

Garja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

MISS ARLENE SEELYE
completed nurses' training at
St. John's Hospital, Cleveland, Ohio

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe.....223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President—Marie Prislant . 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak.....6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
1. Vice-President — Mary Godez.....526 Water Street, Sheboygan, Wis.
2. Vice-President — Mary Urbas.....15312 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
3. Vice-President — Mary Theodore.....Rte. 1 Box 30, Hibbing, Minnesota.
4. Vice-President — Mary Markezich.....2809 East 95th St., South Chicago, Ill.
5. Vice-President — Mary Tomsic.....Box 202, Strabane, Pa.
6. Vice-President — Anna Pachak.....322 West Northern St., Pueblo, Colorado.
Secretary — Josephine Erjavec.....527 North Chicago Street, Joliet, Illinois.
Treasurer — Josephine Muster.....714 Raub Street, Joliet, Illinois.
1. Trustee — Mary Lenich.....609 Jones St., Eveleth, Minnesota.
2. Trustee — Josephine Zeleznikar2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.
3. Trustee — Ella Starin17814 Dillewood Rd., Cleveland 10, Ohio.

STANDING COMMITTEES

ADVISORY COMMITTEE

President — Frances Susel.....15900 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
Helen Corel.....67 Scholes Street, Brooklyn, New York.
Anna Kameen.....Depot Street, Forest City, Pennsylvania.

EDUCATIONAL COMMITTEE

President — Albina Novak.....6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
Anna Petrich.....2178 Burton Street, Warren, Ohio.
Gladys Buck.....10036 Avenue L, South Chicago, Ill.
Sophie Golob.....737 Holmes Street, Indianapolis, Indiana.
Marie Schlamann222 West 7th Street, Leadville, Colorado.

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE

Director of drill teams — Marie Floryan.....5830 W. Mineral St. West Allis, Wis.
Director of Juvenile Activities — Evelyn Krizay.83 - 29th St., Barberton, Ohio.

Directors of Sports:

Midwestern division — Josephine Ramuta, 1305 No. Center St., Joliet, Illinois.
Eastern division — Elinore Malensek, 3524 E. 82nd St., Cleveland, Ohio.

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno
For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SZZ \$1.20 letno

Managing Editor
Albina Novak

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Editorial office:
6516 Bonna Avenue, Cleveland (3), Ohio
Telephone Express 2812

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljevi. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

ZAZRJA

LIST ZA AMERISKE SLOVENKE

LETO XIX—ŠT. 8

AUGUST, 1947

VOL. XIX—NO. 8

KAMPANJA BO ZAKLJUČENA PRIHODNJI MESEC!

PRETEKLI mesec je minilo leto dni moje službe kot vaša glavna predsednica.

Naj mi bo torej ob tej priliki dovoljeno izraziti svojo iskreno zahvalo vsem uradnicam in članicam naše Zveze, ki so mi šle v vseh ozirih tako lepo na roke. Moji stiki in odnošaji z glav-

Albina Novak
upam, da bomo tudi v bodočnosti uspešne v vseh naših prizadevanjih.

Poletne počitnice bodo kmalu pri kraju, zopet bomo obnovile vse svoje aktivnosti in naše podružnice bodo imele zopet svoje redne mesečne seje. Naši otroci se bodo tudi vrnili v šole ter se zopet posvetili učenju in študijam. Ko se bodo naši sinovi in hčerke vrnili v svoje šolske sobe, bodo, naravno, premišljevali o delu in nalogah, ki jih čakajo tekom prihodnjega šolskega leta, o katerem delu in nalogah imajo njihovi učitelji in učiteljice že dokaj ugotovljene pojme. Zato bi bilo po mojem mnenju prav, že tudi me na svojih prihodnjih mesečnih sejah zasnujemo definitivne načrte našega delovanja, kar nam bo pripomoglo naknaditi tekom počitnic izgubljeni čas. Nikakor ne smemo namreč pozabiti, da samo se ne bo nič naredilo, temveč je za vsako uspešno delo potreben pogum, dobra volja in kontrola samega sebe, ako hočemo pokazati nove uspehe.

Pri našem vsakdanjem delu in dolžnostih, ki jih imamo do rodbine in doma često prezremo važno dejstvo, da so vprav tisti elementi, ki pripomorejo do uspehov, tudi kvalitete, ki so neobhodno potrebne za vsak uspeh.

Treba je poguma, samoobvlade in odločne volje ter sodelovanja za uspešno delo v organi-

zaciji. Mnogo svrh, ki smo jih dosegle tekom dvajsetletnega obstoja Slovenske ženske zveze, smemo pripisati vzornemu in previdnemu vodstvu naših voditeljic, načrtom, ki smo jih zasnovale na konvencijah in sejah glavnega odbora, kar je bilo sprejeto in odobreno od strani naših podružnic. V vsakem slučaju pa so bile zveste uradnice in članice tiste, ki so pripomogle do vseh naših uspehov. Naša Zveza je imela doslej zaznamovati naigel napredek v vseh svojih kampanjah, zato sem prepričana, da bo tudi naša sedanja kampanja pomenila nadaljen mejnik v napredku in zgodovini naše organizacije.

Kakor vse veste, sta meseca avgust in september zadnja dva meseca naše MATI - HČI KAMPANJE. Upam, da bo vsaka izmed nas iskreno delovala roko v roki z našimi pridnimi agitatoricami ter se potrudila nagovoriti svoje sorodnice in prijateljice, da se nam pridružijo tekom mesecev avgusta in septembra. Prav tako upam, da se bodo potrudile tudi naše mladinske članice. Oni dan sem prejela od ene naših tajnic zelo ljubo in drago mi poročilo. Ona piše: "Kadar se naša mladina loti dela, v resnici nekaj stori! Obljubile so mi, da bodo šle na delo tudi v sedanji kampanji ter da mi bodo prinesle imena svojih prijateljic, ki bi se rade pridružile naši organizaciji..." Bila sem v resnici radostna, ob branju teh vrstic. Če bi zdaj še matere pokazale toliko zanimanja za kampanjo, ki je bila zasnovana in započeta njim na čast, sem uverjena, da bodo rezultati te kampanje izmed najboljših v našem udejstvanju.

Ob zaključku moje poslanice za mesec avgust, želim posvetiti svoje zadnje vrste našim mladim članicam. Naravno se mi zdi, da bi morale biti med vami več aktivnosti in tudi več zanimanja za blagor naše Zveze. Ako ste vneta članica kake organizacije, ste tudi njena entuziastična delavka in podpornica. Zato vas prosim, udeležite se mesečnih sej ter pripeljite k njim tudi svoje prijateljice. Ako slednje še niso članice naše Zveze, vpišite jih ter jim omogočite, da bodo tudi one deležne našega dobrega tovarštva in lepe družabnosti. Seveda, darilo je pa tudi vsaki dobrodošlo, zato nudimo me krasno za-

ponko z emblemom vsaki naši članici, ki privede v našo organizacijo tri nove, odrasle ali mladinske članice. So pa še druge lepe nagrade za one, ki pridobe novo članstvo. Torej ne odlašajte, temveč se potrudite, da boste tudi ve med po-

nosnimi članicami, ki so si zaslužile nagrade! Če res ljubite organizacijo, je to lahko in prijetno delo!

Z iskrenimi pozdravi, Vaša

ALBINA NOVAK, predsednica-urednica.

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

— Rev. M. Kebe

NAŠA CERKVICA

Pred petdesetimi leti so jo postavili, Slovenci Bogu in Vnebovzeti Materi Božji na čast. To so bili oni naši ljudje, ki so prišli iz dolin in hribov zelene Slovenije, kjer jim je dihal v obraz svež čist zrak, ki se je precejal skozi jelove gorske gozdove v naše kraje, ali pa se dvigal čez Alpe pod sinje visoko nebo in se očistil v sončnih višinah vse nesnage ter padal ob visokih pobočjih čez naše gorjance preko ljubljanske ravnine. Ti naši ljudje so bili širokih in globokih prsi, ki so vdihavali oni zrak. Pólni življenja so bili, vriskali in peli, kljubujoč vsej revščini, ki je tlačila in stiskala hiše in kočje po naših vaseh.

Odšli so v Ameriko — "saj Bog je povsod" —, da zaslužijo in odkopljejo svoje domove iz uboštva, pa da se zopet vrnejo in okusijo onega kljubujočega veselja mladih dni, ko jim je srce pelo v prsih, kakor struna v vetru, da je odmeval vrisk iz grla in odjekal od bregov.

Ko so prišli v Pittsburgh, jim je zasikala v obraz vroča para strojnih naprav in telo jim je objela peklena vročina rudotopečih peči. Jasnega neba ni bilo več nad njimi in zrak je bil sajast in dimast. Ta pljuča in prsa niso bila vstvarjena za to ozračje. Srce se je stiskalo, bolelo je; iz grla ni privrel vrisk. Vse je vtihnulo.

Začelo se je delo. Zgodaj zjutraj, deset do dvanajst ur krvavih žuljev, vedno napetih mišic, vzdihov in nevšečnih kletvic, pa prah — neblaten prah, ampak igličast, kremenčev — in smrad po vročem olju in plinu. Saj to je bil pekel v primeri s starim krajem.

Toda bili so Slovenci! Domov grede so obračali oči proti zakajenemu nebu. Porajala se je želja, da bi si vsaj nekaj vstvarili tukaj, kar so imeli tam — doma, nekaj takega, kar bi bilo lastno vsem, Bogu, zemlji in ljudem — cerkvico!

Nova misel ni trpela odloga; porodila se je in že shodila in obiskovala naše ljudi. Dvigali so sklonjene glave: Saj res! Pa taka naj bo cerkvica, kakor v starem kraju, nežna, preprosta, kakor mati, da se človek ne bo bal prestopiti njenega praga. Že ob sami misli na cerkvico jim je bilo sladko čistega naravnega veselja.

Zbirali so se dajali so krvavo prislužen denar, ki bi mogel sezidati katedralo, če bi se njegova vrednost merila po težavi dnevnega dela. Kar so premogli so morali dati za ta denar, ko so ga sami dajali, se jim je le malo vračalo zanj.

Za cerkvico so napravili podzidek iz grobega neklesanega kamna. Na tak temelj pa postavili leseno

svetišče. Tudi zvonik je nad vhodom v cerkev, kakor doma. Trije zvonovi za pritrkavanje. V cerkvi pa trije oltarji. Srednji oltar je posvečen Vnebovzeti, tako so hoteli enoglasno: evangeljski stranski oltar je sv. Jožefa, na drugi strani pa sv. Roka.

Odahnili so se. Tu v cerkvi je bilo res, kakor v starem kraju. Vsi so prišli, toplih in mrzlih src; skupno so zapeli, možje in ženske, da se je cerkvica tresla. Starke so napol glasno molile, otroci pa strmeli začudenja. Da, veselo je bilo in struna, ki je nekdam pela v srcih, se je spet napela in zabrnela, da so prihajale ljudem solze v oči. Angeli pa, ki so donšali molitve in vzdihne iz starega kraja in iz Pittsburgha, v Ameriki, ter se srečavali v nebesih, so se pomenkovali: V Pittsburghu je pa res, kakor na Slovenskem.

Od tedaj naprej se je v tej naši cerkvi vseh petdeset let molilo in pelo o božičnih pastirjih, o velikonočni Aleluji, o svetem Duhu, o Kraljici Nebes, ki je bila z dušo in telesom v nebo vzeta. Včasih, kaj bom govoril, včasih! Mnogokrat se je glasila počasna globokoglasna Libera, in Gospod, daj mu (daj ji) večni mir in pokoj. Zvonovi so pa na vse to veselo in žalostno doneli, kakor je prilika donesla.

Koliko prošenj in zahval, koliko pritožb in dušo in srce pretresujočih vzdihov je od tukaj valovilo v nebo! Koliko molitev je seglo od tukaj v nebesa za očete in matere, za sine in kčere, za sedanost in prihodnost, za življenje in smrt! Kolikokrat je tukaj Bog obiskal svoje ljudstvo. kolikokrat se je tukaj družil z njim! Saj vendar stalno prebiva tukaj, v naši cerkvi, že petdeset let.

Ta naša cerkvica je kar prežeta s svetostjo. Druge cerkve so častitljive, velike lepe, dragocene, s kakoršnimi se dičijo bogate župnije. Naša je majhna, preprosta, mila in draga, nadvse pa sveta, kajti tukaj človek čuti pričujočnost božanstva. Ponavljam; drugorodci mi pravijo: Zakaj se v vaši cerkvi lahko tako zbrano moli, da človek kar pozabi na se in na svet? Odgovarjam: Zato, ker se tukaj nehote čutiš v božji navzočnosti; Bog te obseva s svojo očetovsko ljubeznijo. Ljudje, ki so jo postavili, so poklonili Bogu vso svojo ljubezen, in Bog ljudem tukaj ljubezen vrača. Postavili so jo z muko in trpljenjem, Boga pa so častili in časte z veseljem. Zato je pa ta cerkvica že sama na sebi molitev, prošnja in zahvala ker naši ljudje so vdělali v njo ne le kamen in les, ampak vso svojo vdanost do Boga. Celó župnik je bil imenovan šele potem, ko je bila cerkvica gotova.

Zato pa, Bože, Oče, ki si jih vstvaril, Sin, ki si jih odrešil, sv. Duh, ki si jih posvetil, daj našim ranjkim nebeško veselje, našemu novemu rodu pa nakloni telesno moč in silo volje njih očetov, dodaj

mu moč duha, da bodo vedno ostali zvesti Tebi, sebi, svojemu narodu in domovini. Amen. —

Pozdrav vsem članicam!

Matthew F. Kebe

“Ženski svet” v Ljubljani leta 1932 je prinesel sledeči članek o Slovenkah v Ameriki:

IZ TIH RAZGOVOROV.

PIŠE PAVLA LOVŠETOVA

(Spominu Slovenk Ameriških.)

MOJ prvi spomin velja vam, ki ste zapustile rodno zemljo in odplule v neznano tujino, da vršite tam najbolj razširjeni, najlepši, a tudi najbridkejši ženski poklic gospodinje in matere. Postati mlada gospodinja ali mati v domačem kraju — že to ni šala za skrbno ženo, ki se zaveda odgovornosti svojega poklica. A vendar so njeni prvi koraki v novo življenje spremljani z dobrohotnimi nasveti ali dejansko pomočjo ljubečih svojcev, dobrih sosedov in znancev. Vsega tega pa je pogrešalo na tisoče naših deklet, ki so odšla v dolarsko deželo med tujce, ki niso razumeli niti njih jezika, kaj šele njih teženj in občutja. Postaviti si tam novo domače ognjišče, je pomenilo i živjeti se najprej v ondotne razmere, presaditi tako rekoč samega sebe v drugo zemljo. Res je v večjih mestih imela naša žena radi električnih, plinskih in drugih naprav kot gospodinja mnogo udobnejše delo, toda način življenja zlasti po industrijskih krajih je premnogokrat ubijal njeno dušo. Ko se je zjutraj poslavljala od moža, jo je večkrat zbolela misel: ali se vrne zvečer živ in zdrav? Stroji so že učinili ali pohabili nabroj naših mož — in še jih ubijajo. Pa ne samo tovarne in rudniki, tudi ceste so v Ameriki mnogo krvooločnejše: avtomobilske nesreče se v rekordnem številu množe od leta od leta.

Doma pa je trepetala žena-mati, če se bo vrnil družinski rednik srečno iz tega kaosa s težko prisluženo plačo. In oba sta govorila o sreči, dokler se je on vračal lahko še iz službe. Včasih pa se je moral vračati od brezplodnega iskanja služb. Nekaj takih bridkih časov je doživel skoraj vsak naš izseljenec, ko je moral trkati na vrata srečnejšega rojaka z besedami: “Saj veš, da nekaj časa že ne delam. Prihranke je vzela bolezen, najemnina . . . A družina mora živeti . . . Posodi mi, vrnem ti, ko dobim delo . . .” Težka je bila taka pot, a še težje je bilo čakanje ženi in materi, ki je morala včasih delati čudeže, da je napasla vedno lačno otročad. Največja pa je bila bridkost onih trpink, katerim so ob raznih nesrečah prinesli domov mrtve družinske očete. Posmrtnine in enkratne podpore, ki jih prejemale vdove organiziranih delavcev, so bile ob številni družini seveda hitro izčrpane in takrat je morala gospodinja svoj poklic razširiti še na delo izven doma, udinjati se kot pomoč kjerkoli in za kadorkoli, samo da je pošteno preživljala svojo družino. Nekaj naših ljudi se je srečno uveljavilo v boljših poklicih: postali so dobri obrtniki, trgovci, žurnalisti, uradniki in mlajši — že tam šolani — rod ima v svojih vrstah že slovenske zdravnike, odvetnike, duhovnike i. t. d. Ženam in materam teh srečnejših je seveda mnogo laže kot delavskim ženam, toda njim v čast je treba omeniti, da so kot gospodinja prav tako mnogo zaposlene — saj večina pomaga svojim možem

GOSPA PAVLA LOVŠETOVA.

v njihovem poklicu — a tudi zelo pridne, ker opravljajo hišna dela same s svojimi hčerami, saj si v Ameriki le v redkih primerih drže v meščanskih hišah služkinje. In tudi možje tam više cenijo gospodinjsko delo in se v svojem moštvu niti malo ne čutijo ponižane, ako ženi pomagajo kdaj pri kuhi ali pospravljanju. Inteligentni gospod mi je nekoč rekel: Če je moja žena toliko brihtna, da v moji odsotnosti lahko vodi trgovske poste, potem se tudi jaz ne smem pokazati tako malo izobraženega, da bi se ne upal pomagati njej pri gospodinjskih poslih. Seveda, če je treba in če imam čas. Če za vojaka ni sramotno, ako zna kuhati in pospravljati, zakaj bi bilo za zakonskega moža?”

Vsekako se je ta lepa navada obdržala še iz časov, ko se je začelo naseljevanje obširnih ameriških prerij in so se le redke žene upale za možmi ali ženini v tiste napol divje kraje. Če so pozneje izvabile za seboj kako prijateljico, je imela ta navadno takoj ducat ženinov, ki so se na vse načine trudili pridobiti si njeno srce. In kaj je naravneje, kot da so ji stregli, pomagali pri delu in jo negovali kot svojo kraljično.

Dosti naših žen in deklet pa se je preživljalo tudi od dela po tovarnah, kot šivilje, likarice, modistke i. t. d. Gospa Anica mi je povedala: “Napravila sem v domovini učiteljsko maturo in čakala na nameščenje. Mnogo nas je bilo takih, ki nismo hotele v hribe. Znanci so mi pisali iz Amerike, da se tam lepo zasluži, pa sem šla za njimi. Seveda mi dolarji niso prifrotali nasproti in marsikaj je bilo drugače, kot sem si predstavljala doma. Zlasti začetek mojega službovanja ni bil nič prijetnejši, kot bi bil v kranjskih hribih. Jezika nisem znala, zato je bilo treba prijati za ročno delo. K sreči sem že nekdanj rada šivala in ponudila sem se v tovarno. Sprejeli so me na poskušnjo, plačali od kosa. Čeprav sem hitela, da sem dobivala krč v prste, vendar nisem mogla niti polovico toliko sešiti kot moje starejše soševalke. Svoje delo sem zamakala s solzami. Menda sem se smilila “bosu”, da me ni odslovil. Hvaležno sem pobrala ob tednu svojo plačico in skoraj bi mu bila poljubila roko, ko je rekel, naj v ponedeljek spet pridem na delo. To je bilo pred 18. leti. Medtem sem zahajala v večerne šole, da sem se naučila angleščine. — No in zdaj so moji prsti postali stroj, šivam ovratnike na plaščih že več kot 10 let iz dneva v dan, vedno isto delo. Če se spomnim na domovino, rečem: duho-

morno, če pa mislim po ameriško, pravim: 'that's money.' Da, denar, to je naša gonilna sila. Če bi mi ne bilo do tega, da si prislužim "penzijo" za stara leta, kdaj že bi šla iz te zacoprane dežele. Saj vidite, kako je: zjutraj vstajamo okoli 5, ob 6 se poslovimo od doma, potem pa oddrdamo z busi ali s cestno železnico, nekateri boljše situirani z lastnimi avti, na drugi konec mesta v tovarno. Točno ob 7 se vrata zapro in človeški stroji se vrte do 12 ure. Takrat imamo enourni odmor, da v tovarniški restavraciji zavžijemo kosilce. Varčnejši pa izvlečejo kake zavitke iz žepov. Če takrat primerjam popoldanski oddih naših delavcev v domovini z našim v tujini, tedaj gotovo preslišim tovarniški jazz-band, ki nam v odmoru igra poskočne plesne komade. In marsikdo skuša v divjem plesu pozabiti, da je zamenjal zlate sončne pramene za velikomestni siv dim in zelene poljane za tovarniške zidove. Od 1 do 5 smo zopet sami svoji priganjači. "Le hiti, da bo več zaslužka . . . in da se boš lahko čimpreje vrnila v domovino," mi prigovarja v srcu. Ta misel me dviga in mi preganja utrujenost.

"Zdaj, ko veste, kako nam je, se ne boste več čudili našemu navdušenju za obisk slovenskih prireditev, četudi so to povečini samo diletantski poskusi. Sobota zvečer in nedelja so dnevi, ko si napasemo svoje duše. Hvaležni smo vsakemu rojaku, ki nas s svojim predavanjem, recitiranjem, petjem ali godbo spominja naše tople domovine. Takrat pozabimo na utrujenost, na trpljenje in nobeno slabo vreme nas ne more zadržati, da ne bi ob napovedani uri hiteli v svoje Narodne DOME. Iz naših žuljev so zrastle in naši prispevki jih vzdržujejo dalje. Zadnja leta so nastopile že težave. Plače se znižujejo, starejše moči odslavljajo, društva in prispevki izkazujejo primanjkljaje, ne vem, kako bo z nami, če bo moralo zamreti še to malo, kar nam predstavlja domovino v tujini."

Ge. Anici so stopile solze v oči: "Če izgubim delo, mi bo postal moj dom — moja ječa. Za gospodinjo nisem rojena." . . . ? . . . In Vaš mož in otroci?"

"Otroci so boljše spravljani pri stari mami, mož pa" — nasmehnila se je bridko — "oh, mislite, da se tu možmo tako kot v Evropi? Za prekipevačo čuvstva je tukaj mnogo preoster znak. Ko sem prišla sem, je bilo tako malo Slovencev iz inteligenčnih poklicev, da ni bilo kaj izbirati. Šele po poroki sem spoznala, da sva z možem tako različnih značajev, da bo sožitje možno le s skrajno obojestransko strpljivostjo. Ko bi ne imela svojih dohodkov, bi bilo že večkrat prišlo do preloma. Tako pa vlečemo pa vlečemo za silo . . . O, koliko bolje je mojim neporočenim kolegicam," je vzdihnila, a se hitro popravila: "eh kaj, dokler imajo delo, se lepo oblačijo, zabavajo, ko pa ostarijo ali izgube službo, so pa prav tako nezadovoljne, zlasti še če nimajo zadostnih prihrankov."

Tej Anici povsem nasprotna ji je druga Ančka v velikem industrijskem mestu. Ona si ni izbirala življenjskega druga po svoji izobrazbi. Kot stenotipistka se je seznanila s Slovincem-delavcem, se poročila, in oba sta s ponosom pravila, da zasluži žena precej več od moža. Sicer pa to ni bila tedaj nikaka izjema, da so žene prevzemale boljše pozicije od mož. Izjemno se mi je zdelo le njihovo duševno sožitje ob tako neenaki šolski izobrazbi. Toda Ančka je ob vsaki priliki povdarjala, da ima njen mož več srčne kulture kot vsi zabavljaji skupaj, vozila se je s svojim avtom v pisarno ter se zvečer vsa nasmejana vračala domov k večerji, ki jo je medtem že pripravil njen mož — "gospodinjar," kakor ga je šaljivo imenovala. Ker je bil običajno eno uro preje doma, je pač skuhal za oba, ona pa je potem pomila in pospravila stanovanje. Ob sobotah popoldne sta napravila v stanovanju generalno čiščenje ("klinanje," kakor pravijo v svoji ameriški slovenščini), zvečer in v nedeljo pa sta se peljala k slovenskim prireditvam, včasih po 15—20 milj daleč. V tem oziru so naši ljudje tam mnogo, mnogo boljše od nas tukaj, ki nas lahko že pohleven dež odvrne od tega, da ne gremo četrto ure daleč h kaki predstavi ali koncertu.

Občudovanja vredne so zlasti matere, ki jemljejo k takim predstavam otroke s seboj, samo da se morejo vdeležiti

ti kulturnih večerov. Praktičen prireditelj je nekoč v garderobi za odrom uredil nekako javno spalnico za deco, ki jo je stražila garderoberka. "Tako smo vsi zadovoljni," je rekel, "naše žene, ki morajo imeti tudi nekaj razvedrila, otroci, da ne ostajajo doma brez nadzorstva ali ne spe v dvorani v materinem naročju, in čuvarica, ki pri malenkostni napitnini vednar zasluži kak dolar na večer.

Kdor ve, da so slovenske družine v velemestih oddaljene druga od druge časih kar po cele ure, in da so take prireditve največkrat tudi ves družabni stik, ki ga goje Slovenci med seboj — ta se temu početju ne bo čudil. Zlasti je treba podčrtati, da je ameriška mati radi ondotnega strogega zakona o varstvu dece še prav posebno opozorjena na veliko pažnjo pri svojem otroku.

Marsikatera naša podeželska izseljenka mi je rekla: "Jaz sem zrastle kar mimogrede kot plevel na njivi, moji otroci pa so kot baroni: gosposka jih štiti, policija jim je na uslugo, da jih vodi po cestah v šolo in iz šole." Materam, zlasti onim, ki se preživljajo kot postrežnice po privatnih hišah, je ta uredba seveda čez vse dobrodošla, da jim odvzame vsaj skrb, ki bi jo imele sicer z otroki radi živahnega cestnega prometa.

Poklic, ki ga izvaja doslej še najmanj ameriških Slovencev, pa je — učiteljski poklic. Naravno. Slovenskih šol s pravico javnosti ni. One privatne takozvane slovenske šole učijo le v osnovnih razredih 1—2 uri na teden slovenščino, vse drugo mora biti za predmete iz angleščine. Na teh šolah se udeležujejo zlasti uspešno naše šolske sestre iz Maribora. V zadnjem času pa vendar čitamo sem in tja tudi o imenovanju Slovenk za zdravnice, učiteljice ali profesorice na kakem javnem zavodu. Sicer so redke, a vendar imamo jih. Še redkejše so naše slovenske pevke, učiteljice glasbe, slikarice, filmske igralke. Marsikatera se poskuša v tej panogi, toda ta pota so najbolj trnjeva in življenje teh slednjih prav tako polno prevar kot življenje njih kolegic v Evropi.

Končno ne smem prezreti onih žena, ki sicer niso poklicne publicistke ali pisateljice, ki pa vendar pogumno sučejo pero. Naravno je, da ne smemo njih pisane besede meriti z merilom starokrajskih pismarjev. Če bi bile ostale v domovini, ne bi bile najbrž nikdar čutile potrebe povedati javno stvari, ki se pri nas razumejo same po sebi. Tam pa je bilo potrebno, da se je nekaj razboritih žena zavedlo, kako naglo tonejo v tuje — angleško morje. Nagon samoohrane jim je narekoval združiti svoje sile in povedati včasih kaj v svoji materinščini, četudi zelo preprosto, četudi prav neznatno novico, toda zapisati jo tako, da jo bodo razumele stare mamice, a tudi mlade Američanke, ki se niso imele prilike naučiti dosti slovenščine.

Glavna predsednica Slov. Ženske Zveze, ga. Marija Prislundova, žena priprostega delavca — kakor se sama imenuje, je s svojim izrednim organizatoričnim talentom znala združiti slovenske žene širom Amerike ter jih je zlasti v humanitarnem in prosvetnem delu dovedla že do presentljivih uspehov. Ta izredna žena je tudi najpridnejša dopisovalka v zvezinem glasilu "Zarja," ki je do zadnjega časa zaposlovala poleg urednice še celo vrsto uredniških in upravnških uradnic. V vrstah najmlajših, angleško šolanah, se je zbudila želja po sodelovanju in "Zarja" jim je gostoljubno prepustila mladinsko prilogo, v kateri se zdaj vezbajo naše bodoče slovenske publicistke, žal — v angleščini.

Usoda pač . . . Veseli pa bodimo, da znajo vsaj čitati in govoriti po naše.

Gospa Lovšetova je bila zelo delavna med vojno ter je skrbela za revne otroke, katerim so Nemci odpeljali starše. V zahvalo za njeno humanitarno delo, so jo Nemci internirali, ter je po taboriščih morala prestati "dobrote" nemške kulture.

SŽŽ želi gospej Lovšetovi še mnogo lepih dni in popolno pozabljenje na njene bridkosti.

Moja Kolona

Visok krvni pritisk. Ta bolezen je menda čisto ameriškega izvora, ker je v drugih delih sveta ne poznajo dosti. Previsok krvni pritisk

večkrat povzroči kap in srčne bolezni, za katerimi umre vsako leto milijon ljudi.

Zdravniki trdijo, da je visokemu krvnemu pritisku največ vzrok predobna hrana, premočna pijača, posebno pa naš nagli način življenja. Človek zjutraj vstane, se naglo obleče, hitro zajtrkuje in odvihra na delo. Če v tovarni dobi plačano od kosa, hiti, da več zasluži. Opoldne v naglici použije lunč in zvečer spet hiti proti domu. Počitka tudi po večerji nima. Preden gre spat, še kaj založi, da želodec ja ne bo prazen, ko leže k počitku. — Tako mnogi živijo dan za dnem. Za vse je čas, le za miren počitek ne. Ali je potem čudno, če tak tempo človeka polagoma ubije? Celo stroj se bo izrabil, če je v vednem pogonu.

Poleg naglice imamo še en drug greh na vesti — prevelike in pretirane skrbi. V tem smo pravi mojstri, zlasti me, ženske. Vse nas skrbi! Služba, pozicija v javnosti, naš ugled, naše premoženje, otroci, zdravje družine, obleka, davki, dom, avtomobil, društva, organizacije, farne zadeve, politika, naša vlada, komunizem, fašizem, vreme, kaj porečejo ljudje, kaj delajo sosedi in še sto in sto stvari, katerim dovolimo, da nam grenijo življenje in ki se nam zdijo tako silno važne, da se v strahu vprašujemo kaj bo, in LE KAJ BO. . . ?

Seveda moramo skrbeti za zaslužek, za družino in dom, predvsem za zdravje, mnogo skrbi je pa pretiranih. Otrsti se skrbi, je težavno. Če si skušamo dopovedati, da vsa skrb in "tuhtanje" neprijetnih zadev ne bo niti za las spremenilo, da se redkokdaj zgodi tisto, česar se bojimo, in pa da zdravniki trdijo, da skrbi spravijo več ljudi v grob kot delo - se bomo počasi le privadili, gojiti samo potrebne skrbi, nepotrebnih se pa otresli.

Dr. Pardee, specialist za srčne bolezni, v svoji knjigi svetuje: Za znižanje krvnega pritiska, spremenite način življenja! Bodite malo majn pridni, živite počasneje, ne skrbite preveč - svet bo stal tudi ko nas več ne bo - jejte priprosto hrano, ne pijte alkoholnih pijač in ne jejte preslanih jedi! Upoštevajmo zdravniške nasvete in ohranimo si zdravje!

Da danes o vsem tem pišem, je vzrok ta, ker mi je znano, koliko naših članic trpi na visokem krvnem pritisku, pa bi jim rada povedala o zdravlilu, ki je že mnogim pomagalo. To zdravlilo je čaj, skuhan iz navadne preslice.

Neka moja priteljica je več let imela jako visok krvni pritisk. Zdravniki so ji predpisovali zdravila, ki ji pa niso veliko pomagala. Končno je nekje brala, da presličen čaj zmanjša krvni pritisk. Pila ga je en mesec, nato pa šla k zdravniku, da ji krči izmeri. Zdravnik je meril in meril ter še enkrat pomeril, ker ni mogel verjeti, da bi se pritisk v enem mesecu zmanjšal od 200 na 145. Poleg te priteljice so se ozdravile še druge na isti način. Seveda pijejo ta čaj vsak dan.

Preslica raste v močvirnem kraju. Naberite jo ta mesec, posušite in shranite. Če bo moj nasvet kateri pomagal, me bo veselilo, če mi sporoči.

* * *

Komunisti so v Grčiji baje razstrosili vest, da vlada v Ameriki velika lakota, ker so nam zima, poplave in spomladanski mraz vse pokončali. Grki zdaj svojim sorodnikom v Ameriko pošiljajo pakete z živili. Meseca junija jih je v New York dospelo po 16,000 vsak dan. Komentira revija Time: "Četudi imamo v Ameriki vsega v izobilici, salame kot je grška, ki privabi solze v oči, opeče usta in diši en blok daleč, pa le nimamo." — M. P.

PISMO IZ DOMOVINE PRIJATELJU V AMERIKI

Ljubljana 7. maja, 1947

Dragi Vlado:

Pošastno sopihajoč
kot demon, vlak gre v noč.
Skrjaj mesec, za oblak se skrjaj, —
naj ne vidim kako beži, domovina. . .
kako ostaja za mano.
S silo neznano si segla mi v duše globin
do zdaj nisem vedel, kako sem tvoj sin,
kako te ljubim globoko. . .

Domovina, daj mi roko,
ne beži, ostani pri meni,
tesno, tesno se me okleni.

Pošastno sopihajoč
kot demon, vlak z menoj gre v noč.

— Oton Zupančič

Ni mi lahko pri srcu, pozdravljati Te na tako daljavo v teh prvih majniških dneh. Veliko raje bi Te obsula z goliškimi narcizami, ki so se pravkar začele razcvitati, z rmenimi "pogačicami" in nežnimi šmarnicami, ki s svojim vonjom polnijo naše dobrave.

Ubogim moj narod! Kako smo raztrgani, kako razneseni po svetu. . . Le komaj se bomo našli ob klicu sočne trobente.

Iskreno se Ti zahvaljujem za dopisnico. Je pa čisto ameriška: zid, zid, ki sega v oblake. Zadušilo bi me v tistem okolju. — Tebe ne sme. Zdrav gorenjski fant si in boš junaško prenesel tudi ta svoj eksil. Ohrani svoje usmiljeno srce in pomagaj, kjer moreš in znaš, saj je toliko nepopisnega gorja vse povsod.

Premogokrat že sama dobra beseda zaustavi usodni korak obupancu. V spominu si vedno med nanu, saj "sveča nizka" sega preko vseh celin in oceanov. Tudi Ti nas ne pozabi. Tak, kot si bil, se gotovo ne boš vrnil. Veje smo, ki rastemo vsaka v svojo stran. Ostani pa dober, pa bo vse prav.

Veselilo me bo, če se boš po možnosti še kedaj oglasil, saj so pisma edino, kar me veže z zunanjim svetom.

Dragi! Pozdravljam Te preko hribov in dolin, preko širnega morja in kadar Te doseže ta list, naj Ti izroči vsa naša najtoplejša čustva, ki se drugače ne dajo nanj napisati.

V lepem spominu Te bom ohranila,

— Marija

Ženski svet

GOSPA ANA FURLAN PREMINULA V LJUBLJANI.

VEM, da se bo marsikomu utrnila solza, ko bo čital žalostno vest, da je preminula dobra slovenska žena mati in učiteljica v pokoju, gospa Ana Furlan. Posneto po slovenskih časopisih, so položili truplo pokojnice k večnemu počitku že dvajsetega maja.

Gospa Ana Furlan je bila hči Ljubljanskega učitelja Črnagoj ter je v Ljubljani maturirala leta 1912. Tedaj so Tržaški Slovenci vzdržavali Ciril Metodovo šolo v Trstu in na tej slovenski šoli je bila učiteljica Črnagoj nameščena septembra istega leta. Poučevati na Ciril Metodovi šoli je bilo nekaj izvanrednega, nekaj pionirskega. Kako se je slovenski življel zatiral in izpodrival, je vsem Primorcem še živo v spominu. Stališče tedanjih učiteljskih moči ni bilo potreseno z rožcami pač pa s samim trujem in osatom. Prežeta z narodnim duhom, je tedanja gđ. Črnagoj kljubovala vsem oviram zagrizenih Italijanov in je odlično vršila svoje težavno delo poučevanje slovenske mladine.

Tekom bivanja v Trstu se je spoznala z juristom Furlanom, kateremu je bila zvesta družica do svoje smrti. Leta 1930, se je družina preselila v Ljubljano in gospa Furlan je dobila učiteljsko mesto v Sostrem pri Ljubljani. Preobložena z delom, je dve leti pozneje resno obolela in je bila spomladi leta 1934, upokojena z nekaj nad 21 let učiteljevanja. Svoje tri otroke je vzgojila jako demokratično. Dva sinova in ena hčerka so oboževali svojo predobro mater, ki jim je bila najboljša prijateljica na potih življenja. Resna in majestetična žena je znala s svojim dobrim humorjem razveseliti vsako družbo. Naglo je presodila ljudi in hitro razumela vsako situacijo.

GOSPA FURLANOVA

Tisto leto, ko je Hitler pretel pogaziti celo Evropo, so se v Ljubljani tudi gospe vadile v streljanju. Zavedale so se, kaj pomeni vojska z Nemci in da bi bile za vse slučaje vsaj malo izurjene v orožju, so se v tihih jutrih vadile streljanja. To ni bil vesel šport, ampak prav resno vežbanja za protekcijo sebe in svojih družin. Tudi gospa Furlan, ki je že preživela prvo svetovno vojno, si ni nič dobrega obetala od druge. Tedaj še ni vedela, da bo kakor večni popotnik prehodila in prevozila toliko sveta, samo da bi rešila življenje svojih dragih. Njen mož dr. Boris Furlan je bil pri Italijanih jako slabo zapisan in kakor so se te vesti pozneje izkazale resničnim, je bil on v odsotnosti tudi obsojen na smrt. Umevno je torej, da je iskal rešitve in zato je s svojo ženo, sinom in hčerko odpotoval v tujino. Prvi del te poti je pokojna gospa Furlan sama opisala v Zarji tedaj, ko je dospela tudi v Ameriko. V večnem strahu, da jih dohiti sovražnik po suhem, po morju ali z zraka, je spravilo še tako trdne živce iz reda. Nikjer ni bilo prave varnosti, povsod sama žalost in skrb. V Ljubljani je ostal starejši sin Borut in tako je imela gospa Furlan še dodatno skrb, ker je poznala svojega sina, da se ne bo uklonil ne sovražnemu Italijanu, ne Nemcu. Novice, kolikor jih je prišlo preko meje, so bile tako žalostne in obupne, da je ugašalo še tisto malo upanja, da bo vojne kmalu konec in da se bodo lahko kmalu vrnili domov.

V takem razpoloženju je družina Furlan končno dospela v Ameriko, kjer se je že nahajal dr. Furlan, ki je bil malo prej prišel kot delegat delavske konference semkaj. Kdor pride v Ameriko po takih potih in pod takimi okoliš-

činami, nestrpno čaka vrnitve v tisti dom, ki toliko lepega in svetega pomeni za vsako družino. Misel na končno vrnitev je držala tudi gospo Furlan, da ni že tukaj podlegla raznim nadlogam. Leta 1944, ko smo vsi tako nestrpno čakali poraza Nemcev, je tudi gospa Furlan vložila prošnjo, da bi smela potovati proti Evropi. Avgusta meseca se ji je izpolnila ta želja, da se je poslovila od Amerike. Prva postaja je bil London, ki je ravno tiste čase pogostokrat prejemal nemške pozdrave v obliki raket, ki so rušile na stotine in stotine hiš, da je bilo kar obupno za vse prebivalstvo. Vroča želja videti svojega sina in stopiti še enkrat na domača tla, je bila tista nepojmljiva sila, ki je držala gospo Furlan še pri življenju. Dočakala je konec vojne in z mnogimi slovenskimi mladeniči, ki so čakali v Angliji trenutka vrnitve, je končno dospela v Bari v Italijo. Kakor hitro je smela, se je podala domov, kjer je k sreči našla svojega sina živega in svoj preljubi dom nepoškodovan. Še lansko poletje je pisala kako bogat in dober pridelek je dobila z vrta, da je sadje in zelenjavo delila družinam, ki so vsega tega želele. Letos pa ni dočakala poletja in je že v najlepšem mesecu majniku legla v grob.

Tedaj ko je bivala med nami, ameriškimi Slovenci, je kmalu spoznala, da nam nekaj manjka, da nimamo slovenske šole. Kot izvežbana učiteljica se je z vso vnemo posvetila otrokom, ki so se prijavili za pouk v slovenščini. V New Yorku so Slovenci jako raztreseno naseljeni in edini kompaktni jezikovni del najdemo v Brooklynu, kjer je tudi Slov. Narodni Dom. Tam so Združena slovenska društva omogočila slovenske tečaje in tje se je požrtovalna gospa Furlan ob vsakem vremenu vozila, da bi obogatila slovenske otroke z znanjem jezika njihovih starišev. Kakor mi je sama enkrat potožila, je bilo skoro vsako soboto kot nalašč slabo vreme, a ni nobenkrat izostala, čeprav se ni vselej najboljše počutila. Srečni so bili otroci, ki so toliko lepega slišali o domovini svojih starišev. Materinsko čuteča žena je znala svojim učencem vse tako poljudno razložiti, da se ni nobeden med poukom dolgočasil. Tudi stariši so visoko cenili zasluzno gospo Furlan in upam, da se je bodo radi spominjali v molitvah za mir in pokoj njene duše.

Iz stare domovine krožijo razne vrjetne in nevrjetne vesti, katere lahko sprejmemo ali zavrnemo. Predno pride novica do nas v Ameriko, se je tam lahko že marsikaj dogodilo. Ker nimam direktnih stikov in informacij, sprejmemo to vest o smrti gospe Furlan za resnično, ker gospa je bila že v Ameriki jako pri slabem zdravju in če upoštevamo koliko razburjenja je razburjela predno je dospela domov, se nič ne čudimo, ako so jo vse moči zapustile in se je poslovila iz tega nemirnega sveta. Vsi, ki smo jo poznali, ji bomo ohranili blag spomin. Naše globoko sožalje preostali družini, kjer koli se že nahaja sedaj.

UPLIV TREH ŽENA GLASOVANJU FEDERACIJE ŽENSKIH KLUBOV.

Generalna Federacija ženskih klubov je meseca junija imela svojo 56. konvencijo v mestu New York. Zbralo se je menda okrog dvatisoč delegatij, ki so zastopale 3 milijonsko organizacijo žen, katere je bila ustanovljena leta 1889. Ta konvencija je bila prva, na katero ni bil povabljen nobeden izmed moških govornikov. Ženske se že toliko let vežbajo v javnih nastopih, da znajo same voditi konvencijo, staviti predloge in sestaviti resolucije in vse kar pride na dnevni red ob takih prilikah.

Takoimenovani Stratton Bill, ki predlaga, da bi naše države sprejele 400 tisoč brezdomcev, kateri čakajo sedaj rešive po različnih taboriščih v Evropi, je na tej konvenciji žen povzročilo veliko nesoglasje. Večina žen je glasovala proti, le nekaj žen je ohranilo žensko velikodušnost in usmiljenje, da so ugovarjale proti taki sebičnosti. Ene so utemeljevale svoj protiglas, ker ima Amerika doma dovolj nesrečnih družin veled velikih vremenskih nezgod in drugih nesreč in domačim je treba prej pomagati, Evropa naj skrbi za svoje s pomočjo Marshallovskega načrta. Protiglasovanje se je vršilo v sredo, dva dni pozneje pa je konvencija še enkrat dala ta predlog na glasovanje in do-

segla zaželjeni sporazum. Članica komisije za mednarodne zadeve, Vera M. Dean je zbranim delegatijam razložila vso situacijo brezdomcev in našo obveznost napram njim, kar so žene sprejela in zato spremenile svoje glasovanje. Mrs. Roosevelt, kot članica odseka Združenih Narodov, je tudi povedala svoje mnenje glede teh revežev in potem jo je še podprla s svojo uplivno besedo znana pisateljica Mrs. Pearl Buck, katera je prvo glasovanje opravičila, čes, da žene niso bile dovolj poučene o tej zadevi. Trinilijonska organizacija ima velik vpliv in zato je bilo jako važno, da se je te delegatije pridobilo za Stratton-ov predlog v prid brezdomcev.

Novo izvoljena predsednica Federacije ženskih klubov je sedaj Mrs. J. L. Blair Buck.

ARGENTINA JE PRI VOLJI SPREJETI BREZDOMCE.

Po dosedanjih časnikarskih vesteh, je Argentina odprla vrata Italijanskim in Španskim delavcem. Po izjavi ravnokar vrnulega Msgr. John O'Grady, ki je tajnik za katoličko dobrodelnost, je Argentina pri volji sprejeti pod streho tudi druge narodnosti. Msgr. O'Grady je bil navzoč, ko je Argentina sprejela tisoč brezdomcev in Brazilija pa petsto. Torej poldrugi tisoč teh revežev je že spravljenih na varno, kjer si bodo lahko v miru ustanovili svoj dom in dobili priliko poštenega zaslužka, pa naj bodo že od koder je. Upanje je, da bodo tudi ostale Južne države odprle vrata in sprejele gotovo število teh nesrečnih ljudi, katere je vojna spravila ob vse in tudi ob domovino. Če bo Stratton-ov predlog odobren, bo prišlo v Združene države štiritisoč oseb v dobi štirih let, da ne bodo vsi naenkrat tukaj. S tem prirastkom prebivalstva ne bo nihče utrpel kakšnega posebnega pomanjkanja.

HOTELSKE USLUŽBENKE PROSIJO ZA 40 UR DELA NA TEDEN.

Zastopnice hotelskih uslužbenk, natakaric in sobaric so pri industrijskem državnem komisarju Edward Corsi predložile peticijo za 40 urni teden in za plačo in pol za delo čez 40 ur na teden. Utemeljevale so svoje zahteve na podlagi svojega zdravja. Pospraviti po šestnajst sob na dan izžrpa vsako sobarico. Delavke po lepotičnih salonih in pralnicah so dosegle krajše delovne ure — 40 in 41 ur na teden.

Dražje življenske potrebščine silijo delavstvo po zahtevi krajšega delovnega tedna in višjih plač.

NAGRADE MATERAM ZA ŠTEVILNA ROJSTVA V RUSIJI.

V časih ko se je še Mussolini šopiril po balkonih in se bahal z osem milijoni bajonetov in prav toliko vojakov, tedaj je dajal materam nagrade in svetnije za večje število otrok. Meni in mnogim drugim trezno mislečim ženam se je zdelo to veliko poniževanje in skrunjenje materinstva. In taka misel me še danes ni minula, posebno še, če pomislimo kam vse te nagrade in odlikovanja vodijo. Za vojno je treba denarja, veliko denarja in tudi veliko vojaštva, ki se gre borit za čast in slavo domovine ali pa za slavohlepne in zemlje lačne državničke in politične intrigante. Da imajo ti dovolj človeškega materiala na razpolago, dajejo materam, ki bi povečale število rojstev, posebne bonuse in odlikovanja. Danes, ko se še kri ni zbrisala z ran zadnje vojne, pa zopet beremo, da Rusija poziva matere in jim razpisuje posebne doklade za vsakega otroka iz večje družine. V zadnjih enajstih letih, odkar so bile posebne nagrade razpisane, je Rusija izplačala materam 14 bilijonov in osemsto milijonov rubljev. Izmenjava z dolarjem je malo več kot pet rubljev za en dolar. Tako sprevidimo, da je ta človeški narastek drag ne računajoč velikansko trpljenje, skrb in delo mater, ki so vzgojile in spravile na noge toliko novega vojaškega materiala, s katerim bodo razpolagali razni vojaški poveljniki.

Lestvica po kateri se deli nagrade raste, kakor narašča število otrok v družini. Za tretje dete gre nagrada 400

rubljev materi. Za enajstega in vsakega nadaljnjega otroka znaša nagrada 5.300 rubljev in potem še mesečne prispevke. Naslov "Junaška mati" in pa zlato kolajno dobi jo matere, ki premorejo deset otrok. Za sedem otrok je nižji red in srebrna kolajna. Medaljo materinstva prejmejo matere peterih otrok in takih premore Rusija več kot vseh družih.

Podpore materam so zelo lepa poteza od države, ako bi se te podpore dajalo brez vseh tistih priveskov, ki človeku pojasnijo odkod ta velikodušnost napram materam izvira. Ti nameni so tako slabi, da nemoremo reči, da posvečujejo sredstva. Človeško življenje je tako kratko, da bi bilo prav, če bi se vsaka država pobrigala za svoje državljane in jim olajšala breme, ki ga nalaga vsako življenje. Posebno težak položaj revnih mater bi moral odpreti srce tistim, ki delijo razne podpore in olajšave ampak brez vseh nepotrebnih pogojev, brez ozira kolikim otrokom bo posamezna mati dala življenje. Razpisovanje nagrad ponižuje in onečasča materinstvo in končo vodi v ponovno vojno klanje človeštva.

KAJ NAM OBETAJO V BLIŽNI BODOČNOSTI.

Kakor imamo danes radijo aparate potom katerih slišimo glasove, tako bo v bližni bodočnosti popularen aparat, ki nam bo omogočil videti osebo, ki proizvaja glasove. To je televizija, katera bo razmeroma še precej poceni v prodaji.

Hiše bodo motorizirane in zato jih bo lahko premakniti v drugo smer in kraj. Tisti, ki ljubijo solnce, si bodo hišo poljubno tako zasukali, da bojo uživali prijetnost in toploto solčnih žarkov v sobi, kjer bodo zaposleni. Prebivalci teh modernih koč bodo lahko imeli na strehi pritrjen motorni čoln in zložljiv helikopter, ki jim bo nadomestoval današnji avtomobil.

Pranje je bilo od nekdaj težavno hišno delo in pralni stroji so bili pravi blagoslov za vsako gospodinjico, ki je prala za družino. Pa tudi v tem oziru so našli še boljši in lažji način pranja. Vse brisače in posteljno perilo bo iz papirja, ki bo tako poceni, da se bo take umazane predmete vrglo v smeti.

Plastika je nov material, ki že služi in bo služil za vse-mogoče namene. Stene, stropi, podi, pobištvo, zavese, vse bo lahko narejeno iz plastike v poljubnih barvah, ki ne bodo nikdar obledelo.

Pri telefonu ne bomo več premišljevali, kdo nas kliče, ker bo dotična oseba vidna, kot bi bila pred nami. V slučaju da ne bo odziva od stranke, katero bomo klicali, bo telefonski stroj sam zabeležil ime in vsebino dotičnega sporočila po telefonu.

Metle in krpe za brisanje prahu in snaženje bodo v bodočem domu kar odveč. Elektronski stroj bo kot magnet pobiral ves prah.

V ledenicah, kjer je nevarnost, da se razvijejo škodljive bakterije, bo napeljana posebna sesalka, ki jih bo uničevala.

To je samo nekaj ugodnosti, ki nas čakajo, ako nam Bog da srečo in zdravje in kakor razvidimo, bodo gospodinjice imele mnogo več časa za svojo izobrazbo in razvedrilo, kakor ga imamo danes, ko moramo opravljati toliko nepotrebnega dela v hišah vse radi snage in reda. Vse te napovedane olajšave ne bodo podpirale lenobe, ampak bodo gospodinjicam omogočile nekaj prostega časa, katerega si vsaka tako želi, pa nikdar ne ujame.

USPEH AMERIŠKE UČITELJICE NA JAPONSKEM

Mrs. Elizabeth Gray Vining, ki poučuje japonskega prestolonaslednika Akihito, se je zelo uveljavila pri cesarski rodbini. Mati mladega princa je postala tako navdušena, da se je začela tudi ona učiti angleščine. Po dvakrat na teden se učiteljica Mrs. Vining pelje na dvor, kjer daje lekcije cesarici Nagano. Prav zadovoljna je s svojo odlično učenko, ker ima dober spomin in se v resnici potrudila, da bi se naučila angleščine.

V BLAG SPOMIN DRAGI SESTRICI

MRS. THERESA ŽELE

Stvarnik življenja in smrti je utrgal in sprejel v kraj, odkjer ni vrnitve, v najlepših letih življenja dobre žene in matere, našo drago sestrico Terezijo Žele, zvesto članico podružnice št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio. Preminila je 27. aprila 1947 in pokopana dne 2. maja iz cerkve svetega Vida na Calvary pokopališče.

Pokojna sestrica Žele je bila rojena 15. oktobra, 1884 v vasi sv. Gregor pošta Ortenek pri Ribnici. Dekliško ime je bilo Levstek. V Ameriko je prišla leta 1904, kjer se je poročila z Jožetom Želetom, in nato sta dolgo let vodila trgovino s pohištvom, železnino in pogrebnim zavodom. Pokojna Terezija je bila možu zvesta tovarišica v trgovskem podjetju kot v družinskem življenju. Njena marljivost je bila pri mnogih občudovana, kakor tudi njena gostoljubnost, ker njen dom je bil vedno odprt vsem prijateljem, ki so bili prijazno sprejeti in tudi vselej lepo postreženi. Pogrešana bo zelo, ne samo pri družini, temveč pri vseh, ki so jo poznali.

Poleg potrtega soproga Jožeta, zapušča sinova Louis-a in Joseph-a mlajši, ki sedaj vodita pogrebni zavod ter hčerki Josephine, poročena Hirter in Justine poročena Girrod; snahi Helen in Edith in zeta Norman in Sutton; štiri vnuke in štiri vnukinje; brata John-a Levstek v Clevelandu in sestrico Frances Levstek v starem kraju ter mnogo sorodnikov in prijateljev. Da je bila globoko spoštovana in ljubljena je pričal njen veličasten pogreb ter ogromno število vencev, ki so krasili njeno krsto, kakor tudi mnogi darovi za svete maše in v dobrodelne svrhe.

Draga sestrica Žele: V prelepi pomladi, ko so krasne, v vseh barvah razcvitajoče se cvetke začele odpirati svoje lepe glavice, katere si Ti tako ljubila in pridno negovala v svojem vrtu, si odšla od nas. Nihče ni slutil, da gre Tvoje življenje h kraju, saj nisi nikdar tožila o bolezni. Toda prišel je čas, ko si bila na hitroma odpeljana v bolnišnico, da poiščeš zdravja; takrat si zadnjič objela — svoj lep vrt in dom — s pogledom, polnim skrite bolesti slovesa. Ko si poljubila ljubega soproga in otroke, si vztrepetala ob nečem daljnem, neznanem, najbrž čuteč v globini srca, da gledaš poslednjikrat v obličje svojih ljubljencev in da se nikoli več ne vrneš . . . In zdaj

Ptički po gajih pojo, pojo,
rože v vrtu cveto, cveto.
Tiho kot solza, ki z lica polzi,
tiho kot kamen, ki v srcu leži,
v sencih grobov naša ljubljena spi . . .

Uživaj srečo blaženih pri večni Ljubezni! Odtegnjena si našim očem in odvzeta našim srcem, svetla pa ostane Tvoj spomin med nami, draga sestrica Terezija Žele! Snivaj sladko, mirno večno spanje! — A. N.

PRISPEVKI V ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

PRIJATELJSKI KROŽEK — FRIENDSHIP CLUB

Mrs. Anna Yager (pokojna)

(Prispevala Mrs. Anna Pachak, Pueblo, Colo) .. \$15.00

KLUB TISOČERIH — THOUSAND CLUB

Namesto venca prispevali v spomin pokojne
Anna Yager:

208	Albina Novak, Cleveland, Ohio	5.00
209	Josephine Erjavec, Joliet, Illinois	5.00

Namesto venca v spomin Franku Salmiču:

210	Albina Novak, Cleveland, Ohio	5.00
-----	-------------------------------------	------

Namesto venca v spomin Matiju Križman,
Cleveland, Ohio:

211	Mr. and Mrs. Anton Floryan, 5830 W. Mineral Street, West Allis, Wis.	5.00
-----	--	------

Posamezni prispevki:

212	Mrs. Anna Buck, blag. št. 16, 10036 Avenue L, So. Chicago, Ill.	5.00
	Anna Berry, čl. št. 20, Joliet, Illinois	1.00
	Margaret Smrekar, čl. št. 20, Joliet, Illinois ..	1.00

Prejeto za mesec junij	\$ 42.00
Prejšnji izkaz	8,013.83

Skupaj v skladu 1. julija, 1947, \$8,055.83

Najlepša hvala vsem cenjenim darovalcem. Zelo lepo je od sorodnikov in naših odbornic kot članic, da obrnejo svoj poklon v naš Šolninski in dobrodelni sklad in s tem pomagajo marsikateremu revčku v potrebi. Ti plemeniti izkazi sočutja so vsega posnemanja vredni.

Priporočam se tudi ostalim članicam in odbornicam, da se ob časni smrti svojih dragih spomnijo na ta pomenljiv način. Prav lepa hvala naši glavni predsednici Albini Novak in sestri Anna Pachak za vrlo zanimanje. Cvetlice venejo, trajajo le par dni in se morajo odstraniti, prispevek v Šolninski in dobrodelni sklad bo pa ostal v nepozabnem spominu na naše drage. Pridružite se vse povsod temu lepemu zgledu in podprite naš sklad, da bomo čim prej dosegle svoj cilj in začele deliti pomoč potrebnim.

Vas hvaležno pozdravljam,

Josephine Erjavec

BESEDA MIČE—ZGLED VLEČE.

Priporočilo glavne tajnice Josephine Erjavec, tudi jaz podpiram prav rada, ker vem, da se to prav lahko uresniči pri vsakem smrtnem slučaju naših dragih. Sleherni pokojnik ima prijatelje, ki se prav radi spomnijo s darom ob težkih in žalostnih dneh in vsak rad da za stvar, ki bi bila pokojnemu najljubša. Po mojem skromnem mnenju ni na svetu človeka, ki ne bi privoščil milodar ubogim otročičem in pri naši Zvezi zbiramo sklad, ki bo šel v ta lep namen. Torej lepa beseda, pravijo, da najde lepo mesto in Mrs. Erjavec ima lepo besede v tem oziru do vseh! Obenem imate pa pred seboj v zadnji izdaji Zarje in zopet to pot, lepe zglede oseb, ki so poklonile lepe svote v naš sklad in ti lepi zglede so posnemanja vredni. Zelo bi rade dosegle cilj, ki je kot vam je znano, deset tisoč dolarjev in zato storimo vse v svoji moči, da se svota čim prej doseže med nami.

Iskreno Vaša,

Albina Novak.

SNAHA

ROMAN

Angleško spisal Mrs. Hangersdorf
poslovenila M. G.

(Nadaljevanje)

Z Violeto Manserghovo, ki je bila še gost v hiši, se še ni bližje seznanila. Violetin oče je bil v inozemstvu, zato je bila mlada deklica že dalje časa na Rodney Towersu, kjer jo je imela lady Rodneyeva rada okoli sebe. Bila je hladna, toda uljudna, kakoršne so angleške dame sploh, dokler ne spoznajo svojih natančneje. Razun tega je gojila napram Moni predsodke, ker je verjela o njej vse neresnice, ki so jih pravili o mladi gospe, dasi je bila sama jako resnicoljubna. Zato se jej je odtegovala in je govorila ž njo le malo ter o prav navadnih stvareh; uboga Mona pa je hrepnela po bitju, ki bi ga mogla smatrati za svojo prijateljico.

Da je Mona lady Rodneyevi zoprna, o tem se je mogla kmalu prepričate. Ali ker je imela dobro vest in ni hotela žalostiti Geoffreya, je tiho in potrpežljivo prenašala vse male, prikrite napade svoje ljubeznive tašče. Tako je na primer vprašala kje je Nicholas. "Sir Nicholas, ste hoteli reči," jej je zbadljivo odgovorila lady Rodneyeva.

Ta mali dogodek je brezno med njima le še povečal, dasi je Mona Nicholasa popolnoma osvojila in se je zato na vse možne načine trudil, da jej olajša življenje.

Nekega večera, približno teden dni po svojem prihodu na grad, je pravila, kako zelo ljubi praprote. Naslednjega dne jej je ponudil svojo roko ter jo vedel v svojo zakladnico, k zbirki praprotov, ker tudi on je bil velik ljubitelj teh prelepih rastlin.

Mona se je veselila pri pogledu na mnoge, jej še neznanne vrste in je na otroški način izražala svoje občudovanje. Opazila pa je tudi, da manjka v njegovi zbirki neka vrsta praprotov, ki so bili njej posebno všeč, ker so rastle v njeni ljubljeni domovini, v Killarneyu. Omenila je to in ko mu je ponudila, da naroči zanj od doma eno teh rastlin, tedaj je bilo njegovo veselje na višku.

"Ali Mona," je dejal potem nenadoma, "zakaj me ne kličete Nicholas, kakor Geoffrey?"

Mona, ki ga je imenovala od onega spopada s taščo vedno s polnim naslovom, se je obotavljala za hip, potem je odgovorila boječe:

"Morda bi ne bilo lady Rodneyevi ljubo." Pri tem je izdajal njen obraz več kot je sama hotela.

"Ne gre za to, kaj drugi o tem mislijo," je odvrnil svak resno. "Smatral bom za veliko čast, ako me boste klicali vbodoče z mojim krstnim imenom. Razun tega želim, da si postaneva prijatelja, Mona, ter da bi me malo radi imeli; saj sem vendar vaš brat!"

Moni so solze porosile oči. Bila mu je za te tople besede bolj hvaležna kot si je mogel misliti.

"Jako ljubeznivi ste," je odvrnila ter dvignila k njemu svoje rosne oči. "Mislim, da ne bom potrebovala dolgo, da vas bom imela rada."

Odslej sta si bila s sirom Nicholasom še boljša prijatelj kot poprej. Do kapitana Rodneya se zazmerje ni razvilo tako prisočno, dasi je bil vedno uljuden do nje. Odkar se je Jack vrnil iz Indije, je kazal posebno ljubezen do rodbinskega življenja. Morda je bila tega kriva Violeta s svojim mirnim, finim obrazom ter umerjenim vedenjem; vendar ni bilo možno tega kar tako dognati. Toliko je bilo gotovo, da je imel tudi Mono prav rad.

Seveda so vsi kolikor toliko odlični sosedje posetili mlado gospo Rodneyevo. Prvi sta prišli vojvodinja Lauderalska, stara prijateljica lady Rodneyeve, ki je preživela svojemu sinu na ljubo zimo na svojem gradu, in pa lady Liliana Catonova, mlada, estetično in umetniško nadarjena dama. Mone takrat, žal, ni bilo doma; s Zevsom in Juno je brodirala po gozdu.

Lady Rodneyeva je bila tega vesela. Sramovala se je,

predstaviti snaho svojim znancom; njeno irsko narečje, njene hitre kretnje ter sveži, prijetno doneči smeh so se jej namreč zdeli tako preprosti in neodpustljivi.

"Ali ste bili na izprehodu?" je vprašala Violeta uljudno in potegnila obleko k sebi, da napravi prostor Moni, ki je pravkar vstopila.

Bilo je pol sedmih, in dasi je razsvetljeval sobo samo ogenj v kaminu, je mogla vendar opaziti, da so že vsi oblečeni za obed.

XIV.

Pričakovali so Miss Doatie Darlingovo, nevesto sira Nicholasa, ter njenega brata, zato se je zbrala vsa družba preje, da sprejme gosta. Lady Rodneyeva in Violeta sta sedeli ob kaminu, in pridružila se jima je Mona v svoji modri svilnati obleki, ki je prvokrat zbujala pozornost že na farmi Mangle.

"Da, jako lepo je bilo v gozdu," je odgovorila ter sedla na mal naslanjač, ki jej ga je ponudila gospodična Manserghova.

"Ampak malo pozno je že za gozdne izprehode," je rekla lady Rodneyeva z grajajočim glasom.

Pozabila je pri tem, da navadno dame ne hodijo po gozdu v svilnatih oblekah, da je moralo torej miniti že precej časa, odkar se je Mona vrnila.

"Bila sem ondi pred dvema urama, ko je bilo še popolnoma svetlo," je odvrnila Mona pohlevno.

"Sedaj se že opazi, da se dnevi daljšajo," je pripomnila Violeta, da ščiti Mono. Tudi v njenem srcu so se začela oglašati topla čustva za malo Irko, katere ljubeznivo bitje in velike, nedolžne oči so še vsakogar privezale nase.

"Doživela sem malo dogodbico," je začela Mona iznova s pritajeno veselostjo. "Ko sem bila pri vratih parka, je prijezdil nekdo za menoj; okrenila sem se, da bi videla, kdo je. Moja nepričakovana krennja je prestrašila konja; dvignil se je tako visoko, da se me je skoraj dotaknil s prednjimi nogami. Zbala sem se in skočila na stran, nakar je jezdec stopil s konja ter me prosil oprostčenja. Rekla sem mu, naj bo popolnoma miren, ker se mi ni ničesar pripetilo; v ostalem pa je bila krivda na moji strani. Toda videti je bilo, da mu je jako hudo in neprestano me je gledal."

"No, in potem?" je vprašala Violeta smehljaje.

"Ko se me je dovolj nagledal, je dejal: 'Bržčas imam čast govoriti z' . . . potem je umolknil . . . 'z gospo Rodneyevo' sem odgovorila. Nato se je odkril, mi je dal svojo vizitko zajezdil konja in odjahal."

"Ali kdo je bil ta gospod," je vprašala lady Rodneyeva ošabno. Gotovo kak kramar iz mesta."

"Ne, kramar ni bil," je odgovorila Mona važno.

"Najsi je bil kdorkoli, to je gotovo, da se ni odlikoval s finimi manirami," je vztrajala lady Rodneyeva. "Vprašati vas meni nič tebi nič po imenu! Kaj takega pa še nisem slišala! Jaz bi mu na vašem mestu sploh ne bila odgovorila. Pa da je imel svojega konja tako malo v oblasti, da bi vas bil kmalu pohodil? Ne verjamem, da bi bil to kdo izmed naših zancev. Morda kak majhen najemnik."

"Ne ni bil majhen najemnik," je odgovorila Mona. "Mislim, da ga poznate: bil je vojvoda Lauderdaleški. Tu je njegova vizitka."

Lady Rodneyeva je bila kakor polita, a rekla ni ničesar. Tudi Violeta je molčala, ne zato, da bi položaj poslabšala, marveč zaradi tega, ker jo je stvar zabavala.

"Upam, da ste imeli vsaj klobuk na glavi," je rekla naposled lady Rodneyeva strogo, da bi prikrila svoj poraz.

Videla je nekoč Mono, ko je imela po irskem običaju ovito glavo z rdečim svilnatim robcem ter jo je ostro grajala zaradi tega.

"Ne, imela sem Rubensov klobuk, onega z . . ."

"Zaznamek vaših oblačil me ne zanima," jo je prekinila lady; "veseli me pa, da vas vojvoda vsaj ni videl v onem strašnem pokrivalu, ki ga menda posebno ljubite."

"Ali je to oni klobuk z rujavim, dolgim peresom?" se je obrnila Violeta prijazno k Moni.

"Da oni z rujavim peresom," je odgovorila Mona s hvaležnim usmevom.

"In povedali ste vojvodi, kdo da ste?" je vprašala tašča silno slabe volje.

"Da, rekla sem mu, da sem gospa Rodneyeva."

"Gospa Geoffrey Rodneyeva, bi bilo pravilneje. Pozabljate namreč, da je vaš mož najmlajši sin. Kadar se poroči kapitan Rodney, tedaj bo njegova žena gospa Rodneyeva."

"A dotlej si Mona lahko prisvaja to ime," je dejala Violeta hitro.

"Nikakor nimam namena prisvajate si stvari, ki nimam pravice do njih," odgovorila Mona ter ponosno dvignila glavo. "Ne želim si nič boljšega, kakor biti gospa Geoffreyeva."

"Naslonila se je v stolu nazaj, sklenila roke ter ju tako stisnila, da so bili nohti vsi beli. Nosnici sta se jej nekoliko razširili, dihala je hitro, toda nikaka neprijazna beseda ni prišla preko njenih ust. Sposobna ni bila izreči besed, ki bi žalile mater njenega moža.

Violeta jo je opazovala in je občudovala njeno samozatajevanje.

Sedaj sta stopila Jack in Nicholas v sobo, in takoj nato je prišel tudi Geoffrey. "No, da smo prepoznali, tega pač ne more nihče reči," je dejal Jack veselo. "Trajalo bo najmanjše še celo uro" — pogledal je na pozlačeno uro nad kaminom — "preden dobimo kaj jesti."

"Bolje je, da rečeš dve uri, ker sicer boš razočaran. Pred osmo uro ne moreta biti tukaj."

"Potem pa pojem med tem vas, Violeta," je odvrnil kapitan Rodney šalljivo, "da si utešim najhujši glad. Za cel obed bi tako ne zadoščali." Zasmel se je ter pomenljivo premeril njeno nežno, a lepo figuro. Potem je sedel v naslanjač poleg nje.

"Slišal sem, da priredé Chetwoodovi precej velik bal," je pripovedoval Geoffrey.

"Lucy je prav ljubezniva dama, in vsi jo imajo radi," dejala lady Rodneyeva. Njena prireditev bo gotovo jako lepa."

"To je dama, ki je bila pretekli teden tukaj v posetih?" je vprašala Mona boječe.

"Da, lady Chetwoodova je bila pretekli teden tukaj na posetu," je odgovorila tašča, ostro naglašujoca naslov 'lady'.

K sreči ni nihče slišal te nepotrebne graje, sicer bi bile morda padle ostre besede. Sir Nicholas in Geoffrey sta se živahno razgovarjala, Violeta in Jack pa sta bila tudi zatopljena v lastno zabavo.

"Dasi tehta nad dva stota, je vendar plesala kakor vila," je pripovedoval sir Nicholas o neki dami.

"Vi seveda tudi plešete? je vprašala lady Rodneyeva Mono.

"O, da, jako rada plešem; lahko rečem, da plešem vse plese brez pomote."

Lady Rodneyeva jo je začudeno pogledala. "Plese? Mislite pač valčke in polke?"

"O, ne, tega ne znam plesati," je odvrnila Mona smehljaje ter odkimala s svojo lepo glavo. "Mislim narodne plese, ki jih plešejo na Irskem na ljudskih veselicah." Udarjala je z roko takt, kakor da sliši godbo. "Ali niste še nikoli plesali narodnega plesa?"

"Ne!" je odgovorila tašča ogorčena. "Niti ne vem, kaj pravzaprav mislite."

"Ne?" je vprašala Mona obžalovaje, "škoda! Jaz sem se jih kar sama naučila, brez pouka. Zdi se mi, da mi kar glasba narekuje, kako naj plešem in plešem jih dobro(kaj ne, Geoffrey?"

"Še nikoli nisem videl kaj tako dovršenega," je odgovoril Geoffrey, ki je smehljaje poslušal zadnji del njunega razgovora. "Ali še veš, kako si me učila plesati narodni ples, ki nekoliko spominja na staromodni menuett? Mislim, da ga še vedno znam. Moja mama ni še nikdar videla takega plesa; prišla ni pač nikoli dosti med ljudi," je pristavil kakor da bi jo hotel oprostati. "Ali hočeš, da jej zapleševa narodni ples?"

"Jako rada," je odgovorila Mona veselo.

"Prosim vas, ne delajte si nikakih nepriilik zaradi mene," je branila lady Rodneyeva s pritajeno ogorčenostjo.

"To niso nikake nepriilike, niti najmanjše ne," je odvrnila gospa Geoffreyeva in je hitro vstala. "Samo če bi znal kdo žvižgati."

Sir Nicholas se ni mogel dalje zatejevati in se je glasno zasmel. Tudi Mona se je zasmejala, dasi je lahko zardela, ko je nadaljevala: "Pa klavir bo tudi dober. Najboljše bi bile seveda gosli."

"Zaigraj nam nekaj, Violeta," je dejal Geoffrey, ki je mislil samo na to, kako dražestna je bila Mona, ko je plesala te plesne.

"Z veseljem. Ali kakšen pa je tak narodni ples? V katerem taktu naj igram?"

"Le zaigraj nekaj prav počasnega in slovesnega, pa bo gotovo prav."

Violeta je smehljaje sedla h klavirju ter zaigrala staromodno melodijo.

Geoffrey je ponudil Moni roko in jo povedel sredi sobe. Brez vsake bojzani se je naklonila svojemu plesalcu in je začela plesati. Bil je to izredno lep ples z mnogimi pričakovanimi obrati in pokloni. Ko je stopala Mona slovesno sem in tja, se visoko vzravnila in zopet sklanjala, tedaj pač sama ni slutila, kako prikupna je njena postava. Za hip se niti lady Rodneyeva ni mogla ubraniti čaru njene dražesti. Sklonila se je naprej in je pazno zasledovala ples Jack in sir Nicholas pa sta bila naravnost očarana.

Tedaj so se neslišno odprla vrata v sobo in vstopili sta dve postavi. Drugod je vladal mrak, samo na plesoči par je padal svetel sijaj iz kamina. Monine roke so se belile kakor sneg v nedoločni razsvetljavi. Gosta sta obstala kakor ukovana. Šele ko se je gospa Geoffreyeva zadnjikrat naklonila in jo je njen soprog v znak priznanja poljubil namesto na roko naravnost na ustni ter je s tem naznanil konec plesa, sta se oglasila prišeca.

"O kako krasno!" je vzkliknil eden izmed njiju, "kako lepo!"

Ta glas je vse elektriziral. Mona je prišla Geoffreyja za roko in se je postavila poleg njega, lady Rodneyeva je vstala z zofe, sir Nicholas pa je tekel k vratom.

"Ali si ti?" je vzkliknil vesel.

"Da midva sva," je odgovoril nežen in vesel glas. "Zdi se, da sva prišla v posebno ugodnem trenutku. Že celih pet minut sva z Nellyjem tukaj, ali kar sva ugledala, naju je tako zabavalo, da nisva hotela motiti. . . Ljuba lady Rodneyeva, kako se vam kaj godi?"

Novodošla dama je bila skoraj pol glave manjša od Mone, ali ko je stopila v bližje kamina, tedaj je bilo možno videti, da je nenavadno lepa. Imela je velike, temnomodre oči in zlate lase. Segla je vsem v roke, poljubila lady Rodneyevo ter je prišla naposled Mono za roko.

"Vaša žena, Geoffrey?" Pazno jo je motrila. In potem, kakor da je našla v njenih potezah nekaj privlačnega, se je vzpela na prste in je pritisnila svoje ustnice na Monino lice. Srce mlade žene je objelo čustvo veselja in sreče. Bil je to prvi poljub, ki ga je prejela od člana Geoffreyeve rodbine.

"Mene pa noče predstaviti?" je vprašal glas za Dorothyinim hrbtom. Bil je njen brat Nelly Darling, ki je potisnil sedaj svojo sestro nekoliko na stran ter iztegnil roko napram Moni. "Veseli me, da se seznanim z vami, gospa Rodneyeva," je dejal prijazno. "Vaš mož ni natančen v etiketi, kakor ste že mogli opaziti; pozabil je menda, da se še ne pozna, ampak upam, da postaneva kmalu dobra prijatelja."

"To upam tudi jaz," je odgovorila Mona ter mu segla urno v roke.

"Prišla si pol ure preje, nego smo te pričakovali," je dejal sir Nicholas ves srečen svoji nevesti. "Ti vlaki prihajajo zares jako neredno."

"O, tega ni kriv vlak, ampak Nelly, ki je zagrabil za vajeti in je na vso moč podil tvoje konje."

"Le glej jo klepetuljo, sedaj me pa že toži! Tvojim konjem se ni zgodilo nič hudega, verjemi!"

"Saj ti verjamem," je odgovoril Nicholas, "a tudi če bi ju bil malo utrudil, bi ti bil samo hvaležen, ker si mi

pripeljal mojo Doatie pol ure preje."

"Tej naglici se imava tudi zahvaliti, da sva videla ob najinem prihodu tako lepe stvari," je dejala Dorothy smehljaje Moni. "Ne morete si misliti, kako krasen pogled je bil to! Kakor iz stare pravljice!"

"Želel bi, da bi bilo dalje časa trajalo. Pa seveda, najboljih stvari je najhitreje konec," je pripomnil gospod Darling ljubezljivo.

"Res me preveč razvajate z ljubeznivostmi," je odvrnila Mona boječe.

"O, to je popolnoma nemogoče," je vzkliknil gospod Darling navdušeno.

"Ali se vam ne zdi, sir Darling, da storite sedaj najbolje, ako se oblečete za obed," je dejal sedaj Geoffrey z narejeno strogostjo. "Svoje pozornosti napram moji ženi lahko nadaljujete pozneje, ampak na svojo lastno nevarnost."

"Izpostavim se tej nevarnosti," je odgovoril Nelly dostojanstveno in izginil, da se opravi za obed.

* * *

Mister Darling je bil mlad mož štiri-indvajsetih let kakor lan plavih las in odkritega, poštenega obraza. Njegov humor je bil neusahljiv; govoriti pa je moral vedno in neprestano. Posrečilo se mu je, da je bil za mizo Monin sosed, in zabaval jo je ves čas najživahneje. Njena naravna veselost mu je bila silno všeč. Najti koga, ki se smeje njegovim dovtipom, to je bila Nellyju Darlingu največja sreča. Razgovarjal se je z njo, dokler se niso odstranile dame v svoje prostore, nakar je šel za gospodi v sobo za kadilce. Stopil je k Geoffreyu.

"No, to ste pa nekaj lepega napravili," ga je nagovoril, potem ko ga je prijateljsko lopnil po rami, da je Geoffrey prestrašen planil pokonci.

"Sir, blagovolite mi pojasniti, kaj pomenja to, da hočete napraviti iz moje rame biftek," je prekinil Geoffrey mladega moža.

"A, kaj, ali veste, kaj ste napravili? Oženili ste se z najlepšo žensko na Angleškem."

"Ne, tega nisem storil."

"Da, to ste storili."

"Ne, prav gotovo ne!"

"Pa se je vendar niste že naveličali?" je vzkliknil Darling prestrašen.

"Ljubi prijatelj, ali ne veste, da moja žena ni Angležinja?"

"To je vendar vseeno," je odgovoril Nelly mirno. "Najsi bo Francozinja, Angležinja, Nemka ali Irka, to je gotovo, da je najlepša ženska na svetu. Ampak to vam povem, to je nevarno! V enem letu boste samo še mož svoje žene."

"Nikari me ne strašite!" in Geoffrey je malo zaničljivo zategnil ustnice. "Ali se vam zdi Mona res lepa?"

"Lepa ni pravi izraz. Dražestna je; to je popolnoma nov slog. Upam, da jo v naslednji sezoni predstavite pri dvoru. To morate storiti že meni na ljubo. Že sedaj se veselim, kakšne obraze bodo delale dame Laintrie, Whetow in druge, ko se pokaže vaša gospa na obzorju."

"Če mislite, da povem vse to svoji ženi, se jako motite," je odgovoril Geoffrey: "toliko kadila more zmešati vsako žensko. Ampak veseli me pa vseeno prav zelo, da vam ugaja," je nadaljeval.

Gospodje so kadili, Nelly pa je še nadalje pel slavo mladi Geoffreyevi ženi.

XV.

Bilo je onega dne, ko se je imel vršiti znameniti bal pri lady Lucy Chetwoodovi. Mona je mislila nanj z mešanimi čustvi. Veselila in bala se ga je. Z nekako tesnobo v srcu je pričakovala ure, ko stopi pred vso to odlično gospodo.

Deževalo je ves dan. Zdelo se je, da se nihče posebno dobro ne počuti.

"Nikakih izprehodov nocoj," se je jezil gospod Darling, "nikakih kitajskih svetiljk, nič sestankov po vrtnih lopah . . . nič!"

"Kaj naj počnemo, človek bi umrl od dolzega časa," je zdihovala Dorothy.

(Dalje prihodnjič.)

“MATI - HČI” KAMPANJA SE BLIŽA K ZAKLJUČKU

Letošnja kampanja za nove članice ima nad vse pomenljiv naslov. “Mati - Hči”, sta dve besedi, ki nam povesta mnogo. Vsaka “mati” je prav gotovo zainteresirana v uspeh svoje organizacije, ker se zaveda, da je tudi naša “Zveza” — ena velika družina, ki potrebuje varstvo vseh mater, kakor tudi njih skrbno vodstvo in žrtvovanje.

Drage matere! Storite kar največ je v vaši moči, da bodo v tej kampanji pristopile vaše hčerke in tudi vse vaše sorodnice. Stopite tudi do svojih sosed in znank ter jih nagovorite, da se pridružijo naši dični organizaciji, kjer bodo iskreno dobrodošle.

NAGRADE

Za to kampanjo je odločena zelo lepa nagrada za vse članice, ki bodo pridobile tri nove članice. Ta nagrada je nekaj novega in sicer, prav lepa broška z Zvezinim znakom, ki je novega vzorca, kar vas bo gotovo zanimalo. Dobiti tri nove članice, ne bo težko delo, posebno, ker se šteje nove članice za mladinski oddelk ravno tako kot članice v odraslem oddelku. Za vas matere ne bo velikih težav, dobiti tri nove članice, ker ima gotovo vsaka še najmanj tri sorodnice, oziroma hčerko, snaho in vnukinjo, ki ni še pri Zvezi.

Torej za tri nove članice se dobi krasna broška z zvezinim znakom.

Za pet novih članic se pa dobi običajna zlata Zvezina broška z znakom ali pa dva dolarja v gotovini.

Za deset novih članic je nagrada pet dolarjev v gotovini.

Za 25 novih bo pa Zveza poklonila dotični, ki jih pridobi, nagrado \$15.00 v gotovini.

Članica, ki bo pridobila največ novih članic, bo prejela poleg razpisane denarne nagrade, tudi krasni trofej in njena slika pride na prvo stran v Zarji.

Kampanjski odbor tvorijo naše krajevne tajnice in vsaka tajnica, ki pridobi pet novih članic v vsakem mesecu kampanje, bo dobila še posebno nagrado od glavne tajnice.

Dalje bo dobila prav lepo nagrado tajnica od podružnice, katera bo na prvem mestu in to tudi od glavne tajnice. Predsednico dotične podružnice bo pa nagradila glavna predsednica s posebnim darilom.

NAGRADE PODRUŽNICAM SO PA TRI. Podružnica, ki bo na prvem mestu bo dobila deset dolarjev v gotovini. Podružnica, ki bo na drugem mestu bo prejela \$7.50 in tista, ki bo na tretjem mestu pa vsoto pet dolarjev.

Kampanja se je pričela s 1 majnikom inbo trajala do 30. sept.

POGOJI ZA NOVE ČLANICE

V mladinskem oddelku je prost assesment za vse deklice, katerih mati je članica, od rojstva dokler ne izpolni eno leto starosti.

Od enega leta do 18 let starosti je assesment **DESET CENTOV** na mesec. V slučaju smrti se izplača smrtnina do sto dolarjev, kakor za članice razreda A, odraslega oddelka.

Ko članica dopolne 18 let, ji Zveza povrne vsoto 50 centov za vsako leto, ki je bila članica mladinskega oddelka.

V ODRASLI ODDELEK RAZRED A se sprejemajo članice do 50 let starosti. Assesment je 35 centov na mesec za sto dolarjev smrtnine in v tej vsoti je všteto tudi za mesečnik “Zarja”, katerega prejema vsaka članica odraslega oddelka.

V RAZRED B se sprejmajo članice od 14 let do 55 let starosti. Assesment v tem razredu je 60 centov na mesec všteti tudi za “Zarja” in smrtnina je po sledeči starostni lestvici:

Od 14 do 30 let — \$300.00

Od 30 do 40 let — \$250.00

Od 40 do 45 let — \$200.00

Od 45 do 55 let — \$150.00

Za pristop se ne zahteva zdravniško preiskavo. Častna izjava prosilke, da je zdrava, zadostuje.

V Zvezo se prejema katoličanke vseh narodnosti belega plemena. Pristopnina je prosta.

IZID DRUGI MESEC MATI-HČERKA KAMPANJE

Podružnice:	Razred A	Razred B	Mlad.	Skupaj
Št. 20, Joliet, Ill.	4	0	8	12
Št. 35, Aurora, Minn.	0	7	4	11
Št. 95, South Chicago, Ill.	0	3	4	7
Št. 7, Forest City, Pa.	2	1	3	6
Št. 88, Johnstown, Pa.	2	1	3	6
Št. 10, Collinwood, Ohio	2	0	3	5
Št. 25, Cleveland, Ohio	5	0	0	5
Št. 90, Bridgeville, Pa.	4	0	0	4
Št. 16, South Chicago, Ill.	0	3	0	3
Št. 19, Eveleth, Minn.	1	0	2	3

Posamezne Agitatorke:

Josephine Erjavec (20)	4	0	8	12
Frances Bradach (35)	0	7	4	11
Mary Markezich (95)	0	3	4	7
Johanna Krasovich (63)	0	1	5	6
Mary Tekaucic (25)	5	0	0	5
Jennie Petrovic (88)	2	0	3	5
Frances Susel (10)	2	0	2	4
Johanna Aubel (90)	4	0	0	4
Betty Pribula (7)	2	0	1	3
Matilda Zupancic (7)	0	1	2	3
Josephine Kral (16)	0	3	0	3
Rose Jerome (19)	1	0	2	3
Angelina Andolshek (63)	2	1	0	3
Frances Gerze (63)	0	0	3	3

V razred A 33

V razred B 24

V mladinski oddelek 49

Skupaj 106

SEDAJ IMATE NAJLEPŠO PRILIKO

Nahajamo se v četrtem mesecu kampanje. Preostaja nam samo še avgust in september. Število novih narašča počasi, toda imam upanje, da se boste vse povsod lepo oprijele agitacije sedaj, ko gre proti zaključku in sodelovale, da dosežemo lep uspeh.

V naši organizaciji imamo podružnice, katere še nimajo svoj mladinski oddelek ustanovljen. Kako lahko bi se podružnice pomnožile v številu članstva, če bi se potrudile za mladinski krožek. Gotovo ima vsaka mati hčerko, vnukinjo ali sorodnico, ki ni še pri Zvezi. Asesment je samo deset deset centov na mesec in zavarovalnina pa znaša do sto dolarjev. Asesment deset centov se plačuje do starosti 18 let in ta svota je malenkostna, zato bi vsaka mati morala vpisati svojo hčerko in s tem

pomagati svoji podružnici do lepega napredka. Nobena mati bi ne smela biti mlačna v tem oziru, ampak si vzeti za svojo dolžnost, da vpiše svojo hčerko ob prvi priliki. Seveda, vsaka mati čaka na odbornice od podružnice, kamor spada, da je vprašana, zato je dolžnost tudi odbornic, da stopijo do mater, ter jih nagovorijo, da vpišejo svoje hčerke ali sorodnice. Uspeh se dostikrat doseže tudi potom telefona, zato ne zamudite nobene prilike, ampak storite vse v svoji moči za napredek in uspeh naše Zveze.

Med nami imamo podružnice, ki nimajo zadostno število članic, da bi poslale svojo delegatino na konvencijo. Kakor veste se vrši prihodnja konvencija v Pueblo, Colorado. Sedaj je tisti čas, da podprete svoje vrste z novimi članica-

mi, ker zadnje leto pred konvencijo je težko vse storiti, ker vsaka reč vzame svoj čas. Vsem podružnicam, ki nimate dovolj članic za izvoliti svojo delegatino prijazno svetujem, da se sedaj potrudite in potem boste lahko izbrale zastopnico po svoji volji in ne bo treba čakati, da ste združene z drugo podružnico. Toplo priporočam vsem prizadetim podružnicam, da se malo oživijo sedaj, dokler je lepa prilika in dokler se dobijo lepe nagrade in priznanje za svoj doprinos.

V splošnem pa kličem: Vse odbornice in članice na plan v tej važni Mati - Hči kampanji! Naj vsaka pripelje vsaj eno novo članico, vsaj eno prijateljico ali sorodnico in uspeh nam je zagotovljen.

Za vašo kooperacijo se vam že sedaj lepo zahvaljujem

Josephine Erjavec, glavna tajnica

* * *

MESEČNI ASESMENT

Ne prezrite plačati svoj mesečni asesment. Če nimate plačano do 25. v mesecu, potem ne preostaja drugega izhoda za tajnico kot suspendacija in v slučaju smrti bi to bilo v vašo škodo.

Ne pričakujte od tajnice, da bo prišla na dom po asesment, ampak pazite na to, da dobi pred 25. v mesecu, ker takrat je zadnji čas, potem mora ona izpolniti mesečno poročilo in poslati denar na glavni urad za vse dobrostoječe članice. Če imate redno plačan svoj asesment, boste tajnici prihranili mnogo sitnosti in skrbi. Navadite se, da plačate na redni seji ali ob času, ki ga določi tajnica, da bo pobirala izven seje. Najlepša navada je, če plačate naprej za 3, ali 6 mesecev, ali za vse leto ob enem času, potem nimate nobenih skrbi in kadar greste na sejo, vam ni treba nositi s seboj knjižice, ker imate vse plačano. Upati je, da boste vse sodelovale v tem oziru, za kar vem lepa hvala.

Albina Novak, predsednica

Josephine Erjavec, glavna
tajnica

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na zadnji seji se je priglasilo dokaj števila članice naše podružnice, ki se bodo zopet udeležile zleta v Lemont Illinois na Zvezin dan 20. julija. O tem bomo poročale prihodnjič.

Razdeljene so bile tudi vstopnice za naš Card party ter uredile smo za dobitke, katere so obljubile preskrbeti naše požitvalne članice, da ne bo preveč izdatkov pri omenjeni prireditvi, ker se vse trudimo, da bi nekoliko podprle našo ročno blagajno.

Dne 11. junija smo se udeležile pogreba naše dolgoletne članice, sosesre Julia Hlaban, ki je umrla v starosti 67 let. Zapušča dva sina, John v Milwaukee ter Stanleya v Sheboyganu, hčer Mrs. Carl Ann Wieglering, deset vnukov in več bližjih sorodnikov. Sprogov pokojne je preminil meseca aprila tega leta. Na predvečer pogreba smo zbrale članice pri njeni krsti ter molile rožni venec in se tudi udeležile pogrebne svete maše. Poklonile smo košarico lepih cvetic in darovale za sveto mašo zadušnico. Našo pokojno sosesro priporočamo vsem v molitev. Preostalim pa izrekamo naše globoko sožalje.

Vso srečo in božji blagoslov želimo naši zvesti sosestri Kristini Planton, ki se je poročila z Henry G. Hiebingom ml., dne 28. junija v St. Peter Calver cerkvi. Tinie je kegljala vso sezono z našo Zvezino skupino. Upamo, da bo tudi v bodoče ostala prijazna do naše podružnice.

Iskrene častitke naši sosestri in njenemu soprogu Stanza in Louis Francis nad sinkotom, prvorojenčkom. Živeli zdravi in srečni veliko let!

K sklepu prosim, da bi se se udeležile prihodnje seje, vse katerim je mogoče, ker bomo imele več važnih reči za rešiti.

S sestrskim pozdravom do vseh,
Mary Godez, predsednica

Št. 9, Detroit, Mich. — V zadnji Zarji sem brala, da je preminil oče naše glavne predsednice Albine Novak. V imenu št. 9, ji izrekam naše globoko sožalje. Naj mu sveti večna luč!

Drage članice! Prosi se vse tiste, ki ste zaostale s plačevanjem članarine, da poravnate čim prej vam je mogoče. Lahko pridete plačat na moj dom ali pa pošljete po pošti, ker jaz ne bom zalagala. Naša blagajna je izčrpana in asesment mora biti plačan ob času. Zahvaljujem se vsem, ki ste zveste in imate že v naprej plačano. Bog vas ohrani tudi v bodoče tako lojalne pri plačevanju.

Vabljeni ste vse na izvanredno sejo dne 17. avgusta ob treh popoldne, kjer bomo razpravljale ter ukrenile za našo ročno blagajno. Saj veste, da moramo imeti na rokah nekaj denarja za bolezen ali smrtni slučaj članic. Imamo vsakovrstne stroške za katere

je treba denarja. Prosi se vse naše sestre, da agitirate tudi za nove članice, ker zdaj je v teku pomembna kampanja. Pristopnina je prosta in plača se samo redni asesment za tisti mesec, ki nova članica pristopi. Stori mo tudi me nekaj v tem oziru, da bo tudi naša podružnica na častni listi v tej kampanji!

Pozdravljene vse članice širom Amerike!
Anna Potochnik, tajnica

V spomin pokojne ANNE YAGER

Zadnji mesec sem prejela žalostno poročilo, da je bila poklicana v večnost Anna Yager, mama naše glavne podpredsednice in predsednice št. 3, Pueblo, Colorado, sestre Anne Pachak.

Pokojna Anna Yager je bila rojena v Češče vasi, župnija Prečna pri Novem Mestu. Zapustila je soproga Franka, sina Franka ter dve hčeri, Anna Pachak in Mary Pugel. V Ameriki se je nahajala od leta 1908. Bila je vedno dobrih rok in rada prispevala v dobrodelne namene.

V imenu glavnega odbora izrekam tem potom naše globoko sožalje naši soodbornici Anni Pachak, in vsem sorodnikom kot prijateljem pokojne. Naj vas vse skupaj krepi tolažba, da je odšla po plačilo na drugi svet, katerega si je na tem svetu zaslužila s svojimi dobrimi deli.
Josephine Erjavec

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša seja je bila prav dobro obiskana. Naša vrta podpredsednica je pripeljala pet novih članic na sejo. Če bo vsak mesec tako, bo tudi naša podružnica deležna nagrade, ker letos bo 20 letnica obstoja naše podružnice in bomo imele banket dne 26. oktobra v So. Side Turner dvorani. Dolžnost vsake članice je, da kupi vsaj eno vstopnico za to slavnost. Tudi bi želela, da bi za 20 letnico sprejele vsaj 20 novih članic, da bi pokazale, da smo zares zveste članice svoje priljubljene Zveze.

Lepo prosim vse članice, ki nimate plačan asesment, da redno plačujete, da ne bo v asesment knjigi rdeča črta pri vašem imenu. Hvaležna bom za Vaše sodelovanje. Na bolniški listini so sestre Mary Roy, Mary Krucz, Josephine Selko. Želimo, da bi kmalu ozdravele.

Naše globoko sožalje sestri Sophie Ermenc, ki je izgubila sina v najlepši starosti 24 let. Naj mu bo rahla zemlja. Žalujočim preostalim izrekamo naše globoko sožalje.

Pridite v velikem številu na sejo v avgustu, ker imamo važne stvari za

razmotrivati. Želim vse najboljše vsem, ki boste obhajale svoj rojstni dan ali god v tem mesecu.

Najlepše pozdrave sprejmite od vaše tajnice,

Mary Schimenz

Št. 14, Cleveland (Nottingham) O. — V zadnjem času je bolezen posegla med naše članice. V bolnišnici so bile sledeče: Mrs. Jarc iz Orminston, Mrs. Smrtnik, Mrs. Anna Slopko, Mrs. Frances Klein, Mrs. Albina Vesel in Mrs. Troha. Prosim vas sestre, da obiščete bolnice, ker jim boste gotovo skrajšale čas v bolniški postelji. Vsem bolnim želimo, da bi kmalu okrevale in prišle na sejo.

Računi prvega pol leta kažejo primanjklaj za 104 dolarje, ker smo imele več stroškov kot dohodkov. Zato opominjam veselni odbor, da pride gotovo na prihodnje sejo, da se dogovorimo vse potrebno za veselico, ki se bo vršila 12. oktobra. Nudi se nam lepa prilika, da napravimo par sto dolarjev na tej veselici in obenem pokažemo ustanoviteljicam, da želimo obhajati 20 letnico v najlepšem redu in v sestrski ljubezni.

Sedaj imamo lepo priliko pridobiti vsaj 20 novih članic za 20 letnico naše podružnice, ker je v teku kampanja. Prosim vas drage sestre, da se vse potrudimo za napredek podružnice. S sestrskim pozdravom,

Ivanka Punčoh, predsednica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood). O. — Cenjenim sosestram naznanjam tem potom, da smo izgubile zopet eno naših zvestih članic. Na mrtvaškem odru leži ravno sedaj gospa Mary Zuzek, ki je trpela težke muke bolezní še delj časa. Naj ji dobrohotni Bog da zaslužno plačilo; njeni globoko potrži družini pa vlije v srca tolažbe v bridkostnih urah. V imenu celokupnega članstva, izrekam vsem njenim svojcem in prijateljem iskreno sožalje!

Prosim vse naše članice, da se udeležite prihodnje seje 12. avgusta. Seja bo zelo važna za vsako posebej. Iskrena hvala za dar v blagajno gg. N. Strukel, Malovašić in Jennie Fortuna kot tudi gg. Morel in Marg. Hvala. Bog povrni vsem!

Veselje mi je poročati, da je postala zopet srečna mamica ga. Anna Strukel. Mala, ljubka hčerka Joanne, je že naša članica. Čestitamo!

Okó se mi ustavlja na cvetju domačega vrta, primerjavač kras vrtnic z nekoliko marjeticami; zdi se mi, da bi izrekla:

"Le trgaj cvetje vrtnic zalih, dokler njihov kras žari; čez jutra dva vsaj ponavadi, njih je cvet, ga občuduješ. Ljubiš verno, al' urah par ga vzame svet.

"Rumene dafodilje žive, oboževane vrh gredic — utrčaj jih za kinč na

oknih — so v kratkem času velih lie.
 "Marjetica, cvetlica polja, se prilagodi razmeram vsem; vztraja dolgo kljub težavam, da zorni cvet bil vtrgan njen. Pogumno dvigajoč nje lica, prot' soncu obrača svojo bol, ko umira v vazah, oknih, porčih, — krepostni cvet je te simbol!"

"Al' kdo se zmenja za marjetke, ko vrtnice se divi stas? Vsaj človek bori ni je cenitelj, ponižnosti, resnice kras. . ."

Pozdrav vsem,
 Josephine Praust, tajnica

Št. 20, Joliet, Ill. — Naša sestra Anna Berry se nahaja resno bolna v St. Joseph bolnišnici. Priporoča se, da jo članice obiščete v teh dneh, da se dobri ženi krajša dolge ure v boleznih in trpljenju.

Ko pišem te vrstice dobim vest, da je smrt posegla v družino naše sestre Theresa Zlogar ter vzela skrbnega očeta in dobrega moža John-a Zlogarja. Bil je dobro poznan v Jolietu in okolici ter vzoren in veren katoličan, ki je zmeraj rad pomagal pri cerkvenih prireditvah. Mrs. Zlogar je bila prejšnja leta več let blagajničarka pri podružnici. Poleg soproge zapuščala pet odraslih hčera in sinov. Zapuščala tudi veliko število sorodnikov in prijateljev. Naši dobri sestri Theresi in njeni družini ter vsem preostalim izrekamo naše globoko sožalje. Mr. John-u Zlogarju pa naj sveti večna luč in mir njegovni duši.

Premilil je tudi Mr. John Russ, soprogo naše sestre Mary Russ. Poleg soproge Mary, zapuščala tudi več hčera in sinov kot sorodnikov in prijateljev. Naše sočutje vsem preostalim. Naj počiva v miru božjem

V preteklih mescih smo imele v sorodstvu naših članic več porok in tudi število naših članic se je poročilo. O porokah berete bolj obširno poročilo v angleškem delu, zato ne bom ponavljala o vsaki posebej. Vidi se pa mi pravilno, da poročam o poroki naše šport direktorice Miss Josephine Ramuta. Poročna slavnost se je vršila 5. julija v naši farni cerkvi svetega Jožefa, pri deveti sveti maši. Ženin je Mr. Frank Sumich, vnet družtenik in narodnjak iz Pittsburgh, Pa.

Josephine Ramuta je dobro poznana, ne le v Jolietu, temveč daleč naokrog radi njenega udejstvovanja v športnem oziru. V Jolietu ima zaslugo za ustanovitev številnih kegljaških skupin, katere se vežbajo vso sezono in se tudi udeležijo kegljaške tekme. Ona je predsednica naše Lige že dolgo vrsto let ter se ji mora priznati, da je izvrstna organizatorica. Ona lastuje trgovino in izdelovalnico sukenj iz kožuhovine poznano pod imenom Modern Fur Shoppe. V tej stroki je ona pravi mojster in najbrž edina med našimi Slovenkami v Ameriki, ki se bavi v tem delu. Poleg kožuhovin, izdeljujejo tudi vsakovrstne kostume in obleke.

V imenu podružnice št. 20, želim, da

bi imela najsrečnejšo bodočnost! Mr. in Mrs. Frank Sumich, naj vaju Bog blagoslovi z vsemi stvarmi, kar si sama želita!

Cerkveni karnival, ki se je vršil od 3. do 6. julija je prav uspešno izšel. Tudi naše članice so pridno pomagale in bile zaposlene pri stojnici ter se vsak dan lepo vrstile, da ni prišlo preveč na eno osebo.

Vabim vse članice na prihodnjo sejo!
 S pozdravom,

Josephine Erjavec

Slika na naslovni strani

Slika na naslovni strani ta mesec predstavlja bolničarko Miss Arlene Seelye, hčerko dobro poznane odborice in delegatkinje št. 50, Mrs. Josephine Seelye, ki je dne 4. junija graduirala. Diplomno je prejela od škofa Hoban-a v škofijski cerkvi, kjer so se vršili obredi za graduantke od bolnišnice sv. Janeza v Clevelandu.

Bolničarka Arlene je bila vse skozi šola nadarjena učenka ter je dobila lepa odlikovanja tudi v prejšnjih šolah.

Želimo ji vso srečo in blagoslov pri njenem človekljubnem delu. Naše čestitke njej in vsi družini Seelye.

Miss Dolores Žagar

V angleškem delu imamo sliko od Miss Dolores Žagar, ki je tudi letos graduirala v Jane Addams šoli. Ona je imela za glavni predmet šivanje in petje in je vse naloge naredila dovršeno in z odliko.

Čestitamo, kakor tudi njeni dobri mamic Miss Agnes Zagar, ki je tudi mnogokrat žrtvovala svoj čas in trud za narodne stvari.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Iz našega West Parka ni bilo že delj časa dopisa, vzrok je, ker si je naša pridna dopisovalka in tajnica Ančka Pelčič, močno poškodovala roko pri delu v tovarni in ni mogla pisati. Prosila je mene, da naj to storim, da boste vedele, da smo še žive.

Najprvo par vrstic naši Ančki. Vse članice globoko obžalujemo, ker nismo brale Ančkinih novic. Draga Ančka, prav vse članice Ti želimo ljubelega zdravja in skorajšen povratek k pisanju.

Med tem časom se je nabralo precej novic in je nemogoče vse poročati zaradi prostora. Bilo je več nevest in ženinov, katerim želimo, vso srečo in božjega blagoslova ter zadovoljno družinsko življenje. Naše čestitke vsem zakoncem in njihovim staršem.

Naraščaj je tudi bil pri več družinah. Naša sestra Zalar je sedaj stara mama 13 otrokom. Čestitke, Mrs. Zalar!

Imamo tudi nekaj bolnih članic in med njimi sta Mrs. Mary Hosta in Mrs. Paturica. Vsem skupaj želimo ljubelega zdravja!

Naše sožalje sestri Komčar nad izgubo njenega ljubelega sina. Naj mu sveti večna luč!

Zadnja seja je bila precej dobro obiskana. Razmotrivalo smo tudi o kam-

panji za nove članice in sklenile, da bomo storile vse v svoji moči za napredek podružnice. Torej drage sestre, le vse na delo, da bomo pomnožile svoje vrste! Sklenjeno je tudi bilo, da bomo imele piknik koncem meseca avgusta pri sestri Rozi Kovač, na 13614 Sprecher Avenue. Vljudno ste vse vabljeni na poset. Rozi pravi, da bo vsega dovolj za žejne in lačne, pa tudi smeha na koše. Torej ne pozabite priti na Kovačeve farme 30. avgusta. Do takrat želim vsem skupaj, da bi bile zdrave in vesele!

Še eno prošnjo imam do vas vseh: časi so resni; molitev je naše največje upanje v srečno bodočnost, zato se obrnimo do Matere božje in molimo, kakor je Ona priporočala otrokom v Fatimi, da molijo vsak dan rožni venec ker samo molitev bo rešila svet in njih prošnja bo uslišana, tako molimo tudi me, saj to ni težko. Torej, le močno se držimo molitve in trdna vera v boljšo bodočnost nas bo krepila in potem se ni treba ničesar bati v svoji vsakdanji življenjski poti.

Vas vse skupaj prav lepo pozdravljam in posebno članice št. 21 SZZ!

Frances Kavc

Št. 25, Cleveland, O. — Lepo prosim vse članice, ki dolgujete na asesmentu, da pridete poravnat svoj dolg, ker jaz ne morem zalagati in tudi ne po hišah kolektat. Asesment pobiram na vsaki seji od šeste ure naprej in potem vsak tretji ponedeljek in vsakega 25. v mesecu. Torej pridite plačat ob času, ki je za vas ugoden, samo prosim vas lepo, nikar ne čakajte. Jaz ne bom prišla na vaš dom kolektat, ker nimam časa in tudi vas se vselej ne najde doma. Iz srca vam bom hvaležna za sodelovanje v tem oziru.

Naša glavna predsednica Albina Novak, ki stanuje na 6516 Bonna Avenue, bo prav rada sprejela Vaš asesment, če vam ni mogoče priti ob določenih dnevih, ker jaz stanujem precej oddaljeno in vem, da me težko najdete. Torej sedaj ni nobenega vzroka, da ne bi prinesle plačat in priporočam vam, da bi to upoštevale, ker nihče ne ve, kdaj pride smrtni slučaj in tista, ki je suspendirana ne dobi smrtnino izplačano, ker to je v pravilih in tudi državni oddelek ne dovoli, da se izplača smrtnino tistim, ki nimajo plačan svoj asesment.

Prosim lepo, da pogledate v svojo plačilno knjižico in če dolgujete, da pridete gotovo plačat ob prvi priložnosti.

Vsem družinam naših pokojnih sester izrekamo naše globoko sožalje. Bolnim sestram pa daj ljubi Bog skorajšno okrevanje.

Vas lepo pozdravljam,
 Mary Tekaucic, tajnica
 1410 E. 61st St. (Blizu Wade Park A.)
 Telefon En. 6946

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Spoštovane sestre: Tukaj pri nas imamo prav vroče dneve, katere smo si želele,

Vabilo na veliko prireditev dne 7. septembra, 1947.

Clevelandske podružnice se pridno pripravljajo za veliko skupno vrtno veselico in piknik, ki se bo vršila dne 7. septembra na odprtih prostorih Slovenskega društvenega doma na Reher cesti v Euclid, Ohio. Piknik se bo pričel takoj popoldne. Nastopili bodo naši vežbalni krožki, ki bodo proizvali lepe vaje in na programu bo tudi petje in godba. Da bo več zabave, se bo na vrtu tudi igralo bingo in oddalo se bo okrog sto krasnih dobitkov. V dvorani so bo pa plesalo od 4 do 6 in od osmih do polnoči.

Vljudno se vabi vse članice in prijateljke lepe zabave na poset. Sedaj imate sijajno priliko, pokazati svoje zanimanje za dobrodelnost, ker dobiček od te veselice bo izročen Katoliški Ligi za pomoč potrebnim vojnim žrtvam, ki so raztrešeni po svetu. Kot zavedne katoličanke si štejemo v svojo dolžnost pomagati akcijam, ki so pod dobrim nadzorstvom in še posebno, ker dobrodelnost je lepa čednost, ki naj bi napolnila srca vseh za dobro stvar.

Priporoča se tudi trgovcem za oglase na letakih, kateri bodo razstavljeni po trgovskih oknih v svrhu oglaševanja piknika. Ko vas obiščejo naše pridne članice, sprejmite jih prijazno in jim dajte svoj oglas, ki bo tudi vsakemu trgovcu v reklamo.

Torej rezervirajte nedeljo 7. septembra za poset prireditve, ki se vrši pod pokroviteljstvom skupnih podružnic Slovenske ženske zveze.

To bo dan "Slovenskih žen in deklet!"

ker je deževalo dan za dnem a me smo se pripravljale za piknik ter bile v strahu zaradi vremena. Toda naše dobre sestre so prosile za lep in vroč dan in tako se je zgodilo.

Piknik smo imele 22. junija, ki je dobro uspel. V teh časih draginje, se ne more pričakovati dosti preostanka, toda naše zveste sestre so res pridno sodelovale. Najlepša hvala vsem delavcem in delavkam na pikniku, ki so se marljivo trudili, da so bili vsi posetniki prav zadovoljni. Najlepša hvala sestri Stefančič in soprogu, ki sta pomagala od začetka piknika v pozno noč. Mr. Stefančič je bil priden natakari in pomagali sta tudi pridni natakari, sestri M. Tomašič in Ljuba Novič, ki sta postregli z okrepčili.

Dalje najlepša hvala pridnim sotrudnicam sestram Neži Dirda, M. Stefančič, K. Planinac in sestri Kučič, ki je kuhala kranjske klobase, katere je vsak pohvalil. Hvala tudi Mr. Antonu Rednak, ki je klobase pripeljal. Prav lepa hvala gre sestri Celigoj in sestri Nemanič za darovane kejke, kar nam je prineslo lep skupiček.

Torej še enkrat prav lepa hvala vsem, ki ste pomagali na pikniku, kakor tudi vsem našim članicam in prijateljcem, ki so se udeležili. Zelo sem bila vesela, ker sem opazila, da je bilo navzočih lepo število članic. Le tako naprej, ker v slogi je moč in napredek!

V teku je pomenljiva kampanja za nove članice. Matere, sedaj je od vas odvisen uspeh, ker ste v prvi vrsti vse prošene, da vpišete svoje hčerke med nas, da nas bo več skupaj, saj smo kakor ena vesela družba, med katero se vselej najde lepo razvedrilo in veselo razpoloženje.

Naša prav dobra sestra Zimmerman je bila hudo bolna delj časa, pa hvala Bogu, da sem jo videla ko je pridno zalivala cvetlice, kar je značilo, da se boljše počuti. Sestra Zimmerman, priporočite se Mariji Devici, Ona Vam

bo pomagala.

Teta štokljka se je zalela k naši sestri Anna Rednak ter ji pustila tretjo deklico, gotovo bi želeli fantka, ali ta štokljka dela po svoji volji. Al' punčka je luškana in so jo vsi veselili. Želimo vsem obilo zdravja in naše čestitke ponosnim staršem.

Vsem bolnim sestram želim, da bi skoraj okrevale in naši podružnici pa velik napredek v tej kampanji.

Lepo pozdravljam vse glavne odbornice in celokupno članstvo SZZ!

Anna Tomašič, predsednica

Št. 28, Calumet, Mich. — Na seji v juniju je bil osvojen sklep, da bomo imele skupno večerjo dne 13. avgusta točno ob šestih. Prošene ste, da pridete ob določenem času, ker je boljše, da se na večerjo čaka, kot pa večerja na vas. Iz blagajne smo kupile šunko, pivo, pop; solato pa prinesite same, ker zdaj jo je dovolj po vrtovih. Pridite v polnem številu, da se boste enkrat tudi ve vsedle in jedle, ne pa zmeraj samo kuhale in delale, oziroma, da ne boste zmeraj ve stregle, ampak boste enkrat tudi ve postrežene. Torej, da se vidimo vse na sestanku 13. avgusta.

Naše lepo hladno calumetsko vreme je privabilo turiste iz vseh krajev. Prišli so se ohladiti po naših lepih zelenih gozdovih. Čeprav smo v vročih mescih poletja, a okrog naših jezer je hladno ozračje. Posebno letos imamo hladno poletje. Včasih berem po časopisih, kako po deželi bujno cvetijo cvetlice, ko pri nas še sneg obračamo, da se lepše suši. Tukaj imamo navadno 13 mesecev dolgo zimo, ta drugo je poletje. Pa se ne ustrašite, kar pridite, ste vsak čas dobrodošli, samo tudi nekaj toplih oblaci prinesite s seboj in bo vse dobro kot zadovoljno. Torej na svidenje in lep pozdrav vsem, Mary Stefanich, zapisnikarica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Že par mesecev se nisem oglasila v naši priljubljeni Zarji, zdaj pa imam novic kar poln mernik in bom začela kar z vremenom.

Spomlad je bila zelo mokra; če je bilo en dan nekoliko sonca, drugi dan je bil gotovo že dež, zato je tudi vse bolj poznó z našim vrtnarstvom in treba se bo ženskam precej potruditi, da si bomo v jeseni napolnile naše kvarte za zimo, kajti vsled dežja in povodnji vsepovsod, bo še vse dražje kot je bilo lansko leto.

Medtem sem bila tudi vedno zaposlena; nekoliko moram ustrezati moji bolezní, potem so dobili pri sinu prirastek v družini, zalo hčerko, ki je tudi že naša članica. (Od prej imajo pa sinčka). Zatem je prišla iz Washington, D.C. moja poročena hči z dvema otrokoma domov na počitnice. (Vidite, sem že štirikrat stara mama). Tako je zmeraj dovolj dela, zraven vsega tega mi gredo pa še leta tako hitro naprej in vsako minilo leto vzame nekoliko naše telesne moči in kolikor več let ima človek, toliko bolj se mora upirati in truditi, če hoče, da vsaj svoje vsakdanje delo izvrši. Tako je tudi z menoj in morda ne bo več dolgo, ko tudi mojega imena ne bo več med dopisovalkami v tem listu. Saj kadar dobi žena na svoje, vse življenje težko obložene rame 61 let, veste, da si želi samo še počitka in miru. Grem toraj pot naših prednic. Kako lepo je bilo brati izobraževalne članke pokojnih sester, Angele Beg, Milavec, Tratar in toliko drugih, ki so bile od začetka pri Zvezi. Ni jih več. Odšle so v večnost, me pa jim sledimo z vsakim dnem našega življenja.

Zdaj pa k našim fantom. Jerry Verbič je dovršil pravne študije v St. Paul College v Chicagu in je zdaj doma. Richard Verbič se pa tudi

pridno uči za zobodravnik, tudi v Chicagu. Arnold in Richy Verbič sta bila na častni listi v De Calb College. Vidite, štirje Verbiči, sorodniki, in so vsi štirje pridni in nadarjeni mladeniči. Iskrene čestitke vsem, z željo, da bi še ostali trije dovršili svoje študije in tako dosegli svoj cilj v življenju. V East High School je graduiral Evgen Klemenčič, sin naše sestre Mary Klemenčič. Čestitke.

Čeprav nas je tukaj malo Slovencev, pa bomo vendar imeli slovenskega zobodravnik, advokata in ne vem, kaj še. Če bo kdo rabil očala, naj pa počaka še 18 mesecev in mu bo lahko eden izmed mojih sinov postregel. Če bo šlo po sreči, če ne pa... Vsi omenjeni mladeniči so vojni veterani.

Ohčet smo tudi imeli. Stanley Fajfar se je oženil z Goldi Lipos. Bila je velika svatba, le škoda, da je nisem videla, well, sem pa otročičke varovala, da so šli ta mladi na svatbo. Tudi tako je prav. Naj bo sreča s Teboj in ženico, Stanley.

Še to moram povedati članicam v Jolietu in okolici: kadar imate ohčet, ali druge vrste party ter potrebujete lepe kejkice in okusna peciva, naročite jih pri Mr. in Mrs. Ed. Babiki. Pekarijo imajo na 227 Ruby Street, lahko pa naročite tudi na domu 1127 N. Elizabeth Street, Joliet, Illinois. To pa priporočam zato, ker je Mrs. Babiki doma iz Aurore, dekliško ime je bilo Francka Zagorc.

Mr. in Mrs. G. Ahačič sta se podala na kratke počitnice v okolico Duluth, Minnesota. Kako se kaj imate v Minnesoti? Srečen povratek. Pridite vse na avgustovo sejo, da se pogovorimo glede banko party, ki bo v septembru.

Lepe pozdrave vsem, ki berete Zarjo!
Frances Kranjc

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE

Domink-u Janež

rojen v vasi Globelj pri Sodražici 2. avgusta, 1865. V mašnika je bil posvečen 6. julija, 1890. Preminil je v Studnem pri Postojni 2. junija 1946, kjer je pastiroval 44 let.

Pokojni gospod je napisal naslednje pismo v slovo z naročilom, da se prebere pri njegovi pogrebni maši.

Preljube ovčice!

Ločili smo se, upam, ne za vedno, ampak le za nekaj časa. Prej ali slej pridete za menoj. Bodite pripravljene, ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj pride Gospod življenja tudi po vas. Če sem koga žalil, prosim, da mi odpustite. Jaz sem odpustil vsem iz srca. Odgovor sem že dal pri Bogu oster in natančen enak čaka tudi vas. Poslušajte svoje dušne pastirje, ker vam hočejo dobro. Odgovor boste dali, ali ste jih poslušali in ubogali.

Ko me vidite na mrtvaškem odru, pogledjte, kaj je človek, kako vse mine. Ko boste hodili mimo groba spomnite se mojih nauk. Molite

tudi zame, spomnite se me posebno pri sv. maši in pri sv. zakramentih.

Moja prošnja in zadnji nauk do Vas je še ta, da prav prisrčno ljubite Marijo, ki bo izprosila za nas, da se zopet vidimo v večnem rajju.

Domink Janež

Op. Ured. To pismo nam je izročila za objavo sestra Frances Perme, predsednica podružnice št. 32, Euclid, Ohio in sorodnica pokojnega.

AMERIŠKA MOLITEV

Prevod John W. Fultonove pesmi,
"America's Prayer"

Hvala Ti, nebeški Oče,
za stvari, ki so nam blage;
za deželo, kjer svobode,
prapor dviga se predrage!

Vstajamo, kjer lahko dnevno,
delamo in se igramo,
in Boga častimo, kakor
sami volimo in znamo.

Hvala Ti za mir med nami,
za ljubezen in dobroto;
več ne prosimo od Tebe.
pač, da pademo ne v zmote!

Oče naš nebeški, čuvaj
luč svobode naše žarno,
zbrisi temo nad vso zemljo
in nevihto vsem nevarno!

Zarja, da svobode zlate
narodom bo vsem sijala,
vse prešinila in čase boljše,
mir, zastopnost vsem kazala.

Oče naš, nebeški, večni,
Vsemogočni, modri, mili:
Čuvaj naše Ti vodnike,
narod, da bi prav vodili.

Da podnevi in ponoči
zgled bil res, svetilka prava
vsem sosedom našim bližnjim,
vsem, ki loči jih daljava!

Ivan Zupan

Veseli rojstni dan.

Dne 22. avgusta bo obhajala svoj rojstni dan naša glavna podpredsednica in predsednica št. 10 Mrs. Mary Urbas.

Zadnji mesec 2. julija smo pa pozabili na rojstni dan naše glavne odbornice in predsednice št. 7 Mrs. Anne Kameen in Mrs. Anne Petrich, ki je imela svoj dan 10. julija. Mrs. Petrich je v glavnem prosvetnem odseku in do zadnjega meseca je bila tudi predsednica št. 54.

Vsem slavljenkam želimo vse najboljše na mnogo let!

Št. 41, Cleveland Collinwood, O.—Dne 19. junija se je vršil sestanek zastopnic clevelandskih podružnic, kjer smo si vzele za cilj, spraviti skupaj vsaj en tisočak. To naj bi bil dar clevelandskih podružnic našim nesrečnim bratom in sestram, katere je usoda razgnala po svetu, kjer si

morajo še danes iskati zavetja in prositi kruha tuje in to celo one, ki nas Slovanov nikoli marali niso. V ta namen se bo vršila velika prireditel v nedeljo 7. septembra v Slovenskem društvenem domu na Recher cesti v Euclid, Ohio.

Sedaj, drage sestre, naj ne bo nikakih izgovorov, da že svojim pomagamo in tako dalje, temveč kar vse skupaj poprimimo, pa bo šlo!

Novopristopla članica zadnji mesec je Jane Gospodarich. "Welcome, Jane!" Upam, da jih bo še več za prihodnjo sejo, za kar vas vse lepo prosim. Potrudite se drage sestre, da ne bo naša podružnica med zadnjimi.

Ker je junij, mesec nevest, smo imele kar tri neveste od naše podružnice. Prva je bila naša agilna kadetka Mary Fidel, varovanka Mr. in Mrs. John Prišel iz Parkgrove Avenue. Druga je Helen Koshel, hčerka Mr. in Mrs. John Koshel iz Huntmere Avenue. Tretja je pa Rose Žabjek, hčerka Mrs. Žabjek iz 169 ceste. Vsem skupaj naše iskrene čestitke. Želimo jim mnogo sreče v bodočem življenju!

Po zelo težki operaciji, se je po več tedenskem bivanju v bolnišnici, vrnila na svoj dom sestra Uršula Ivnik, kjer mora še nekaj časa ostati v bolniški postelji. Njej in vsem bolnim želimo hitrega in popolnega okrevanja. Sestre ste pa prošene, da obiščete bolne sestre in jim olajšate dolge ure, za kar vam bodo prav gotovo vse hvaležne.

Najlepše pozdrave in prošnjo, da bi se vse potrudile za lep uspeh naše kampanje vam pošilja,

Ella Starin, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.) O.—Od časa kar nisem poročala se je nabralo precej novic pri naši podružnici.

Najprvo želim, da bi se polnoštevilno udeležile seje 9. avgusta, ker homo imele več važnih stvari za urediti. Ker pa se ne tičejo samo odbornic in par članic, zato pridite vse, prostora bo dovolj, ker sedaj se naše seje vršijo pri Bizjaku, 8601 Vineyard.

Že na glavni seji je bilo sklenjeno, da napravimo plesno veselico, potem katere upamo podpreti našo ročno blagajno, ki je precej "švoh". Dvorana je že najeta v Slovenskem narodnem domu na 80 cesti za drugo soboto večer v oktobru. Torej že sedaj apeliram na vas, da sodelujete! Ne zanašajte se samo na odbornice, češ, bodo že one "skomandirale," ker je dolžnost tudi drugih, da pomagata, ko gre za splošno korist.

Ker sem že pri prireditvi bom nadaljevala o tem predmetu. Meseca junija smo se zbrale skupaj odbornice clevelandskih podružnic, kateremu sestanku je načelovala glavna predsednica Albina Novak, ter smo v veselju in živahnem sporazumu sklenile, da skupno priredimo dan Slovenske ženske zveze na 7. septembra in sicer na vrtu in društvenem domu na Recher

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-
NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

- Št. 1 — Julia Hlaban, 1138 Swift Avenue, Sheboygan, Wis. Rojena 15. maja 1880, pristopila 1. maja 1934, umrla 3. junija 1947.
- Št. 10 — Agnes Kumel, 1022 E. 148 Street, Cleveland, Ohio. Rojena 11. novembra 1876, pristopila 3. oktobra 1929, umrla 24. maja 1947.
- Št. 10 — Rose Zabukovec, 576 E. 152nd Street, Cleveland, Ohio. Rojena 18. avgusta 1890, pristopila 14. september 1939, umrla 15. maja 1947.
- Št. 14 — Leopolda Oshaben, 19511 Killdeer Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 15. novembra 1839, pristopila 3. maja 1934, umrla 14. maja, 1947.
- Št. 14 — Mary Pugel, 18907 Killdeer Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 18. junij, 1881, pristopila 8. januarja, 1935, umrla 3. maja 1947.
- Št. 20 — Frances Juricic, 1218 Dearborn St., Joliet, Ill. Rojena 9. marc 1893, pristopila 16. marca 1941, umrla maja 1947.
- Št. 23 — Johanna Schneller, Camp Street, Ely, Minn. Rojena 4. novembra 1886, pristopila 3. marca 1935, umrla 7. junija 1947.
- Št. 25 — Frances Drobnic, 1215 E. 60th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 26. marca 1883, pristopila 14. oktobra 1929, umrla 5. julija 1947.
- Št. 25 — Mary Korenssek, 7415 Aberdeen Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 3. oktobra 1892, pristopila 12. oktobra 1927, umrla 3. julija 1947.
- Št. 25 — Annie Pakiz, 1084 E. 71st Street, Cleveland, O. Rojena 20. februarja 1899, pristopila 8. junija 1931, umrla 4. junija 1947.
- Št. 25 — Mary Palcic, 6716 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 8. avgusta 1884, pristopila 9. aprila 1934, umrla 11. junija 1947.
- Št. 25 — Antonia Zadnik, 807 E. 236th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 19. decembra 1839, pristopila 9. maja 1936, umrla 24. maja 1947.
- Št. 31 — Barbara Matekovich, Box 292, Gilbert, Minn. Rojena 16. novembra 1879, umrla 4. maja 1947. pristopila 9. avgusta 1929.
- Št. 46 — Anna Maras, 2325 First Avenue, Hibbing, Minn. Rojena 16. aprila 1886, pristopila 13. marca 1939, umrla maja 1947.
- Št. 55 — Frances B. Lozier, 402 N. State St., Girard, Ohio. Rojena 12. novembra 1903, pristopila 11. maja 1937. Umrla 7. maja 1947.
- Št. 61 — Frances Kasher Polefko, 1212 Maple Way, Braddock, Pa. Rojena 13. septembra 1921, pristopila 5. aprila 1936, umrla 13. maja 1947.
- Št. 61 — Elizabeth Skendrovic, 22 Ninth Street, Braddock, Pa. Rojena 27. oktobra 1889, pristopila 3. maja 1936, umrla 23. maja 1947.
- Št. 65 — Theresa Dercar, 721 Ohio Ave., Kansas City, Kansas, Rojena 18. julija 1888, pristopila 15. junija 1935, umrla 1. maja 1947.
- Št. 72 — Mary Skrbec, 542 E. 89th Place, S. Chicago, Ill. Rojena 17. novembra 1873, pristopila 3. marca 1936, umrla 16. februarja 1947.
- Št. 84 — Josephine Krecic, 9505 76th Street, Ozone Park, Long Island, New York. Rojena 19. marca 1895, pristopila 7. marca 1938, umrla 19. junija 1947.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

er Avenue in preostanek bo za Kato-
liško Ligo. Polagam vam vsem na
srce, da se zavzamete za dobro stvar
in pomagajte pri delu ter nagovorite
svoje prijatelje, da ta dan pridemo na
določnem mestu skupaj in pokažemo
svojo zavednost ter obenem pomaga-
mo revežem, saj je sam Jezus rekel:
kar daš REVNIM IN POTREBNIM,

daš Meni. Podrobnosti o tem boste
čitale v časopisu.

Več naših članic je tudi bolnih. Ne-
katere so že okrevale. Vsem, ki so
še bolne želimo, da bi jih kmalu dole-
tela ista sreča in to so: M. Adler,
Nettie Clark, V. Mervar, Ana Pozar
in tudi Mary Zeleznik v Californiji.
Mogoče je še katera druga med bolni-

mi, toda meni ni znano, zato upam,
da mi nobena ne šteje v zlo, če jo ne
omenim in ne pošljem voščilno karto.
Kadar katera ve za slučaj bolezni med
članicami, vas prosim da mi sporočite,
da ne bo zamere.

Pri mladih članicah se oglašja štor-
lja ter jim pušča lepe spominčke. Pri
M. Sika je pustila fantka ter je sedaj
Mrs. M. Zagar dvakrat stara mama;
pri H. Yerman (Tomažič) se je rodi-
la dne 24. junija punčka ter je naj-
mlajša članica naše podružnice. S tem
dogodkom je postala dopisovalka pr-
vič stara mati. Ko deklica doraste
bo gotovo kadetka kot je bila mami-
ca. Nadalje je doletela čast stare
mamice sestro Uršuli Zala, za njo je
to devetič; za M. Salaman tretjič in
sestra Kmet je tudi že večkrat stara
mama. Novorojenčkom želimo, da
bi pri srečnih mamicah lepo in zdravo
rastli in Bog blagoslovi vse skupaj!
Stare mamice smo pa vesele njih sre-
če!

Sestra Rose Marie Bizjak se je na-
veličala samskega stanu, pa je šla 14.
junija z L. Corsi pred oltar svetega
Lovrenca, kjer mu je slovesno obljui-
bila, da hoče biti njegova ženka, deli-
ti dobro in slabo z njim, dokler ju
Bog ne loči. Naše čestitke! Bilo
vedno srečno! Nevesta je bila dolgo-
letna kadetka pri "Little Flower Ca-
dets".

Z dobrim uspehom je graduirala za
bolničarko sestra Florence Pugelj
(ona je tudi bila kadetka) v St. Luke's
bolnišnici, ki je nadarjena dekle in
se zaveda važnosti svojega poklica.
Čestitke in želimo, da bi v samaritan-
skem poklicu z lahkoto vse prenašala.
Njena mati je tudi vedno v odboru
naše podružnice.

Graduirala je tudi sestra Dolores
Zagar, članica vežbalnega krožka in
sicer iz Jane Adams višje šole. Že-
leč ji mnogo sreče v bodočem življe-
nju! (Slika je v angleškem delu.)

Naš vežbalni krožek se je zopet ma-
lo oživel. Načeljuje mu poznana Vi-
kica Hočevnar, za kar se je tudi zav-
zela ter pridobila več novih članic h
krožku, da se tudi v tej kampanji na-
ša podružnica pomnoži v članstvu.

K zaključku vas opozarjam na red-
no plačevanje asesnta, ker neka-
tere zelo rade pozabite. V maju je
imela vsaka za prispevat 50 centov
v ročno blagajno. Prosim, da izpol-
nite svojo dolžnost in ustrezete proš-
njam navedene v dopisu.

Helen Tomažič, tajnica.

Naše čestitke!

Čestitke družini Yerman in Tomažič
nad napredkom v družini! Mamica
novorojenke, Mrs. Helen Yerman,
prej Tomažič, bo prav gotovo vzgojila
svojo hčerko v zanimanju za kadet-
ke, ker ona je bila več let kapitanka
pri krožku št. 47 in se z zanimanjem
udejstvovala v društvenem delu. Obi-
lo zdravja in sreče želimo vsem sku-
paj!

Št. 54, Warren, O.—Na junijski seji je bila precej dobra udeležba. Toda seja je bila nekam žalostna, ker pred nami je bila resignacija predsednice Anne Petrich, zaradi selitve v Californijo. (Ravno, ko pišem te vrstice, sem dobila poročilo, da so srečno dospeli na svoj cilj v Fontana.) Za njeno namestnico sem bila izvoljena jaz. Dne 24. junija smo pa imele na mojem domu izvanredno sejo, na kateri je sestra Petrich kot glavna odbornica zaprisegla novoizvoljeno predsednico ter ostale odbornice, ki se niso slučajno udeležile januarske seje. Seveda glavni namen je bil, poslovljni večer sestri Ann Petrich. Naša tajnica, njena hčerka in jaz smo ji napravile malo pardi. Članice so ji izročile več daril, za kar se vsem prisrčno zahvaljuje. Vse članice ji želimo obilo uspeha in ljubelega zdravja v novem tujem kraju.

Meseca julija nismo imele seje, ker smo vse rešile na seji v juniju.

Naša podpredsednica Ivana Šajn se je podala na počitnice v Milwaukee, Wisconsin. Upam, da se bo lepo zabavala. Jaz sem pa na bolniški listi, ker sem se pred enim tednom morala podvreči operaciji na nogi. Vendar ni nič hudega, ker lahko malo "štrenčam". Upam, da bo ljubi Bog dal zdravja pa bo za vse prav.

Prihodnja seja se vrši po navadi, drugo sredo meseca avgusta, to je na 13. v V.F.W. Club na Niles cesti. Želela bi, da se v lepem številu udeležite. Ker smo v času kampanje, vas prosim, da s seboj pripeljete ne kaj novih članic. Gotovo ste čitale o lepih nagradah, katere so na razpolago vsem, ki bodo v kampanji pomagale. Naj se vsaka potruditi po svoji najboljši moči.

Sestra Dorothy Lesnanski je postala mamica krepkemu sinčku, prvo-rojencu. Njeno deklisko ime je Lunder. Naše čestitke.

Naj na tem mestu poročam, kako so mene in mojega moža presenetili sorodniki in prijatelji ob 25 letnici zakonskega življenja. Bilo je 8. junija popoldne, ko pride moj svak Joe Racher in njegova žena Margaret ter naju povabita, da se s hčerko peljemo z njimi v bližnje mesto Sharron, Pa., kjer bi Margaret rada videla, če so njeni starši kaj prizadeti. (Jaz sem verjela, ker nisem vedela, da je bila tam že prejšnji večer). V soboto popoldne je v enem delu našega mesta divjal strašen tornado, ki je segel prav do Sharron ter napravil velikansko škodo. Ker nismo imeli ta dan svojega avto, je bilo povabilo sprejeto, ker je tudi nas znainmalo pogledat razrušena poslopja.

Sin Frank, ki je dijak na Ohio State University, je bil ravno doma na počitnicah, se je odpeljal na obisk k prijatelju v Buffalo, New York, tako bi morali biti kar doma. Margaret pripomni, da gre k sestri Carolini, ker ve, da je oprala materino perilo, da ga gredeč pobere. Ko so naju po

daljšem razgovorjanju spravili iz avta, pa se odpro vrata v spodnjih prostorih in od tam zadoni "surprise". Nama kar v glavo ni šlo, da je za naju, ker nisva pričakovala. Navzoči so bili iz Clevelanda, Geneva, Girard, Niles in Pittsburgha. Naj omenim, da Caroline in Joe Persin, lastneta takozvano gostilno "Carioca Gardens", kjer se je slavnost vršila.

Mize so bile krasno okrašene in obložene z vsakovrstnimi dobrotami. Na sredi je bil krasen kejk v tri "stuke", in na vrhu dva majhna kipa žena in neveste. To je bil dar od Millie Habich. Takoj zraven je pa bila posoda vsa s srebrom okrašena in na sredi belih nageljnov srebrna številka 25.

Za to presenečenje se je največ trudila moja svakinja Margaret Racher, za kar ji srčna hvala. Obdarovana sva bila s krasnimi darili v blagu in denarju. Da smo se tudi lahko zavrteli, so nam igrali vesele polke in valčke Tony Klaus iz Geneva, Jack Persin in pomagal jima je John Petrich, ml. Prisrčna hvala vsem trem.

Naj se še enkrat na tem mestu zahvalim vsem sorodnikom in prijateljem kakor tudi prijateljicam, za vse prijazne izkaze ljubezni in prisrčnosti, kakor tudi za darove, delo in trud, ki so ga posvetili v veselje nama in najini družini. Zahvala moji sestri Carolini in njeni družini; bratrancu Franku Klaus, ženi Carolini in hčerki; sorodnikom v Niles in Clevelandu. Prisrčna hvala Godičevim in Cimpermanovim iz Norwood; Ančki iz West Park; Mrs. Frank Strah, Mr. in Mrs. Louis Pirc iz Clevelanda, Mrs. Antoinette Kocjan in prijatelju, ki sta prišla iz Broughton, Pa. Še enkrat prisrčna hvala od mojega soproga in mene vsem od blizu in daleč. Hvala tudi John Petriču, ki je bil za starejšino. Njega bomo ob takih prilikah gotovo pogrešali.

S sestriškim pozdravom,

Rose Racher, predsednica.

Št. 57, Niles, O. — Ta mesec nimam mnogo novic, toda bom vseeno malo napisala, da se ne boste jezile, ker vem, da vsaka najprvo pogleda za dopis od svoje podružnice.

Zadnja seja je bila povoljno obiskana in imele smo prijeten sestanek. Mene niso skoraj mogle spraviti domov. Tiste, ki ste bile navzoče, že veste, zakaj. Katera je pa firbčna, naj pa pride na prihodnjo sejo in se bo prepričala, da je bilo to res mogoče. Razmotrivale smo tudi glede piknika, ki se je vršil 26. julija. V prihodnjem dopisu bom poročala o izidu.

Opomniti vas moram, da se pripravite za poset naše prihodnje plesne veselice, ki se vrši meseca oktobra in to bo maškeradna zabava. Zato si že zdaj začnite pripravljati svoj kostum, da bo nekaj posebnega. Jaz želim, da bi bile vse članice navzoče, ker razdeljene bodo mišne nagrade in obeta sem vsem najlepša zabava.

"Dobrodošla!", kličemo naši novi članici Mrs. Chalko. Prosim vas drage sestre, potrudimo se vsaka po svoji moči, da bomo tudi pri naši podružnici dobile priznanje. V zadnjih izdajah Zarje beremo o novih nagradah za tri članice in to bo lepa broška z zvezinim znakom. Potrudimo se vsaj za nekaj teh lepih odklikovanj tudi pri naši podružnici.

Pozdrav vsem sestram in obilo uspeha tekoči kampanji!

Johanna Prinz, poročevalka

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Čas hitro teče in kmalu bo konec avgusta in poletja. Kakor že veste, smo na naši zadnji seji sklenile, da bomo imele letos piknik na 15. avgusta, kakor po navadi pri naši sestri Gertrude Lokar na Mt. Troy Road. Upam, da je vsem članicam znan prostor. Mrs. Lokar je bila na seji in nam dovolila prostor ter želela, da bi imele mnogo veselja. Sestri Lokar se že sedaj najlepše zahvaljujemo za njeno plemenito prijaznost. Prosim vse članice, da pridete in še svoje prijatelje pripeljite. Če nas bo več, lepša bo zabava. Zdravo in koristno je vsakemu, da se razvedri v lepi družbi in si privoščijo par veselih ur. Igrale bomo tudi bingo, sicer malo drugače kot prejšnja leta.

Prosim vse članice, da pridete na sejo 6. avgusta, da bomo vse uredile, kar je potrebno za naš piknik, da ne bo potem prerekanja.

Več naših članic je bolnih in med njimi je naša tajnica Mrs. Vogrin in sestra Angela Jeke, ki sta srečno prestali operacijo in se zdravita na svojih domovih. Priporočati se za obiske, saj veste, da je vsak bolnik vesel obiska. Vsem bolnim želimo, da bi popolnoma ozdravele in kmalu prišle zdrave in vesele na sejo, ker če nas je več na sejah, bolj so zanimive in med nami je več veselja in živahnosti, kakor tudi koristnih sklepov za dobrobit podružnice. Pozdrav vsem članicam in na svidenje 6. avgusta!

Rose Murslack, predsednica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Drage sestre SZZ! Naša seja 6. julija je bila po navadi; ukrenile nismo ničesar v prid naše podružnice. Toda na večerji, katero smo imele 12. julija je prišlo vseeno nekaj dohodkov za našo ročno blagajno.

Drage sestre, posebno pa matere, prosim vas, vpišite svoje hčerke v Slovensko žensko zvezo, saj vam ne bo žal, da ste to storile, ampak v čast in ponos je za vsako mater imeti svoje hčerke pri tej lepi organizaciji. Ko so malo večje, imajo lahko svoj klub ali kaj sličnega v športu, ali kar bodi, kakor imajo pri drugih podružnicah, tako, da jim bo vedno v veselje in lepo razvedrilo biti pri naši lepi ženski zvezi. Torej drage matere, ne pomišljajte, temveč storite svojo dolžnost in jih vpišite v tej kampanji, ki nosi krasen naslov MATI - HOI KAMPANJA, da ne bo naša podružnica

ravno pri zadnjih. Kakor vam je gotovo že znano, je asessment za mladinski oddelček, to je za deklice od 1 do 18 let starosti samo deset centov na mesec in v slučaju smrti se izplača do sto dolarjev za pogrebne stroške, isto kot za odrasli oddelček.

Dne 5. julija se je poročila Margaret Kuzma z Johnom Bavec. Nevesta je hčerka naše predsednice Mary Kuzma. V imenu vseh članic želim, da bi imel mlad par obilo sreče in božjega blagoslova v zakonskem stanu!

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Lovše, tajnica.

NAŠE ZDRAVJA

Beseda o spanju.

Spanje — počitek zdravemu, a večnost, polna muk bolniku, ki se bori z nespečnostjo. Zdrav človek se po spanju zbudi vesel in brezskrben, otroku se smeje od zadovoljstva. Resnično velja, da je spanje dar matere narave in srečen, kdor se more v spanju odpočiti od dnevnega dela in skrbi.

Od spanja zavisi človekovo razpoloženje skozi ves dan v mnogo večji meri, kakor pa si sami mislimo. Od trajanja spanja, od globine spanca, brez dvoma pa tudi od čisto zunanjih okoliščin, recimo od postelje, sobe, zraka v sobi in podobno.

Potreba po spanju je pri različnih ljudeh kaj raznolika. Dojenček prespi skoraj ves dan. Otrok, ki se razvija in dorašča, potrebuje mnogo več spanja, kakor pa odrasel človek. Pa tudi odrasli nimamo vsi enake potrebe po spanju. Zavisi predvsem od navade, pa tudi od porabe življenjskih sil v teku dnevnega dela. Kajti spanje je tisti čas v človekovem dnevnem življenju, ko se porabljene sile nadomeščajo za nov dan. Znano je tudi, da potrebuje prebolevnik po dolgih in težkih boleznih zelo mnogo spanja. Kolikokrat nam pravijo različni ljudje — običajno so to malokrvni ljudje, ki so jim možgani že med dnem preslabo oskrbovani s kisikom in zelo pogosto zehajo — da bi lahko prespali kar ves dan. V tem njihovem mnenju se izraža samo potreba po spanju, ki je utemeljena v njihovi bolezni.

O trajanju spanja pri odraslem človeku so mnenja zelo deljena. Običajno velja mnenja, da potrebuje odrasel človek šest do sedem ur spanja dnevno. So zdravniki, ki trdijo, da ima človek dovolj tudi pet ur spanja, a drugi mislijo, da je tudi sedem ur premalo. Posebno za težkega telesnega in duševnega delavca — tu med ročnim in duševnim delom ni razlike — je po mnenju teh zdravnikov potrebno daljše spanje. Tako računajo, da je odraslemu delovnemu človeku potrebno osem ur spanja.

Zanimivo je pregledati potrebo po spanju v različnih starostih. Za dojenčka smo že rekli, da spi ves dan, če ne pije. Dojenček spi tako približno 21 ur dnevno. V četrtem mesecu starosti prespi že samo 20 ur. O-

trok v starosti od drugega do tretjega leta potrebuje 11 ur spanja čez noč in 3 do 4 ure podnevi. V četrtem letu otrokove starosti že potreba po spanju čez dan odpade, otrok v tej dobi spi torej po 11 ur dnevno. V starosti od sedmega od desetega leta velja za otroka načelo: za časa v posteljo, pa zgodaj na noge! V tej dobi potrebuje otrok prav tako 11 ur spanja. V štirinajstem letu se začne potreba po spanju menjati, saj potrebuje mlad človek v tej starosti samo 9 ur spanja, dokler ne doseže zrelih let, ko je že omenjenih 7 do 8 ur nekakšno pravilo.

DOMAČA KUHINJA

Preveč in premalo popra.

Med vojno smo zaloge popra porabili tako, da nam ga je manjkalo. Vzhodno Indijska otočja, kjer gojijo poprove rastline, so bila od Japoncev okupirana in vsled tega je bil vsak izvoz te tako priljubljene začimbe ustavljen. Res je, da je bilo dosti poprovih nasadov vničenih vendar pa so tekom vojne toliko popra nabrali, da sedaj ne vedo kam z njim. Nekateri špekulanti ga tihotapijo v Singapore in delajo dobre kupčije s poprom. Težave s transporti zadržujejo normalni uvoz v naše kraje. Pravijo pa, da bomo drugo leto že toliko popra dobili, da bomo lahko poprali naše jedi, kolikor bo treba. Poper uspeva samo v tropskih krajih in daje dotičnim prebivalcem lep zaslužek, kadar ga začno izvažati.

Jančevi kotleci, obisti in klobasice.

Tri jančeve kotlece (chops), tri končke klobasic (pork sausage links), tri rezine prekajenega špeha, tri polovice paradižnika, šest glavice gob, tri jančeve obisti, dve žlici masla in šopek kreše (Watercress).

Kupi vsaj pol inča debele kotlece, katere potolci z betcem in malo osoli. Ledvice dobro operi in prereži čez pol ter tudi posoli. Klobasice vrzi v vrelo vodo za par minut, ker preiščevo meso mora biti vselej dobro prepečeno ali kuhano. Kotlece namaži z oljem ter jih položi na mrežico, kakor je za pečenje pod plamenom (broil). Peč naj bo dobro razgreta, da zacvrči, ko postaviš kotlece dva palca pod plamen v peč. Pazi, da se ne osmodijo in če treba, premakni jih malo nižje. Enkrat jih z vilicami preobrni in vselej špikni v mast, ne v meso, da se sok ne izcedi, kadar jih preobrneš. Čez par minut položi tudi končke klobasic in jih večkrat obrni, da se prepečejo skozi. Postavi v peč tudi prerezane obisti in jih tudi parkrat preobrni. Vrhu paradižnikovih polovic potresi krušnih drobtin in postavi v peč okrog kotletoy in na vrh pa položi še špehove rezine. Gobe prav drobno sesekljaj in deni v tisto mast, ki se je med pečenjem natekla v spodnjo posodo. Ko so kotleci dovolj pečeni, stresi vse lepo na krožnik in obloži s šopki zelene

kreše. Ako imaš kaj masla, ga nekaj kosmičev nareži in položi po mesu. Poleg tega imej tudi nekaj kuhanega krompirja, riža ali cmoke.

Korzuzni reliš.

Dva kvarta kuhane koruze, en pajnt zelene paprike, en kvart zelene, eno šalo čebule, en pajnt rdeče, sladke paprike, eno šalo sladkorja, en kvart jesiha, dve žlici soli, dve žlički semen od zelene, dve žlici gorčice (dry mustard), četr štale moke, pol šale vode.

Korzuzne štoke oličkaj in čiste kuhaj v vreli vodi deset minut. Ocedi jih in preplakni v mrzli vodi. Dobro jih idcedi potem pa oruži zrna prav čisto. Med dva kvarta koruze stresi vse ostale dodatke. Paprike, zelena in čebula naj bodo drobno zrezane. To potem zalij z jesihom, osoli in pusti vreti četr ure. Med tem časom zmešaj moko in gorčico med pol šale vode ter vse to zlij med koruzo. Naj še vse skupaj vre pet minut nakar napolni v čiste in vroče pajnt kozarce za pol inča manj kakor do vrha. Steklenice napol zapri in postavi v ročo vodo, ki naj bo čez vse kozarce. Pokrij in počakaj da pride do vretja. Vre naj deset minut. Previdno vzemi vsak kozarec iz lonca, ga trdno zapri in preglej, če nikjer pokrovček ne pušča. Za slučaj, da pokrovček kje pušča, je treba vsebino dotične steklenice še enkrat prevreti in zopet napolniti v razkužen kozarec z dobrim obročkom in pokrovčkom. Iz toliko materijala napraviš pet pajntov koruznega reliša.

NEKAJ NASVETOV.

Čebule ne deni nikdar v mrzlo mast, ampak vedno v vročo in pazi, da lepo blede-rumeno zarumeni. Ako misliš pridjati petršilj, zeleno, korenje ali druge zelenjave, tedaj že vedno k rumeni čebuli in nato pridjeni nameravno meso. Ko se skupaj zarumeni dodaj moko, katero dobro vmešaj in nato dolij z vodo. Potem boš imela vedno okusno omako. Osoli in dodaj sladko papriko po zmernosti.

Ako hočeš, da se ti smetana hitro stepe (whipping cream), pridni nekaj kapljic limonovega soka in smetana se ti bo hitreje strdila.

Ako se pri kuhanju vname mast, pokrij posodo s pokrovko in z mokrno krpo. Če na ta način ne pogašiš plamena, pusti raje, da mast zgori, kakor da bi posodo z gorečo mastjo prenašala, ker je nevarnost za ogenj.

Napise z vreč odstranimo ako jih namočimo v petroleju več ur. Operemo jih v vroči milnici dokler ni odstranjen ves tist na njih.

MRZLA LIMONOVA JUHA.

Eno jajce dobro vtepi, da se speni. Osladi z dvema žlicama sladkorja (če ga nimaš rabi sirup) polagoma nakapaj sok ene limone in prilij šalo mrzle vode. Ako imaš rada tako juho prav mrzlo, jo postavi za nekaj časa v ledenico.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

THE PRESIDENT'S MONTHLY MESSAGE

Dear officers and members:

Last month marked the close of my first year of service as your Supreme President. I would like to express my sincere thanks and appreciation to all officers and members throughout our jurisdiction who have assisted me so greatly in every respect. My association with the Supreme Officers and members, through constant correspondence and personally meeting many of them, has brought us closer together and has given us a better understanding of each other's problems. We have accomplished much with the little effort expended and have found the results of our work favorable. I trust that the future months will bring us continued success in all our endeavors.

Summer vacations will soon be over and before long we will resume our activities and all the branches will again have their regular meetings. Our children will also be returning to school and to their studies. When our boys and girls return to the school room, they naturally have in mind the year's work that lies before them, and their instructors have a general idea of what the work will consist. I believe that we, too, would find it very profitable if we outline some definite plan at the next regular meeting of our branches, which would help us to make up for the time lost during the past months. We should never let ourselves down by thinking that it can't be done because

*It takes a little courage
And a little self control
And some grim determination
If you want to reach the goal.
It takes a deal of striving
And a firm and stern set chin
No matter what the battle,
If you're really out to win.*

How often in our daily life and in the grind of business and our household duties do we overlook the outstanding fact that the same elements which enable us to win are the qualities which are necessary to our success?

It takes courage, self-control, determination and cooperation to place the necessary stepping stones for successful work in an organization. Many of the goals which have been reached among us over period of 20

years, since the Slovene women of America have banded together into one unit, can be attributed to the watchful guidance of our leaders and to the plans formulated at Conventions and Directors' meetings. But in every instance, the faithful officers and members carried the plans through and brought about our success. Our Union has made rapid progress in every membership campaign and I'm confident that the ensuing drive is another milestone of progress in the history of our Union.

As you no doubt know, August and September are the last two months designated for the MOTHER — DAUGHTER CAMPAIGN. I hope that everyone will work in close harmony with our field workers and encourage your relatives and friends to join during the month of August or September. I'm also hoping that our Junior members will get busy. I received a most welcome note, the other day from one of our secretaries. She writes: "When our Juniors get busy, they really make things hum! They promised to get busy also in our campaign and bring me names of their friends who would like to join the Junior circle. . ." I was really thrilled to receive such a splendid report. Now if our mothers would show as much interest in the campaign which is held in their honor, I'm certain that this campaign would be one of the best in a long time.

In closing my August letter to you, I want to dedicate the last lines to our younger members. It seems natural to me that there ought to be more activity among you and also more interest in the welfare of our Union. If you are an ardent member of a good organization, you are also its enthusiastic supporter. Therefore, I beg of you to please attend your meeting and bring your friends with you. If they do not as yet belong to our Union sign them up and let them enjoy good companionship. Besides, a gift is always welcome and we are offering a beautiful emblem pin to everyone who obtains three new members, adults or juniors. There are also other attractive prizes for those who secure more members. Do not delay but make sure to be among the proud winners. It's easy work, if you love your organization.

Most sincerely yours,

Albina Novak

"MOTHER-DAUGHTER CAMPAIGN"

Duration: May 1, to and including September 30, 1947.

Individual Awards:

- For every 3 new members — a new pin with the Union's emblem
- For every 5 new members — a brooch with the emblem or two dollars
- For every 10 new members — \$5.00
- For every 25 new members — \$15.00

The individual worker in first place will receive, besides the monetary awards, a beautiful trophy and her

picture will appear on the cover of the DAWN.

Branch Awards:

- First place — \$10.00
- Second place — \$7.50
- Third place — \$5.00

Campaign Directors: The secretaries of each branch. The supreme secretary will award the secretary whose branch is in first place, while the president of said branch will receive an award from the supreme president.

COOPERATION — SUCCESS

We are now in the fourth month of our campaign with only two more months left to make it a success.

To date a number of branches do not have a Junior Department. This could be easily remedied if every officer and mother in that certain branch would enroll her daughter as a member of the branch. I am sure that there is no mother, who would object to having her daughter as a member of the Union. For only ten cents per month she is insured for one hundred dollars.

Then there are branches who do not as yet have eighty members, the number entitling a branch to a delegate for our next convention. For the past conventions branches with a membership of less than eighty had to be united in order to be represented by one delegate. Therefore, be wise and increase your branch's membership to the required quota or over so that it will be eligible for representation at the next convention.

A membership campaign is an opportune time to seek new members. I urge every member to do her best and strive for one of the many awards and at the same time strengthen the branch's membership. Cooperation will bring success!

JOSEPHINE ERJAVEC
Supreme Secretary

SHALL CHARITY TAKE A VACATION

It is a pleasure to bring our readers this article on relief needs abroad by one as well qualified to write on the subject as Miss Egan, project supervisor, War Relief Services-N.C.W.C. and consultant, N.C.C.W. Committee on War Relief.

WE are now in the summer of 1947. It is the third summer of peace for Europe since peace was declared on May 8, 1945. For us in the United States, it is a summer of joyful expectations. To devastated Europe, the summer brings different pictures. It brings a new threat of famine and of pestilence. Underfed people are on easy prey to disease. Populations that have not the possibilities of getting enough soap to keep themselves clean can hardly stop the spread of such diseases as lice-borne typhus. In Bucharest, alone, during late Spring of this year, 30,000 people perished of typhus. Many more are dressed in dirty rags which cannot be changed because they possess no other clothes. These soiled rags are breeding-places of lice and germs. In Hungary, in Poland, in Austria, the summer months bring renewed hunger to suffering populations. In all of Eastern Europe, the need for clothing and the most basic foodstuffs is still catastrophic. To the mothers who have little children depending upon them, to the widows who are trying to hold together

a home against terrible odds, the third summer of peace brings not joy, but heartbreak.

Under the direction of the Bishops of the United States, War Relief Service-N.C.W.C. has already shipped more than 120,000,000 pounds of food, clothing and medicine to 61 countries of the world. Catholic women have been instruments of Charity in the collection of a great amount of this relief material—particularly clothing. Beginning in the summer of 1946 members of Catholic women's organizations affiliated with the National Council of Catholic Women have collected, mended and made 700,000 pounds of priceless children's clothing. The value of these gifts in our currency is \$1,225,000.00 but in the countries to which the millions of garments have been sent, their value is without price.

The danger now is that in the third summer of peace our industry may slacken and our charity grow a little colder—while at the same time the need grows ever more pressing.

In order to avoid a slackening effort in the face of such terrible suffering the following projects are suggested:

1)—SOAP AND TOWEL COLLECTION—Women who find it hard to meet in sewing groups during the summer months are asked to help stave off diseases that come from lack of cleanliness by sending to the warehouse of War Relief Services-N.C.W.C. used and new towels of all descriptions, as well as soap of all types. These items can be sent in small cardboard boxes, which will be repacked and shipped immediately to needy areas. Even parts of old towels are useful if rehemmed.

2)—SEWING GROUPS—Can be continued in many communities without too much effort. Children in devastated countries must start school again in the Fall, and without sufficient clothes to cover their almost naked little bodies, many will be forced again to stay home. In summer communities, temporary sewing groups can be set up. Families can sort out used winter underwear.

3)—HELP TO INDIVIDUALS—If it is impossible to contribute by work and effort, it is still possible to adopt a needy family. Any member of an N.C.C.W. affiliated organization or any Catholic women may ask for the name of one of these families or orphans and may send her own package of CARE packages.

Picture if you will, the joy of a family in Austria—mother, father and ten hungry children—when a CARE package sent through the N.C.C.W. arrived at Christmastime. Little children who had never seen chocolate before now were able to enjoy this treat. This was a "red letter day," but not only in a material way, for a Catholic woman had shown in practice her love of neighbor by sending help to suffering people she had never seen.

Want and hunger do not stop for the summer months. Can we who live in a land of plenty, give our CHARITY a vacation during the summer months?

Many of our members have been remembering their relatives and friends with packages. Those who have no direct relatives or friends, they could follow the above suggestions and bring the things to the

meeting place where a committee on relief could be appointed which would see to it that the package will be sent to some worthy and needy family.

Let's help wherever we can!

A HISTORY OF SLOVENIA

By Olga Erjavec Ancel

Chapter III

Rulers of the Slovenes

Španhajm, Duke Bernard, Ruler of Koroška

In Koroška there were eight dukes from the line of Španhajm: Engelbert, Henrich IV, Ulrich I, Henrich V, Herman, Ulrich II, Bernard and Ulrich III. They all showed that they were good Catholics, great benefactors of the churches and monasteries and crusaders. The sons of their families became priests, friars, monks, bishops and even patriarchs in the diocese of Aqueleia.

The most popular was Duke Bernard (1202 — 1256). He was superior to his predecessors not only by his long rule but also in his activities and interest for the countries which were subject to him. In his youth he traveled greatly and through this he received much of his education. During a crusade to the Holyland, his brother Ulrich II, caught the disease of leprosy. So Bernard came to the throne unexpectedly and very young. He was informed of his brother's abdication while visiting Strassburg. Immediately Bernard returned home where the noblemen received him in the castle of Sokolovo (Himmelburg) with great enthusiasm. He was inaugurated in the Slovene tongue. Slovene songs were written in his honor. By the German emperor he was known as a Slovene duke, the ruler of Koroška.

For his wife he chose Juta from Bohemia, the daughter of Otakar I, king of the Czechs. A little story of wooing goes as follows. On certain days, princess Juta would serve uninvited strangers and beggars in the castle of her father. When Bernard heard of this, he called at the castle as a stranger. As she was serving him, he snatched her ring off her finger and placed it on his own, which was a sign of engagement. Her escorts were very furious, but then Bernard identified himself and proposed to her. The princess accepted, her father gave his consent and also much property in the Moravian district.

A picture of Bernard's era would be incomplete if the other side of his reign were not mentioned, namely his interest in art and poetry. During his travels, he learned songs and song writers whom he invited to his palace. The German song writer, Walter von der Vogelweide, was a guest many times as were Koroški, Cahej of Sokolovega, Konrad Sovneški and the Slovene Leopold Ostrovhar. In the palace plays were enacted in which the most refined took part. These plays besides entertaining were also educational. During the rule of Bernard, the Slovene language was spoken among the Koroški nobility and customarily in the palace.

Ulrich III, last Španhajm

Bernard, who ruled fifty-four years, died at the age of 80 years. He was survived by two sons, Ulrich and Philip. Philip became archbishop of Salzburg, even though he did not receive all the major orders of the priesthood. Ulrich III, during his father's reign, governed the Španhajm possessions in Kranjsko and lived most of the time in Ljubljana. He succeeded his father as ruler of Koroška. Since he took as his wife Agnes Andešk, widow of the Babenburg Frederich, he came into possession of her lands. He was called duke of Koroško and the master of Kranjsko. He established a monastery at Bistre by Vrhnika. To Ljubljana and its countryside he displayed friendliness. But it was not destined for him to rule long. Ulrich died in 1269 without heirs. The Španhajm dynasty ended. For its heritage a fierce battle commenced.

Andešk Counts

In the twelfth century Bertold III of Bavaria married Sofia of the Andešk line, which ruled the land outside of Slovenia. After her father's death, Bertold and Sofia became the heirs of this land including parts in Koroška, old Blatograd (Moorsburg) and Ljubelj; in Štajerska, Slovene Gradec, Rečica at Gornjem gradu and Ribnica at Celje; at Kranjsko, Kamnik, Stefan hill, at Kranj, Šmarje, Lebek, Mehovo, Toplice, Slap and Vipava. The principal centers Slovene land, received from the emperor Frederich Barbar-mercial importance was due to the Andešk counts.

These Royal possessions in Slovenia were a strong support for the far-reaching political aims in southern Slovenia. Berthold IV, son of the first ruler from this line on Slovene land, received from the emperor Frederich Barbarossa in the year 1180, the title of Duke Heranski. Behind is hidden, namely, the Slav name "more" (Pomorje Pomern). Moravia meant the land by the sea and therefore, the present Croatia and Dalmatia. Emperor Frederich, who in many ways imitated his famous predecessor, Charlemagne, remembered that at one time a part of the Jugoslav land was under Frankish power. Now he wished to renew the former treaties. The Andešk counts possessed only the name of Moravian or Croat-Dalmatian dukes. The real rulers were the Hungarian kings. It can be seen that the treaties which would strengthen the emperor's power and influence among the Jugoslavs were being slowly realized.

An opportunity was the third crusade (1189-1199). Frederich led his army of troops through Bosnia and Macedonia into Asia. Bertold IV led three regiments consisting of the nobility from the Slovene lands. The Serbians and Bulgarians had just at that time freed themselves from the Byzantine tyranny and sought support from the mighty German emperor. They were promised an entire division, if they would capture Carigrad (Constantinople). The Serbians gave him 20,000 men and the Bulgarians 40,000. The middle man was Bertold, since he was able to speak the Slav language. Frederich later intended to name Bertold as the future ruler of the Jugoslav land, but the glory of the Andešk family did not survive. Bertold IV died in 1204. He was succeeded by Henrich IV, who ruled scarcely four years, when a terrible blow befell him. He was accused of killing the German king Philip of Swabia (1198-1208). Later it was proven that he had no cause and that he certainly would not have gained by it. The Andešk family was then once more recognized by the German emperor Otto of Brunswick. In 1211, Henrich was given back his former possessions.

The work of his successors, count Otto VII and count Otto VIII, was intended for other goals. They no longer cared for their possessions in Slovenia. Kranjska and Istrska, border duchies, again were ruled by the Aqueleian patriarchs: Otto VIII, who died in 1248, was the last male descendant of the Andešk family. Only Agnes, the heir of all the fortune remained. Therefore, she was wooed by the Babenburgs and the Španhajms until the Koroški duke Ulrich III succeeded the Španhajm, and with her hand received the rich Andešk property.

Slovene Coat-of-arms

The Slovenes inherited from the Andešk family a lasting memory, namely, its coat-of-arms. It is an eagle with its head turned to the right and its feathers spread. The Slovenes adopted the eagle and placed across its breast and wings a belt of white, blue and red. In 1463, Frederich II, wished to distinguish the Kranjske institution. He allowed them to use gold instead of the white. Incidentally, the eagle was placed on the emperor's crown. So remained the coat-of-arms until 1848, when the rulers allowed them the use of their original colors of white, blue and red.

The home dynasty of the Štair (or Styria) courts was not destined a long life. The first duke, Otokar IV, was also the last. Since his youth, he was sickly and now he was leprous. He remained unmarried. Because there were no heirs, Otokar reached for one. He sought advice

of Frederick I, since Štajerska was a feudal state. The result of this conference was the decision that the Austrian duke, Leopold V, of the Babenbergs, should succeed him. In May 1192, Otokar IV died scarcely 30 years old.

Otokar and his predecessors ruled the Štajerska country nearly 150 years. They were determined sensible men, who were successful in extending their lands and borders. Under them, Gradec (Graz) was raised as the main state of the land. The Slovenes named it and built a fort to protect it against the barbaric invasions. Later they built a castle known until the thirteenth century by the Slovene name, which proves that the environs of Graz were inhabited by Slovenes. This is further justified by the names of several districts as: Topla, (Topel), Gaberje (Gabriach)), Barovnica (Fernita), Rakovnica (Ragniz). The Slovenes also cultivated the wild land around it and raised grapevines.

The first merchants and traders in Gradec were migrating Germans from Bavaria. Therefore, this town was later called Bavarian Gradec.

Štajerski counts endeavored to elevate the culture of the people to that of the times. Material and spiritual culture were then closely united and the carriers of both were the monks. Into the vicinity of Gradec (1128), the Cistercians migrated and for them the monastery Runa (Rain) was built and they were granted much land.

The external history of Štajerska does not consist of any special events. But the Magyar's invasions must be mentioned. Great Magyar throngs, which at one time filled Germany and Italy with fear and terror, vanished in the middle of the tenth century, but Štajerska and Kranjska were not safe from them. At the borders fierce battles were fought as later between the Turks and Croats. The Magyars were more inclined to rob the rich booty instead of living on peaceful farming. The Salzburg archbishop Conrad (1106-1147), wrote in his autobiography that due to the Magyar attacks, the Slovene provinces suffered mostly. They seized many inhabitants and sold them as slaves in the Orient. Therefore, the rulers and other owners of the land built strong castles and border fortifications.

Babenbergs in Štajerska 1192-1246

The rule of the Babenbergs in Štajerska, which commenced in 1192, existed for one-half a century. The Štajerska country did not bring exceptional revenue and benefits. But for them this new possession was of great significance, since with it the doors toward the south were opened to where their politics was tending.

As stated above, Leopold V, was chosen to reign after the last Štajer count Otokar IV. In May 1192, he received in Gradec, the allegiance of his subjected nobility and priests. On St. Stephen's day, knight's dueling was prohibited. Leopold ruled approximately two years when his

death occurred a few days after he slid on the ice and broke his leg. "Poor and rich wept for him, so that nowhere before was heard such mourning."

His son succeeded, known in history as Leopold the Great (ruling from 1194-1230). For Štajerska it was a reign of peaceful development and betterment. He provided more protection against the Magyars and established military districts. Leopold built a large road connecting the important cities of Kranjska and Štajerska. He purchased from Bishop Gerald of Freisingen all his possessions in Carnolia, some of which are Agrad, Laknica, Brezje, Stari Grad, Breznik, Gabrje and Dobrava, the important commercial center with Croatia. For the Babenbergs, it was the first commercial center in Kranjska and the beginning of later additions.

As other knights, so too, Leopold left in 1217 for the war of the Crusades in the Holyland. It may be called the Austrian-Hungarian Crusade, since the Hungarian king Andrew II joined them. Many Slovenes and Croats fought under the flags of Štajerska, Kranjska, Koroška and Istria nobility and spilled their blood for the redemption of the Holyland. In August of 1219 Leopold returned with his weary troops.

The rule of his son, Frederick II, the Fighter, from 1230-1246, meant for the Austrian lands the beginning of sorrowful and stormy times. This new ruler was of giant stature, large bodily power, courageous and ambitious, but also very forceful; and he soon disregarded the rights and demands of others. Frederick continued the politics of his father and extended his possessions and power in the Slav lands. Therefore he married Agnes of the Audech-aran line, who for a dowry brought him much property. His ownership in the south was so large that he accepted the surname, master of Kranjska, and became a dangerous rival to the Spanhajms of Koroško. Other large successors were promising to the duke with the aid of emperor Frederick II, Austria and Štajerska were to be elevated into the kingdom, while Kranjska was to join them as an independent duchy, which the Babenberg Frederick's relative, Anzein, the last of the Moravians governed. With this the Babenberg power in the south would have been completed. Before Frederick could achieve these plans, he died on the battlefield.

Frederick, known as the Fighter because he lived in wars, feared nothing in his way towards power. Since his wars depleted the treasury, he levied high taxes and seized property and treasuries of churches and monasteries. Hence Frederick was neither loved by the citizens or priests. However, to him goes the credit that in 1241, he protected his lands from attacks of the wild Mongols. July 15, 1246, Frederick died in battle against the Magyars without heirs. With him died the Babenberg family, thereafter a continuous strife ensued for one century.

(to be continued)

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

MISS ARLENE SEELYE . . .

Arlene Seelye, born in Cleveland, O., Nov. 13, 1926, was educated at St. Francis grammar school and East High.

While attending East High, she was very active in school activities and belonged to the National Honor Society besides being the top War Bond seller.

Arlene entered St. John's School of Nursing just two weeks after graduation in June 1944. After three years of training, she proudly received her Nursing Diploma from Bishop Hoban officiating for the Graduation at St. John's Cathedral on June 4, 1947.

Arlene is working in Pediatrics (children's ward) at St. John's at present.

She is residing with her parents, Mr. and Mrs. John Seelye, 1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio. Her mother has been an officer at branch No. 50 where Arlene is a member, for many past years. She has two brothers. Herman, served in the armed forces in the Pacific and Raymond graduated from Benedictine High on June 1.

Congratulations Arlene, and God bless you in your humanitarian career.

(Her picture is on the cover page.)

Moved to Fontana, California

It was a big surprise to everyone when word came to us that Mr. and Mrs. John Petrich of Warren, Ohio, are moving to a permanent residence in Fontana, California. Mrs. Petrich has been a loyal officer on the Supreme Board for many years and also president of No. 51, Warren, Ohio. We are sorry to lose these two extra pleasant people in Ohio, but we know that it was their poor health that necessitated the change of climate and the need of the warm California sun. We are glad that they were able to find a beautiful home and wish them a lot of luck!

God bless you, John and Anne Petrich and give you all the things that you desire in your new location and especially a host of good friends!

No. 2, Chicago, Illinois. — Hello, I'm back again. Did you miss me last month? Well I may as well admit it, I just had a little bit of a Spring Fever. Don't we all get it once in a while? But I'm back and just raring to report a little news about everything.

We decided in April to go to the Vine Gardens in May, but couldn't get the reservations. We talked it all over and decided to still go out. We met in a group at Zefran's, and went to a place in the neighborhood for dinner; afterwards Liz Zefran drove us all over to Hujon's Tavern where we spent the rest of the evening dancing and having a good time. Incidentally, Theresa Hujon is a member of branch No. 2 and also of our Sport Club. Later in the evening Theresa served sandwiches and "flan-cate" which we later discovered were made by Chris Dolmovich. They were very good, Chris! A wonderful time was had by everyone, including myself. How about that, Chris?

In June we all met as usual for our meeting at Zefran's. Most of the evening was spent discussing vacations, and it seemed that everyone was bubbling over with plans and hopes. Well, I certainly hope you all have a wonderful time and will come back with a lot to tell us. Just to mention one, our Sport Club secretary Jennie Kovacic, is spending a month traveling west and visiting in California. Hope you have a good time, Jen!

I'll tell you who was here when they come back and give me the news. The hostesses of the evening were Rose Brueckmann (who wasn't able to attend), Theresa Hujon and Chris Dolovich who served the lunch. It was delicious, especially the chocolate puffs that Chris made.

A cake server, which was donated by Theresa Hujon was given away and the lucky one this time was Mary Foys.

After that we just sat around and talked. No plans were made for the future, so that seems to be all the news I have for now.

Miss Z

No. 20, Joliet, Ill. — At the June meeting, four new members were initiated, namely, Tillie Buldak, Anna Marie Kraus, Antonia Madronic and Anna M. Mihelic. Four new members were also accepted into the Junior department. The new members were all recommended by Mrs. Josephine Erjavec. Our membership roster was somewhat increased, but we also lost a member. Mrs. Frances Kos has transferred to No. 12, Milwaukee, Wisconsin, due to her change of resi-

dence. Mrs. Kos was a faithful member for many years and we wish her loads of luck among new friends and environment.

Congratulations are in order to the following members who were blessed with new arrivals. On June 13, a baby boy was born at the home of Mr. and Mrs. Stephen Shroba and on June 28, Mr. and Mrs. John Stalzer on Moran Street, were visited by the stork who remembered them with a baby boy.

Wedding anniversaries were observed recently by Mr. and Mrs. Joseph Klepec, who celebrated their 30th wedding anniversary. Mr. and Mrs. John Kuzma on Center Street, observed their silver wedding anniversary. Congratulations!

St. Joseph's Parish Picnic was held on July 3, 4, 5, and 6. Our branch No. 20, had charge of the Hooligan and Doll stand. Thanks to the members who responded and worked the time assigned to them.

We wish to extend deepest sympathy to Supreme President Albina Novak, who mourns the loss of her dear father, Mr. Mathias Krizman; also to Miss Josephine Mlakar, whose father passed away recently; to Mrs. Jenny Papesh, on Clement Street, whose loving husband passed away after a brief illness; and to Mrs. Theresa Zlogar whose husband passed away on July 8. To the bereaved families, we extend our deepest sympathy and let's remember the deceased in our prayers.

Just a few words to the members who are in arrears with dues: Please see me and pay up your debt as soon as possible. I will deeply appreciate your cooperation and consideration.

Frances J. Gaspich, Secretary

SECOND LIEUTENANT MARIE POPEK BECOMES BRIDE ON JUNE 28 No. 20, Joliet, Ill.

Thursday evening, June 12, the cadets honored their second lieutenant Marie Popek at a kitchen shower in her home, 1013 Vine Street. Hostesses for the evening were Agnes Schmidberger, Bernice and Marion Metesh, who were assisted by honored guest's mother, her sister Mrs. Victor Benac, Mrs. Frank Scheidt and Molly Gregorich. A corsage of American Beauty roses was presented the bride elect, as well as many lovely gifts from the group.

Aeroplane bunco was enjoyed and the lucky winners were Patricia Brulc, Lorraine Lange and Betty Vershay.

A dessert luncheon was served from bridge tables covered with gaily painted tablecloths. In the bride's cake the ring, thimble and dime were found by Isabelle Musich, Marion Metesh and Margaret Petric respectively.

St. Joseph's Church Scene of Wedding

With the opening strains of Lohen-grin's "Wedding March" sixteen members of the Slovenian Women's Union championship cadets in their uniforms

of forest green and gold walked down the white carpeted aisle of St. Joseph's church to begin the processional and to form the guard of honor for the wedding of Marie Popek and Frank Scheidt.

Preceding the nine o'clock nuptial Mass the Rev. M. J. Butala officiated at the ceremony uniting in marriage the bride, who is the daughter of Mr. and Mrs. Anton Popek, 1013 Vine Street and the groom, who is the son of Mr. and Mrs. Frank Scheidt of 1808 Copperfield Avenue.

The bride escorted to the altar by her father wore a white nylon and lace gown. The blouse-effect lace bodice fastened in the back by a row of buttons had a square illusion neckline edged by two rows of ruffled lace and long full sleeves edged with tapering ruffled lace. A lace peplum tapered at the back extended over the fully gathered three tiered nylon skirt which ended in a train. A blue slip gave the entire gown an ice-blue effect.

The fingertip illusion veil was held in place by a tiara of seed pearls. White stephanosis and white sweet peas made up her bouquet.

The bride chose cadet Agnes Schmidberger for her maid-of-honor. She was attired in a whirling full three tiered gown of aqua marquisette over a rustling taffeta slip. The tightly fitted bodice had a square illusion neckline edged by two rows of ruffled lace.

Serving as bridesmaid was her cousin Molly Gregorich, who wore a yellow marquisette gown styled exactly like that of the maid-of-honor's. Both wore matching open crown taffeta picture hats and marquisette gauntlets and carried yellow roses and varicolored sweet peas in a colonial arrangement.

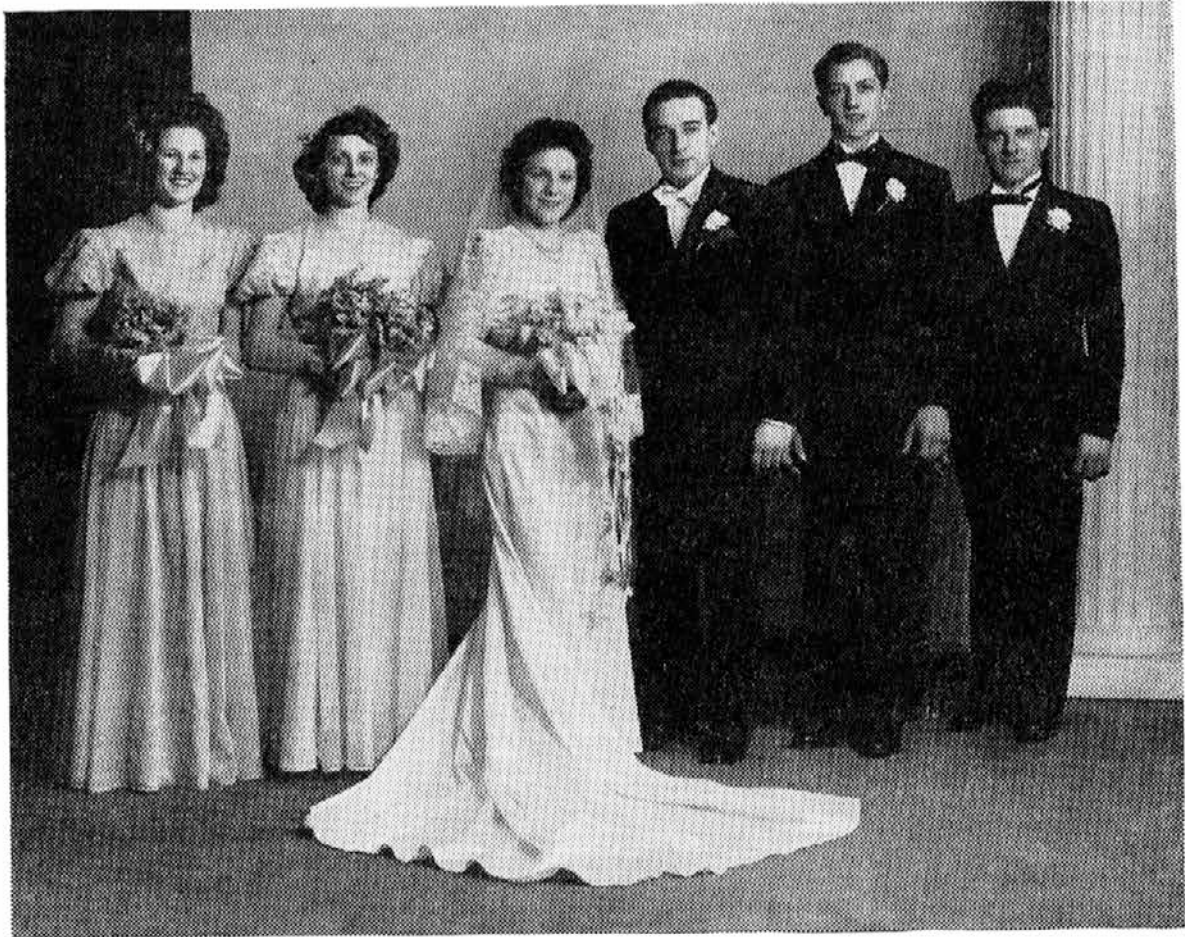
Thomas Popek, brother of the bride, attended as best man and the usher was Robert Ptacek.

For the wedding Helen Zavrnsnik was the soloist singing "Mother Beloved," "Ave Maria" and "Panis Angelicus," while Anthony Rozman presided at the organ.

The wedding breakfast was served to the bridal party, members of the immediate families and cadets. For their many friends a reception was held in the evening in Town Hall after which the bride and groom left for their honeymoon at a Michigan resort.

Mrs. Popek chose for her daughter's wedding a smart gray crepe dress and complementary accessories, while Mrs. Frank Scheidt, Sr. wore a cool black crepe dress and white accessories. Both mothers wore corsages of pink carnations.

To the new Mr. and Mrs. Scheidt, who will make their home at 1017 N. Broadway, are extended sincerest congratulations and an abundance of wishes for many, many years of happiness.

WEDDING PARTY OF DOROTHY ANCEL AND WILLIAM KINSLEY. — Left to right: Bridesmaid cadet Evelyn Mutz; Maid-of-honor Frances Ancel; the bride and groom; Bestman James Cullik; Usher Peter Ancel, Jr. Wedding took place Saturday morning, May 10, in St. Joseph's church.

Unique indeed was this wedding the bride herself designed and made the three gowns — a truly great accomplishment.

VACATIONING IN GEORGIA was cadet Jean Govednik who spent an enjoyable two weeks there in the home of her cousin.

THE BLESSED EVENT took place Monday morning, June 2, and now we are a family of three. Our little daughter Vera had already given us many joyful moments.

And for all her tiny age she already has a large circle of friends, who have come to visit her and present her with lovely gifts. To each she is most grateful as everything brought much happiness to her, her daddy and her mother, who remains as ever your cadet reporter.

OLGA ANCEL.

CONGRATULATIONS!

To the Ancel family of three, we extend our best wishes for the best in health and happiness in their family circle!

No. 23, Ely, Minn. — Ho-hum, such la-z-y weather! But, I must get this report out before the deadline.

The Dawn Club met at the Community Center. The attendance was

good with two members, as yet, on the sick list. The main topic of the evening was our annual outing. It's going to be in August and will be held at president's Mr. Pecha's cabin. We decided to have pot-luck.

Birthday gifts were presented to Mary Skufca and Margy Skubitz. Many happy returns, gals!

This report will be published long after the 4th of July has passed, but I do hope everyone had a glorious fourth and spent it safely and sanely.

Just a few lines about Yanovic's orchestra. They played at Ely and we certainly showed them how we could turn out en masse. We enjoyed every minute of their jokes and songs. Cleveland people should be justly proud of such grand musicians.

Until next month when I shall be Dawning you again, I remain—

Respectfully yours,
Angela Godec, Reporter

No. 24, La Salle, Ill. — Vacation days are here and almost gone for some of us. It's really wonderful how far one can travel in a short time from coast to coast. They say, how large the world is, but according to the cards we receive, it's really a small world. Of course, everyone who

goes away will always boast, how nice it is to go away but at the same time, they'll admit that it's wonderful to be back, for there is no place like home.

Last month was one that will always be remembered by me because of Miss Josephine Ranuta's wedding. We anxiously waited for that day and surely enjoyed every minute of it. (Some of us had sore feet from dancing and also a big head from what??? with all the other aches and pains.) I was very happy to see Mrs. Albina Novak and her daughter and also Mr. and Mrs. Erjavec at the wedding. I also met many of my good old friends among them my La Salle friends Miss Frances Jancer and Mr. and Mrs. Frank Kastigar. We all had a marvelous gathering.

To our newlyweds Mr. and Mrs. Sumic we extend congratulations and hope they have a happy wedded life. As for Mrs. Sumic, I hope that you will continue to be active in sports and especially in our SWU Bowling League and Tournaments as you have been in the past. May God bless you both!

Only another month and we'll be back in the swing as far as our bowling season is concerned. We would

again like to see all the girls who bowled last season and hope that many more new ones will join us. We want our La Salle season to start early, for September is the time to start the regular bowling league season. There will be a meeting called in the first part of September and I wish that all who are interested in bowling do attend. The more bowlers we'll have, the more fun there'll be. So until then, good luck to all!

Ann Pelko

No. 32, Euclid, O. — Hello everyone! Here is another brief report on the activities of our branch and a bit of the month's news.

Our last meeting held on June 9, was well attended and enjoyed by all. The main discussion was the Mother-Daughter campaign which terminates on September 30. I'm sure that our branch, as well as all others, will do its best in making this membership drive a success.

Preparations are being made for the "Slovene Women's Day" to be held on Sunday September 7th at the Slovene Home on Recher Avenue. Our branch and all Cleveland branches of SWU will participate. The entire proceeds will be donated to the Catholic League. Every donation will help the homeless and starving war victims in Europe. So let's all try and offer our cooperation to make this a most successful affair.

Following the meeting a delicious lunch was served for all those who have had recent birthdays. To these we want to say:

Many are the wishes

These friendly words express, But all of them mean just one thing: A year of happiness!

Thanks to Margaret Sas who baked that delicious cake. Many compliments were heard from the members. "Happy birthday, Marge, and may you have pleasant days always!"

Congratulations are in order for Mrs. Barbara Baron, our auditor, who became the proud mother of a baby girl and for Mrs. Frank Zupancic who also was blessed with a baby girl.

Congratulations to our graduates and among those who graduated from High Schools were Anna Godlar and Theresa Potokar. Best wishes for your continued success!

To all our members who are on the sick list, we wish a speedy recovery.

September is always a special month for our branch No. 32. It's the month in which our branch was founded. Special attention is being called to the last Sunday in September, for we will commemorate our anniversary. We are going to attend Holy Mass in a body which will be offered for the living and the dead members of our branch. Every member is urged to attend and also, if possible, receive Holy Communion.

Our next regular meeting will be in September and a large attendance

is expected. Don't forget we have a door prize; at every meeting we draw names and if you are present when your name is called, it means a month's dues paid for you. We will also have our usual "Birthday Party" following the meeting.

Last but very important: Don't forget the Mother-Daughter campaign which is on now. Let's try our best to make a good record for our branch and be on the honor roll at the close of the campaign. Every new member will be cordially welcome.

Wishing everyone the best of health,

—Hattie Gole, Secretary

Miss Dolores Zagar

Miss Dolores Zagar, daughter of well known civic leader Mrs. Agnes Zagar was graduated from Jane Adams Vocational High School on June 6, 1947. Miss Zagar majored in dressmaking and singing. She received second rating in the Solo Contest. She also was awarded first prize in a dressmaking sponsored by the Halle Brothers, one of Cleveland's leading Department stores. She was elected East Tech Track Queen.

Miss Zagar is a member of No. 47, Garfield Hgts., Ohio, where she has also always shown a great interest in the Little Flower Cadets drill team. Her mother is also a member of No. 47.

Congratulations, Dolores, and may success follow your every undertaking in the future years!

No. 73, Warrensville, Hgts. O. — Greetings, dear members! How's the world treating you all? Everyone bright and cheery? It's always nice to hear pleasant things.

If you ever heard of anything pleasant, it probably was the chattering and kidding about the good time all the members had at the annual get-together on June 26. A real good time was had by all and it's an event

that will be long remembered. All we can say is, — "When is the next one?" How about that, Mrs. Yane?

No birthdays this month, only wedding anniversaries. Congratulations to Mr. and Mrs. Henry Finch and Mr. and Mrs. George Peters who will celebrate their wedding anniversaries on August 17th and 24th respectively. Mrs. Finch and Mrs. Peters are sisters. Best wishes to all of you for all the time.

This is all for now. Hope to have a longer visit next month.

Remember the next meeting date: August 3, at 3P.M. Turk's residence.

Evelyn Majercik, Reporter

Many Happy Returns!

Mrs. Mary Urbas, Supreme vice-president and president of No. 10, Cleveland, Ohio, will be celebrating her birthday on August 22.

Last month we missed the birthdays of two of our very good officers. Mrs. Anna Kameen, officer on the Supreme Advisory Board had a birthday on July 2. Mrs. Kameen is also president of No. 7, Forest City, Pa., ever since it was instituted 20 years ago. Mrs. Anne Petrich, officer of the Educational Committee, had a birthday on July 10.

To all our officers and members who had recent birthdays or will have them during the month of August we send our best wishes for a happy and glorious birthday.

ENDURANCE

Endurance is made up of will, courage, determination and character. Without endurance no great ideal or accomplishment is possible. How many an artist, writer, scientist, business man, has gone through year of struggle, and often hunger and dire discouragement, to achieve his objective.

Accomplishment, of course, is most important. The idea of it leads us all on. It's like an experience guide, always in front. We have to keep before us at all times something to inspire us forward.

How often we hear the expression, upon the occasion of a humble human being's end of his earthly career, that "he fought the good fight." He endured to the end. Well, that is something quite inspiring, though no great accomplishment be carved upon his tombstone! To have striven, hardy and honestly—that in itself is accomplishment.

Many of our accomplishments are attained for the pure pleasure they return, void of all material gain. Our spiritual nature is nourished by just such things. It's the small pleasures of life scattered among the more difficult tasks that give zest to us all, and which encourage us to go on and on, no matter how trying most of the way may be. A little applause here and there means so much. It lifts endurance. In fact, it glorifies it.

PICNIC AND FIELD DAY — SEPTEMBER 7, 1947

Cleveland branches of our Union have united into one group to hold a huge picnic field day activities on Sunday, September 7, 1947, on the open grounds of the Slovenian Society Home on Recher Avenue, Euclid, Ohio. The program will include demonstrations of drill work by our famous and colorful drill teams and also vocal and musical numbers. The picnic will start in the early afternoon and the program will take place at 2:30 P.M. There will also be an open air bingo party and about a hundred beautiful gifts given away. Dancing will start at 4 P.M. in the Hall and continue until 6 and after a brief recess, dancing will be continued until midnight. A very popular orchestra has been selected for the occasion.

Best of refreshments will be available.

The proceeds of this event will go to a most worthy cause. The Catholic League of Slovene Americans has been working very hard to raise money for the charity work among the unfortunate displaced persons of Slovenia who are now without a home, food or clothing. As good Catholics, it is our duty to help wherever we possibly can and are able to do so. This is our first venture for this welfare purpose and everyone is most cordially invited to attend.

Let's all turn out and show our interest in Catholic Action. Mark Sunday, September 7th on your calendar of events and do plan to attend.

September 7th is the Cleveland Slovene women's day!

NOTES TO THE HOUSEWIFE

Selected by Sophie Golob

GENERAL HINTS

Soak flannels that have become hard and shrunken in gasoline to restore their softness.

To clean your comb, put two teaspoonfuls of ammonia into a basin of warm water. Let the comb remain in this solution about half an hour then remove and wipe.

When you are ironing, watch for the garments that need mending. Pin a piece of brown paper to each one. This will save the time it usually takes to look over all the garments.

Uses of adhesive plaster—mends garden hose, hot water bags, rain coats and gloves. Replaces heel linings in shoes. If you have a rug that curls or needs mending, just put a piece of adhesive plaster on the under side. If your shoes rub, put a piece of adhesive plaster over the sore spot and stop the trouble.

To make your cut flowers last longer, dip stems into hot water before placing in bowl containing cold water. The stems expand with the heat and take up more moisture.

A thin slice of mild soap put into water in which you put your cut flowers is said to keep them fresh for a long time.

When your leather covered furniture gets soiled and stiff, soften and clean with mixture of one part vinegar and two parts linseed oil. Apply with a cloth.

Use a good floor wax on woodwork. This will make it clean more easily and keep clean longer.

If decorative candles become soiled wipe gently with absorbent cotton dipped in alcohol.

If your candles are too small for the holders, soften lower end by holding

over heat and press candle firmly into holder.

Always keep a little art gum in the house. You will find it handy for cleaning light gloves and for removing soiled spots on light colored glossy leather.

Before working in your garden, put soap under and around your finger nails. You will find them much easier to clean afterwards.

POISONS

The two most important points to be remembered in connection with poison cases in which the individual is conscious —

First — Dilute

Second — Cause vomiting

To do this, have the patient immediately drink large quantities of luke warm SOAP SUDS, SODA and WATER, SALT WATER or PLAIN WATER. Be sure to give enough. Start with three or four glasses. If this does not produce results in a few minutes, give more. Tickling back of the throat with finger will also encourage vomiting.

The immediate dilution of the poison caused by a large quantity of liquid keeps it from being so rapidly absorbed into the system.

IN ALL CASES OF POISONING SEND FOR A DOCTOR AT ONCE.

FIRST AID

Fits — place the patient where he cannot injure himself by thrashing about. Put a piece of wood covered by a handkerchief into his mouth so he cannot bite his tongue. Place patient in lying down position with head and shoulders on pillow. Apply ice

or cold cloths to head, hot applications to limbs. Keep quiet and give no stimulants.

Wounds — The first thing to do is stop bleeding. If the cut is shallow, bleeding will usually stop itself but if the wound is deep, and the blood escapes in large quantities, it is best to apply a tourniquet. If an artery has been cut, the blood comes out in spurts and with considerable force. If a vein, the blood simply flows out steadily. There is more danger in a cut artery than in cut veins or capillaries. The quickest way to stop the flow of blood if an artery is cut is to apply a tourniquet. This should be applied between the wound and the heart because the blood from an artery comes directly from the heart. If a vein has been cut, put on a sterile compress and apply pressure directly over the wound. When bleeding has stopped, paint both wound and surrounding skin with tincture of iodine. Do not pour iodine into wound. If a tourniquet is applied, watch it and loosen every fifteen minutes. Allow to remain loose if bleeding is stopped but watch closely and re-tighten if bleeding commences again. Elevating wounded parts aids considerably in stopping flow of blood.

OUR MIRROR

Our Mirror is the queerest thing;

Sometimes it looks at me

With just the cross-eyed little face

I ever want to see!

But sometimes, when I'm feeling glad

And full of fun myself,

A happy face looks out at me

From the mirror on the shelf.

IT'S TRUE, TOO

When a fellow breaks a date he usually has to.

When a girl breaks a date she usually has two.

ABOUT THE HOUSE

By Anne Petrich

An ample supply of canned goods will help you face next winter with more confidence, give you that nice snug feeling of security that a squirrel probably knows when he has filed his hollow tree with food. But how disapointing to open jar after jar that is spoiled! If you have had trouble of this kind, it will pay you to determine the cause, for canning is too much work and too expensive to allow for failure.

First of all, use only fresh products which are in perfect condition. If you bring them from the garden just before canning they will be at their best, particularly corn. Be sure that tomatoes have no blemishes or soft spots.

FOLLOW DIRECTIONS

Have clean jars, rings, and lids. These must all be sterilized if you use the open kettle method, but if the foods are processed in the jars, they need only be thoroughly clean and hot. The latter is the better method, for it is simpler and also prevents bacteria from entering the food while it is being transferred from kettle to jar. Never use jars with chipped edges or lids in which the procelain lining is cracked. Follow exactly the directions which come with your jars and lids, for the methods vary with different kinds.

Your storage room should be as cool as possible and dry. The jars must not be crowded on the shelves and must not be stored in boxes or cartons.

These are only reminders which may help you overcome some of your canning difficulties. Space does not allow for complete canning directions for all kinds of foods, but nearly any good cook book contains detailed instructions.

SERVE VEGETABLES

Now is the time to enjoy our garden vegetables. Serve as many as possible at every meal, for they are important in the diet as sources of vitamins and minerals. While they are not truly meat substitutes, they can be combined with protein foods, such as eggs and cheese, thereby helping to ease you over the meat problem.

If possible, garden vegetables should be gathered just before we are ready to use them. If leafy vegetables must be kept several hours, put them in the refrigerator in a covered container. Every one must be thoroughly cleaned and washed. If they must be peeled, pare as thinly as possible, for the most valuable part is just below the skin.

COTTAGE CHEESE

If milk sours, make cottage cheese of it. Put the milk in a pan and set it on the stove, over the lowest possible fire or at the back of the cook stove until the whey or liquid part rises to the top. Do not allow it to boil. Place a clean cloth inside a strainer. Pour in the hot milk and

allow to drain for half an hour or more. Mix the remaining curds with cream, salt and peper to taste. Serve plain or add a bit of grated onion, green pepper or pimento and serve as salad.

If cream sours, and there is enough of it, churn a little butter. You can do it in any deep bowl or jar with your rotary egg beater, working the water and milk out of the butter with a spoon after it has formed. The resulting liquid can be used as any buttermilk, either for drinking or cooking.

Afternoon tea

The repast for the afternoon tea may be simple or elaborate. It may consist only of tea and sandwiches or cookies, or both. If there is a fairly large number of guests tea may be served from one end of the table, while punch is served at the other. The hostess may prefer to serve tea and coffee.

Now for some of the recipes for sandwiches shown in the accompanying photograph:

Avocado-Pineapple Tea Sandwiches

Mash the pulp of one avocado. Add one-fourth cup drained and crushed pineapple (fresh or canned), two teaspoons lemon juice, two tablespoons mayonnaise or salad dressing. Make a paper leaf-shaped pattern and cut two leaves from each slice of whole-wheat bread. Spread with pineapple and avocado mixture. Mark leaf veins on top of sandwiches with the blunt end of a toothpick. Insert a small piece of green pepper for the stem end of each leaf. This makes about 32 tea sandwiches.

Date-Peanut Butter Pinwheel Sandwiches

Combine one-half cup chopped dates with one-half cup peanut butter and one-fourth cup mayonnaise or salad dressing. Spread on slices of white bread. Cut each slice in half cross-

wise. Roll each half as for a jelly roll. Wrap each roll in waxed paper, twisting end of paper. Place on a flat surface so that roll rests on last turn of bread. Chill and serve.

Roquefort-Olive Sandwiches

- 3 T cream cheese
- 2 T grated Roquefort cheese
- $\frac{1}{2}$ T cream
- 4 slices white or whole-wheat bread
- 2 or 3 ripe olives

Combine cheese and cream. Blend well. Cut each slice of bread into four one and one-half-inch circles with a small cookie cutter. Spread one teaspoon cheese mixture on each circle. Garnish top of sandwich with slivers of olives arranged in a swirl pattern.

Egg-Crabmeat-Almond-Sandwich Bars

- 1 (3oz.) package cream cheese
- 2 T cream
- 2 T chopped, toasted almonds
- 1 Hard cooked egg, chopped
- $\frac{1}{4}$ c flaked crab meat
- $\frac{1}{4}$ t celery salt
- 2 T mayonnaise or salad dressing
- 1 t lemon juice
- 3 lengthwise slices whole-wheat bread
- $\frac{1}{4}$ c soft butter or margarine

Combine cream cheese, cream and almonds. Combine chopped egg, crab meat, celery salt, mayonnaise and lemon juice. Spread each slice of bread with butter. Spread cheese and almond mixture on one slice of bread. Top with second slice, buttered side up. Spread egg and crab meat mixture on second slice of bread. Top with third slice, buttered side down. Press loaf together gently. Wrap in waxed paper, twisting ends of paper. Chill. To serve, unwrap and cut sandwich loaf in half lengthwise. Cut each lengthwise strip into 16 sections. This will yield 32 egg-crabmeat-almond sandwich bars.

Fruit punch may be made from the concentrated fruit juices or the following spring punch has a deliciously refreshing flavor:

Spring Party Punch

- 1 c sugar
- 2 c Water
- 2 qts. pineapple juice
- 2 c strained orange juice
- $\frac{1}{2}$ c lemon juice
- 1 qt. strawberries (fresh, frozen or canned)
- 1 qt. ginger ale

Make a sirup of sugar and water. Boil it for five minutes. Prepare fruit juices and combine. Save out a few strawberries for garnish (or use preserved berries in the punch and buy a few fresh for garnish). Mash remaining berries and force through a strainer. Add to other fruits. Stir in sirup and ginger ale just before serving. Turn over ice into bowl. Garnish with berries, and if desired, with balls of lemon or pineapple ice. Serves 40 to 45 punch glasses.

Juniors' Page

Dear Juniors:

We are at the height of vacation time and we have also reached the height of summer. But with every day that passes, we are also aware that it won't be long, when the schools will open and back to our studies we'll go. So I hope that the weeks to follow will be full of fun for all of you.

I bet you have met with a lot of new things and experiences! Really Juniors, I would like to hear more about them. How about taking a little time from your play to sit down and write me and tell me what all took place. I know that the other Juniors will be very much interested in reading your stories. I know that we have some marvelous writers among our Juniors but you're just backward about writing to me. But, won't get you any place. When you tell others about your events, you spread happiness and cheer among them, which is always welcome!

Now, how about a new member for your circle? Remember we have a big campaign for new members going on and beautiful prizes will go to those who will work a little. Just think, you can earn a beautiful emblem pin if you enroll three of your relatives or friends into the Branch. How wonderful it would be, if I could make a big report on your diligence in the campaign. There's nothing I'd enjoy more. Remember the campaign will close September 30. Try your utmost to get at least one new member, won't you?

Your loving Director,
Evelyn Krizay

AUGUST

Color of the month: Deep green
Birthstone: Sardonyx or Peridot
Flower: Gladiolus or Poppy
Zodiacal colors: Leo, Gold

No. 20, Joliet, Ill. — June was a special month for some of the girls in our drill team. You know it was Graduation time.

Irene Planinsek, our treasurer, who graduated from the eighth grade at St. Joseph School, was presented a scholarship award and an honor for perfect attendance during the school year. Bernardine Mlakar also received an honor of perfect attendance from St. Joseph School.

Thank God there is still a place for us girls to meet each other and that is at our cadet meetings every Tuesday evening. With vacation here, we still find a lot of happy faces even though school is out for summer vacation.

During our vacation, some of the girls are working on the farms, others are helping their mothers or working in many other places. But we all

First Communicants in La Salle Ill.

This picture was taken in front of St. Roche's Church in La Salle, Illinois as the first communicants were entering the church. Picture was sent to us by Miss Ann Pelko, who takes a great interest in the activities of the La Salle community.

find time for our outdoor games. Most of our time goes to playing baseball after working hours. Now we are practicing and looking forward for some real games. Will see you next month (in the same corner)!

Your reporter,
Jeannette L. Mutz

SUMMER DAYS

Sweet are the summer days
When the sun shines and children play;
When the perfume of flowers fills the air,
The perfume of flowers that bloom everywhere.

Sweet are the summer days
When the birds happily sing;
When the laughter of children rings
And everyone is so gay.

Sweet are the summer days
When the sun chases gloom away;
When on every face a smile can be seen,
And happiness is the queen.

By: Marie Bombach
Detroit, Michigan.

VACATION GAMES

SONG CONTEST — One by one, the players rise and sing, whistle, or hum a song. The others try to guess its name. The first to guess changes places with the singer, and the game goes on.

INSIDE THE BOX — Place a box at one side of the park or playground and line the players up at the other side. Each child tries to throw a ball into the box. Each time he succeeds, his throw counts 1. The first to gain 50 points wins.

PENNY PICTURES — Give each child a penny and let him draw around it to

form circles. Make pictures from these circles—flowers, vegetables, animals, or figures. The best, funniest, and most unusual win the prizes.

COMMANDS — The leader stands before the others, and the others must follow his commands. He may wave his arms, hop on one foot, stand on his head, make faces—anything he likes. A player who cannot "follow" him must take his place.

WHAT'S MY NAME — A player has a card pinned on his back, bearing the name of a flower, fruit, vegetable, or animal. He is not told the name, but must ask questions to find it out, such as: "Am I a fruit?" — "Am I yellow or red?" — "Am I good to eat?" and so on. When he discovers his name, he appoints the next child to be "It."

Bellhop: "Telegram for Mr. Sleiopavrikanowski."
Mr. Sleiopavrikanowski: "What initial, please?"

Freddie (aged five, in candy store): "How many of those do I get for a penny?"

Clerk (casually): "Oh, six or seven."
Freddie: "I'll take seven, please."

THE GROUCH

Once on the edge of a pleasant pool,
Under the bank where 'twas dark and cool;
Where the bushes over the water hung,
Rushes nodded and grasses swung,
There lived a mean and grumpy old frog
Who'd sit all day in the mud and soak
And so just nothing but croak and croak.

A GOOD "CATCH"

At the next party, when tricks are in order, request someone to stand in the center of the room, an tell him that you can draw a small circle around him, out of which he cannot jump. Produce a piece of chalk as you say this, and tell him he can have as many tries as he likes.

Naturally, he will suppose you will draw the circle around his feet. But you fool him, however, by drawing the circle around his waist.

"You naughty thing!" cried a little girl who saw a cat carrying a kitten by the nape of its neck.

"You are not fit to be a mother! You're hardly fit to be a father!"

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC JUNIJ 1947.
Monthly Report of the S.W.U. for the Month of June, 1947.

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in		Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski	Razno	Zarja čl.		Redni	Mlad.
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$62.55	1.80	.10	.25	64.70	165	23
2.	CHICAGO, ILL.	130.40	5.90	.10	.25	136.65	328	61
3.	PUEBLO, COLO.	88.60	4.40	—	.10	93.10	226	45
4.	OREGON CITY, ORE.	9.35	.20	—	—	9.55	26	2
5.	INDIANAPOLIS, IND.	50.30	2.90	—	—	53.20	143	29
6.	BARBERTON, OHIO	71.10	2.00	.30	.25	73.65	196	24
7.	FOREST CITY, PA.	45.80	.90	.10	.25	47.05	131	10
8.	STEELTON, PA.	66.20	—	—	—	66.20	91	—*
9.	DETROIT, MICH.	19.05	.20	—	—	19.25	53	2
10.	COLLINWOOD, OHIO	196.45	6.40	—	—	207.85	552	69
12.	MILWAUKEE, WIS.	122.40	3.60	—	—	126.00	350	36
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	50.85	.10	—	—	50.95	130	1
14.	NOTTINGHAM, OHIO	145.00	5.50	.50	.25	151.25	395	55
15.	NEWBURGH, OHIO	127.85	11.00	—	.50	139.35	337	111
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	70.30	1.80	.10	—	72.20	184	18
17.	WEST ALLIS, WIS.	—	—	—	—	—	177	16
18.	CLEVELAND, OHIO	39.45	1.00	—	.25	40.70	107	10
19.	EVELETH, MINN.	62.30	6.20	—	—	68.50	167	63
20.	JOLIET, ILL.	221.75	24.90	.50	.70	247.85	610	251
21.	CLEVELAND, OHIO	43.10	2.00	—	.10	45.20	121	21
22.	BRADLEY, ILL.	40.05	—	—	—	40.05	31	—**
23.	ELY, MINN.	79.95	2.10	—	.25	82.30	216	21
24.	LASALLE, ILL.	68.65	3.00	.10	—	71.75	190	32
25.	CLEVELAND, OHIO	394.60	10.20	.10	1.00	405.90	905	104
26.	PITTSBURGH, PA.	53.30	1.20	—	—	54.50	148	12
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	27.20	1.20	—	—	28.40	72	13
28.	CALUMET, MICH.	37.10	1.30	.10	—	38.50	102	13
29.	BROWDALE, PA.	—	—	—	—	—	42	14
30.	AURORA, ILL.	11.00	.10	—	—	11.10	30	1
31.	GILBERT, MINN.	49.60	3.60	.40	—	53.60	126	37
32.	EUCLID, OHIO	60.90	3.00	—	—	63.90	159	30
33.	NEW DULUTH, MINN.	29.40	.70	—	.10	30.20	79	7
34.	SOUDAN, MINN.	9.10	—	.10	—	9.20	27	—
35.	AURORA, MNIN.	36.00	1.10	.10	—	37.20	84	11
36.	McKINLEY, MINN.	4.55	—	.10	—	4.65	14	—
37.	GREANEY, MINN.	14.00	.80	.10	—	14.90	43	8
38.	CHISHOLM, MINN.	71.50	.20	.40	.55	72.65	198	2
39.	BIWABIK, MINN.	9.80	—	.10	—	9.90	29	—
40.	LORAIN, OHIO	43.85	1.30	.50	.25	45.90	117	13
41.	COLLINWOOD, OHIO	92.15	.50	—	—	92.65	259	5
42.	MAPLE HEIGHTS, OHIO	15.35	—	—	—	15.35	41	—
43.	MILWAUKEE, WIS.	38.65	1.90	—	—	40.55	104	20
45.	PORTLAND, ORE.	25.05	.10	.20	—	25.35	63	1
46.	ST. LOUIS, MO.	10.15	.30	—	—	10.45	29	3
47.	GARFIELD HEIGHTS, O.	50.95	1.80	—	—	52.75	142	19
48.	BUHL, MINN.	6.55	.10	—	.10	6.75	18	1
49.	NOBLE, OHIO	29.55	.80	.20	—	30.55	78	8
50.	CLEVELAND, OHIO	—	—	—	—	—	104	16
51.	KENMORE, OHIO	11.80	.50	—	—	12.30	28	5
52.	KITZVILLE, MINN.	11.85	.20	—	—	12.05	31	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.65	.10	—	—	16.75	44	2
54.	WARREN, OHIO	29.00	2.10	—	—	31.10	79	21
55.	GIRARD, OHIO	24.65	.80	—	—	25.45	69	8
56.	HIBBING, MINN.	46.95	.50	—	.20	47.65	126	5
57.	NILES, OHIO	17.60	1.70	—	—	19.30	46	17
59.	BURGETTSTOWN, PA.	11.25	.50	—	—	11.75	30	5
61.	BRADDOCK, PA.	16.90	1.10	—	—	18.00	44	11
62.	CONNEAUT, OHIO	8.40	—	.10	—	8.50	24	—
63.	DENVER, COLO.	30.15	1.60	.30	—	32.05	78	17
64.	KANSAS CITY, KANS.	21.35	3.30	—	—	24.65	59	33
65.	VIRGINIA, MINN.	30.75	2.40	—	.25	33.40	85	24
66.	CANON CITY, COLO.	17.55	.80	—	—	18.35	48	9
67.	BESSEMER, PA.	32.15	.30	.40	—	32.85	78	3
68.	FAIRPORT, HARBOR, O.	14.75	—	—	—	14.75	30	—
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	5.65	—	.20	—	5.85	14	—
71.	STRABANE, PA.	45.55	—	—	—	45.55	110	—
72.	PULLMAN, ILL.	20.05	.80	—	—	20.85	53	10
73.	WARRENSVILLE, OHIO	19.60	—	—	—	19.60	56	—
74.	AMBRIDGE, PA.	30.05	.20	—	—	30.25	63	2
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	22.30	.50	—	—	22.80	63	6

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in		Zarja čl.	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski	Razno				Redni	Mlad.
78.	LEADVILLE, COLO.	63.65	6.80	.30	—	—	70.75	47	20***
79.	ENUMCLAW, WASH.	23.10	2.80	.80	—	—	26.70	61	30
80.	MOON RUN, PA.	12.45	—	—	—	—	12.45	32	—
81.	KEEWATIN, MINN.	15.75	.30	—	—	—	16.05	45	-3
83.	CROSBY, MINN.	9.00	—	.10	—	—	9.10	25	—
84.	NEW YORY, N. Y.	30.95	—	.50	—	—	31.45	86	—
85.	DePUE, ILL.	13.45	.10	.10	—	—	13.65	36	3
86.	NASHWAUK, MINN.	10.50	—	1.20	—	—	11.70	15	—*
88.	JOHNSTOWN, PA.	31.75	3.00	.70	—	—	35.55	81	30
89.	OGLESEY, ILL.	25.30	1.80	.20	—	—	27.30	72	19
90.	BRIDGEVILLE, PA.	23.95	.30	.30	—	—	24.55	64	3
91.	VERONA, PA.	19.95	.70	—	—	—	20.65	47	7
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	14.40	—	—	—	—	14.40	34	—
93.	BROOKLYN, N. Y.	36.30	.50	.40	—	—	37.20	98	5
94.	CANTON, OHIO	9.20	.30	.10	—	—	9.60	22	3
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	72.65	4.70	—	—	—	77.35	180	48
96.	UNIVERSAL, PA.	—	—	—	—	—	—	52	1
97.	CAIRNBROOK, PA.	17.75	.70	—	—	—	18.45	39	8
99.	ELMHURST, ILL.	10.15	—	—	—	—	10.15	24	—
102.	WILLARD, WIS.	5.95	—	—	—	—	5.95	14	—
104.	JOHNSTOWN, PA.	14.00	.20	.20	—	—	14.40	40	2
105.	DETROIT, MICH.	6.30	.50	.40	—	—	7.20	18	5
Skupaj		\$3,888.30	156.20	10.50	5.60	—	\$4,060.60	10330	1608
Obresti od bondov		—	—	—	—	—	262.50	—	—
Obresti od bančnih vlog		—	—	—	—	—	557.08	—	—
Vošćilne kratice prodane po podružnici št. 41 — Collinwood, Ohio		—	—	—	—	—	1.50	—	—
Skupni dohodki za junij		—	—	—	—	—	\$4,901.68	—	—
*Asesment za maj in junij		—	—	—	—	—	—	—	—
**Asesment za junij, julij in avgust		—	—	—	—	—	—	—	—
***Asesment za maj, junij in julij		—	—	—	—	—	—	—	—
STROŠKI:		—	—	—	—	—	—	—	—
Za umrlo Agnes Kumel, podr. št. 14, Nottingham, Ohio		—	—	—	—	—	—	—	\$ 1.00.00
Za umrlo Leopoldina Oshaben, podr. št. 14, Nottingham, Ohio		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Frances Jurecic, podr. št. 20, Joliet, Illinois		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Johanna Schneller, podr. št. 23, Ely, Minnesota		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Barbara Matekovich, podr. št. 31, Gilbert, Minnesota		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Frances Lozier, pdr. št. 55, Girard, Ohio		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Anna Maras, podr. št. 56, Hibbing, Minnesota		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Frances Polefko, podr. št. 61, Braddock, Pennsylvania		—	—	—	—	—	—	—	300.00
Za umrlo Elizabeth Skendrovic, podr. št. 61, Braddock, Pa.		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Theresa Derčar, podr. št. 64, Kansas City, Kansas		—	—	—	—	—	—	—	100.00
Za umrlo Mary Skrbec, podr. št. 72, Pullman, Ill., povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad		—	—	—	—	—	—	—	23.60
Bohemian Benedictine Press		—	—	—	—	—	—	—	—
tiskanje \$725.00; poštnina \$58.98. — Skupaj		—	—	—	—	—	—	—	783.98
Mesečne plače po odšteju davka:		—	—	—	—	—	—	—	—
predsednica in urednica		—	—	—	—	—	\$298.05	—	—
tajnica		—	—	—	—	—	179.30	—	—
predsednica finančnega odbora		—	—	—	—	—	24.75	—	—
pomoč v gl. uradu		—	—	—	—	—	73.80 — Skupaj	—	575.90
Letna plača uradnic		—	—	—	—	—	—	—	475.00
Social Security davek od 1. aprila do 30. junija 1947		—	—	—	—	—	—	—	37.80
Pridržan davek od 1. aprila do 30. junija 1947		—	—	—	—	—	—	—	143.40
Razni uradni stroški		—	—	—	—	—	—	—	175.09
Skupni stroški		—	—	—	—	—	—	—	\$3,414.77
Ostalo v blaajni 31. maja 1947		—	—	—	—	—	—	—	—
Balance May 31, 1947		—	—	—	—	—	\$201,757.89	—	—
Dohodki v juniju — June income		—	—	—	—	—	4,901.68	—	—
Skupaj — Total		—	—	—	—	—	\$206,659.57	—	—
Stroški v juniju — June disbursements		—	—	—	—	—	3,414.77	—	—
Preostanek 30. junija 1947		—	—	—	—	—	—	—	—
Balance June 30, 1947		—	—	—	—	—	\$203,244.80	—	—

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

"MOTHER -- DAUGHTER"
Membership Campaign is on from May 1 until Sept. 30, 1947.

SEZNAM PESMI V PESMARICI "ZAPOJMO"

I. DEL

Adijo pa zdrava ostani!
 Al' me boš kaj rada imela?
 Ah, ni li zemljica krasna
 Birt rajtenco piše
 Bledi mesec
 Bog je ustvaril zemljico
 Bog živi vse Slovenke!
 *Belokranjska
 Bom šel na planince
 Bratci vesel vsi
 Čež tri gore, čež tri vode
 Čuk se je oženil
 Dekle je po vodo šla
 Dekle, kdo bi tebe troštal
 Dekle na vrtu zelenem sedi
 Dete zatisni premile oči
 *Dekletce podaj mi roko
 Delaj, delaj, dekle pušeljce
 Dober večer, ljubo dekle!
 Dolenjska zdravica
 Dve let' in pol sva se midva
 ljubila
 En hribček bom kupil
 *En šuštar me j' vprašu
 Ena ptička mi poje
 *Eno devo le bom ljubil
 Fantje marširajo
 Fantje po polj' gredo
 Gor čez jezero
 Glejte, že solnce zahaja
 *Glasno si pevala
 Goreči ogenj
 *Gori, gori na planine
 Gozdnič je že zelen
 Gremo na Štajersko
 Hej Slovenci
 Imel sem ptičico
 *Iz stolpa se mi zvon doni
 Jaz bi rad rdečih rož
 Jaz pa pojdem na Gorenjsko
 Jaz sem Kranjčičev Jurij
 Je pa davi slanica padla
 *Janez, Janez, kaj se kujaš
 Kadar boš ti vandrat šel
 Kaj ne bila bi vesela!
 *Kadar mlado leto
 Kaj boš za mano hodil?
 Kaj pa ti pobič?
 Kaj so to za eni fantje?
 Kaj ti je, deklica
 *Kako ozke so stezice
 Kak' ribcam dobro gre
 Kako bom ljubila
 *Kakor bela golobica
 Kje so moje rožice

Kmetič vesel na svetu živi!
 Ko bi jaz vedela?
 Kje je moj mili dom?
 Ko pridem skozi log
 Kol'kor kapljic, tol'ko let
 *Ko gledam v oči te lepe
 Koline
 Ko ptičica sem pevala
 *Ko sem k njej pršou
 Ko ptičica na tuje gre
 Ko so fantje proti vasi šli
 *Ko pomlad cvetoča pride
 Ko študent na rajžo gre
 *Ko lani sem tam mimo šel
 Lahko noč!
 Lani sem možila se
 Le nocoj še, luna mila
 *Leži, leži ravno polje
 Le enkrat bi videl, kak'
 sonce gor gre
 *Lepo je pomlad
 Lepo mi poje črni kos
 Ljub'ca moja, ož kod' si snoč'
 hodila
 Ljub'ca, povej, povej!
 Lepa naša domovina
 Ljubezen do domovine
 Lovska
 Ločitev
 *Ljubca moja kaj si str'la
 Luna sije, klad'vo bije
 Mladi vojaki
 *Mila, mila lunica
 Mati pokliče, pridne dekl'če
 Mati ziblje, lepo poje
 Moja dekle je še mlada
 Moj fantič je na Tirolsko
 vandral
 Moja kosa je križavna
 Moj očka so mi rekli
 Najlepša je mladost
 Na Gorenjskem je fletno
 Na klopci sva sedela
 Nebo je čisto jasno
 Na planincih sončice sije
 Na tujih tleh
 Na vrtu
 *Na levo tri, na desno tri
 Nesrečni lovec
 Ne bom se možila
 Nocoj pa, oh nocoj
 *Nikaj na svetu lepšega nij
 Odhod
 Odkod si, dekle, ti doma?
 *Nekje v Franciji
 Odpiraj, dekle, kamrico!
 Oglar je čeden fant

*Oja, zmiraj vesel
 Oj dekle, kaj s' tak' žalostna
 Oj ta vojaški boben
 Oj večer je že
 Oj tam za goro
 Oj vinček moj
 Otok bleški
 O, tožna domovina
 *Ovbe, ovbe moja glavca
 Planinska
 Padel list je 'z javora
 Pojte, pojte, drobne ptičke!
 Po gorah grmi in se bliska
 Po jezeru
 Po polju že rož'ce cvetejo
 Pod mojim okencem
 Posvetitev domovini
 *Pelin roža
 Pozdrav!
 Pozimi pa rožice ne cveto
 Prevzetna
 Prišla bo pomlad
 Povej mi dekle
 Ptiček prav majhen je
 Ptički po zraku letajo
 Ptička je zaprta b'la
 Rasti, rasti, rožmarin
 Rasti, rožica
 Regiment po cesti gre
 Ribniška
 Roža
 *Rožice trgajta
 Rože je na vrtu plela
 Rožic ne bom trgala
 *Roža na vrtu zelenem cvete
 Rožmarin se je posušil
 Rožmarin
 Se davno mračil
 Sem fantič z zelenega
 Štajerja
 *Za rojstni dan gl.
 predsednice
 *Serenada
 Sem mislil snoč' v vas iti
 *Sijaj, sijaj lunica
 Sinoči je pela
 Sinoči sem na vasi bil
 *Sinoči sem na vasi bil
 Sirota
 *Šel bom v planince v vas
 Sirota jaz okrog blodim
 Slovenski fantje
 *Spomladi vse se vesel
 Slišala sem ptičko pet'
 *Skrinja lepo pisana
 Slovenec sem!
 *Slovenski svet, ti si krasan

Slovenska deklica
 Slovenska deklica
 *Slovene Slovenca vabi
 *Slovo
 Soča voda je šumela
 Solnce čež hribček gre
 *Stoji v planini vas
 Stoji, stoji Ljubljanca
 *Svetlo sonce se je skrilo
 Svarilo
 *Še en poljub, dekle mi daj
 Škrjanček poje žvrgoli
 *Sreč
 Tam za goro zvezda sveti
 Tam gori za našo vasjo
 Tam na vrtni gredi
 Terezinka zgodaj vstala
 Trije kovači
 Ura devet odbije
 Uspavanka
 V nedeljo zjura vsala bom
 Veseli bodimo
 Vetrček po zraku gre
 Visoka je gora
 *V petju se oglasimo
 Vsi so prihajali
 Žabja svatba
 Žalosten glas zvonov
 Že dolgo nismo pili ga
 Zabučale gore
 Zakaž me ne ljubiš?
 Zeleni gozd je lovčev raj
 Zvedel sem nekaj novega
 *Zvezda mila je migljala
 Zvonikarjeva
 *Židana marela

II. DEL

*Gošarska pesem Mariji
 Pomagaj
 *Sveta noč, blažena noč
 *Zveličar naš je vstal iz
 groba
 Angelovo deščenje
 Rožni venec
 Blagor mu, ki se spočije
 *Nad zvezdami
 Glasno zapojmo
 *Cvetke trgaj
 Lepa si, roža Marija
 Marija Nazarska
 Odpevanje pri litanijah
 Pokojni sestri v slovo
 *Jamica tiha
 Vigred se povrne
 Zahvalna pesem

V pesmarici "Zapojmo" je nad 215 pesmi!

Words to the above listed folk songs are published in a pocket size booklet. Price of the book is 50 cents plus 3 cents to cover postage. There are over 215 songs in the book. Send orders to

ALBINA NOVAK

6516 Bonna Avenue, Cleveland (3), Ohio

Pesmi zaznamovane z zvezdico najdete v novi izdaji pesmarice "Zapojmo." To je tretja izdaja.

Pesmarica "Zapojmo" stane samo 50 centov in 3 cente znamko za poštnino.

Enclose stamps or money with order.

DR. FRANK T. GRILL
 PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone Canal 4955

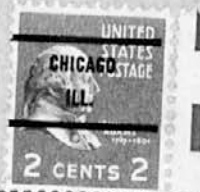
Chicago 8, Illinois

ZEFRA N FUNERAL HOME

Elizabeth Zefran, Registered Embalmer
 Louis Zefran — Funeral Director

1941 W. Cermak Rd. Phone Canal 4611
 Chicago, Illinois

SANS
3424 W. 26 ST
CHICAGO 23, ILL.

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah

- Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.
Cleveland 3, O. Cleveland 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že 53. leto

Članstvo: 40,750 Premožanje: nad \$6,700,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Nova "KUHARICA"

ZA AMERIŠKE SLOVENKE

— "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" —

izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek.

! Knjiga, ki jo je vsaka gospodinja želela imeti!
Cena s poštnino \$5.00 Naročite jo pri "Zarja"
6516 Bonna Ave., Cleveland 3, Ohio

Order Dr. Kern's

ENGLISH-SLOVENE DICTIONARY

Second Edition, 25,000 Words, Phonetic Pronunciation
of English Words for Home Study.

ENGLISH-SLOVENE READER

(Angleško-slovensko berilo)

Order directly from our Zarja office
6516 Bonna Ave., Cleveland 3, Ohio

Dictionary \$5.00 — Reader \$2.00
Include money or check with order

Za simpatično postrežbo se obrnite na

Zakrajšek Funeral Home, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Avtomobile za vse prilike.

Tel.: ENdicott 3113.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 44 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio.

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel. HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio.